நூல் 19

சித்தாந்தசிகாமணி மூலம்

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
12	31	3	பாகமெண	பாகமென்
58	10	4	மாறை	மாமறை
59	16	1	மென்துள	மென்றுள
60	23	3	பேசுறு	பேசு
69	27	2	கடவுணை	கடவுளை
123	7	1	தேன்றி	தோன்றி
144	2	1	தந்திரப்	தந்திரம்
149	7	2	பூசியாற்	பூகியாற்
150	4	3	கிரியையையும்	கிரியையும்
154	6	1	மபிலிலா	மயலிலா
169	5	6	திக	தீக
172	1	3	திரமுறு	திறமுறு
179	3	4	கண்டான்	கண்டிடான்
187	1	1	செய்திடக்	செய்திடப்
193	7	3	மடத்தரு	மடந்தரு
198	3	2	பொறிற்போற்	பொறிபோற்
208	5	2	படட்	பட்ட

உ

ஸ்ரீ சற்குருவேநம:

ஸ்ரீ சிவஞான பாலய தேசிகர் திருவடி வாழ்க.

சித்தாந்தசிகாமணி

மூலம்.

பாயிரம்.

விநாயக வணக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

மனவ னத்தின் மதமெனும் யானையைச்
சினவி நிற்றுந் திகழிள வெண்மதி
புனைநு தற்கட் புராரிய ளித்தந
ணனைக வுட்களி றாகிள வேழமே.

பரசிவ வணக்கம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.)

உலகமெனு மோவியங்க டிகழ்த்துமொரு
படமாகி யொளிக ளெல்லா
மிலகுபர வொளியாகிச் சச்சிதா
நந்தமா யேக மாகிப்
பலகலைகள் பரப்பிரமம் பரசிவமா
லிங்கமெனப் பகரா நின்ற
திலகநுத லுமைகணவன் றிருவடித்தா
மரைவணக்கஞ் செய்து வாழ்வாம்.

பராசத்தி வணக்கம்.

மாயையெனு மணல்கொடுல கெனுஞ்சிற்றி
லிழைத்தாடும் வளமை யாளை
மூயமல விருளிரிக்குஞ் செழுஞ்சுடரை
யுயிர்களெல்லா முன்ன மீன்ற
தாயையொரு பரசிவனைப் பெயராக்குஞ்
சமவாய சத்தி தன்னைத்
தூயவறி வானந்த வடிவாளை
மலைமகளைத் தொழுதல் செய்வாம். 2

வசவதேவ வணக்கம்.

எண்ணிகழ்ந்த வண்டமெல்லாம் வலம்புரிந்த
தெனவுமைமா னீன்ற வேழந்
தண்ணிகழ்ந்த நறுங்கொன்றைச் சடையொருவன்
றனைச்சூழ்ந்த தகைமை போல
மண்ணிகழ்ந்த சிவசரணர் தமையெல்லாந்
தொழுந்தகைமை வாய்ப்ப வெங்க
ளுண்ணிகழ்ந்த வசவனெனும் பெயருடையோன்
றனைவணங்கி யுவகை கூர்வாம். 3

நூல்வரலாறு.

ஓங்குபுகழ்ச் சித்தரா மேசனென
வொருகுரவ னுளன வன்சேய்
தாங்குவிறற் சைவசிகா மணிமுத்தி
தேவனவன் றநயன் மாயை
நீங்குகுணக் குன்றனைய சித்தநா
தப்பெயரோ னிகழ்த்த வன்பால்
வாங்குதிரைக் கடற்கண்மதி போற்சிவயோ
கிப்பெயரோன் வந்து தித்தான். 4

சிவபத்தி யெனுமமுத மொடுவிளங்குஞ்
சிவஞானத் திங்க ளீனு
மூவமிக்க வரியதிருப் பாற்கடலாஞ்
சிவயோகி யுலக முய்ய
அவவுற்ற வுளத்திெனாடு காமிகமே
முதலாய வாக மங்க
ணவையற்ற சிவபுரா ணங்களெனப்
பட்டவெல்லா நயந்து பார்த்து. 5

மறைநெறிகள் வழுவாம லயனெறிக
டடுமாற மதிஞ ரெல்லா
மறிவமைதி பெறவீர சைவநெறி
யனைத்துமொருங் கமைந்து காண
நிறைவுதரு மாகமமே தங்கள்புரா
ணங்கடொறு நெற்றி நாட்டத்
திறைவனுமை யொடுமுருகற் கருளியதா
யறிஞருள மிசைவ தாகி. 6

சங்கரசம் பிரதாய னுயவிரே
ணுகன்முனிவர் தங்கட் கெல்லாம்
புங்கவனு கியகலய முனிக்குரைத்த
தாகியிவண் பொருந்தி யோன்று
தங்கடலை யிட்டவோரு நூறுதலம்
புணர்வீர சைவ நூலை
யிங்குரைசெய் தனனதனைத் தமிழ்ப்படுத்தி
முறைபிறழா தியம்ப லுற்றேன். 7

நூற்பெயர்.

முந்துறுமெச் சைவதந்தி ரங்களுக்கும்
விளங்குதனி முடியாய் வீர
தந்திரமுத் தரமாகித் தனக்குமே
லிலாமையினுற் சாற்று நாம
நந்துறுசித் தாந்தசிகா மணியாகுஞ்
சிவாத்துவித ஞான வாழ்வைப்
பந்தமறத் தருமிதன்கட் டிகழ்வீர
சைவர்மனம் பட்டு நிற்கும். 8

அவையடக்கம்.

உலகின்மலி புகழ்படைத்த சிவயோகி
தனதுபே ருணர்வி னுலே
மலைவதற வருளியவிச் சித்தாந்த
சிகாமணியின் மதிசெ லுத்திக்
கலைமுழுது முணர்ந்தவர்மு னியான்மொழியக்
கருதலொரு கடுகு நாட்டி
யலைகடலைக் கடைந்துசுவை யமுதெடுப்பக்
கருதலொடொப் பாகு மன்றே. 9

ஆக்கியோன் பெயர்.

தலங்குலவு மலயமமர் கலயமுனிக்
கிரேணுகன்றண் ணளியா லீந்த
நலங்குலவு சித்தாந்த சிகாமணியைத்
தமிழ்க்கவியா னன்கு செய்தா
னிலங்குதமிழ்க் கடலையொரு நாவாயாற்
கடந்துலக மிறைஞ்சா நின்ற
பொலங்கழலெம் பெருந்தகையாஞ் சிவப்பிரகா
சையனெனும் பொருவி லானே. 10

பாயிர முற்றும்.

இரேணுகர்காதை.

பிரபஞ்சோற்பத்தி.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

ஆதியி லநாதி கன்மத்
தாருயிர்க் குலக மாகச்
சேதந மயமா யொன்றுஞ்
சித்தாந்த சிவன் றனது
பேதமில் சத்தி யாலே
பெற்றதோர் மூர்த்தி யெய்தி
மாதொரு பாக னாகு
மகேசனுய் வயங்கா நின்றான். 1

சந்திர மவுலி யெம்மான்
சகமெலாம் படைக்கு முன்னம்
வந்துற விறைவ னாகு
மலரயன் றன்னை நல்கி
யந்தமில் விச்சை யெல்லா
மருளின னருளி னாலே
முந்துறு மயன் படைப்புத்
தொழிலிடை முயற்சி பெற்றான். 2

சங்கர னாணை கொண்டு
    சகம்புரி தொழிலிற் புக்க
பங்கயன் மாயை மாலிற்
    பட்டளிக் குறுமு பாய
மங்குணர் கிலனாய் மீண்டு
    மரவணிப் பெருமான் பாதச்
செங்கம லங்கள் போற்றி
    நின்றிது செப்ப லுற்றான். 3

தேவர்க டலைவ முக்கட்
    செல்வயான் முதலா யுள்ள
யாவையு மாக்க வல்ல
    விறைவமுற் றுணர்ந்த மேலோ
யோவரு மயலான் மாழ்கி
    யுணர்ந்திலேன் றமிய னேற்கு
மூவுல கினையு மாக்கு
    முபாயநீ மொழிதி யென்றான். 4

நான்முக னிதனைக் கூற
    நனையவிழ் கொன்றை வேணிக்
கூன்முக மதிய ணிந்த
    கொழும்பவ ளக்குன் றன்னான்
றான்முக மலர்ந்து ரைத்தான்
    சகம்புரி வகையு ரைத்துந்
தேன்முக மலரின் மேலோன்
    றெரிந்திலன் றியங்கிச் சொல்வான். 5

உலககா ரணப்ப டைப்பி
னுபாயநீ யருளி னாலே
பலமுறை யுரைத்து நெஞ்சிற்
பட்டதின் றமல நீமுன்
யலர்தலை யுலக மாக்கின்
மற்றது கண்டு தேறி
யிலகுற வடிய னேன்பி
னியற்றுவ லென்று சொன்னான். 6

ஈசுவரசிருஷ்டி.

விதியிது புகன்று நிற்ப
மின்னவிர் சடையிற் கீற்று
பதிபுனை கடவு டன்போல்
வளரொளி வடிவ ராகி
முதிரறி வுடைய ராகி
முழுதையு மளித்த ழிக்கு
மதிசய நிலைய டைந்த
கணங்களை யளித்தான் முன்னர். 7

சாற்றுறுங் கணங்க டம்மு
ளிரேணுக தாரு கப்பே
ரேற்றுள ரிருவ ரெங்க
ளீசனுக் கினிய ரன்னோ
ராற்றலை யாவ ரானு
மறைந்திடற் கரியர் மாயை
மாற்றிடும் வலியர் விச்சை
யாவையும் வல்ல ரம்மா. 8

தெளிதரு முளத்தர் மாறுச்
சிவாநந்த வமுத முண்டு
களிதரு நலத்தர் கல்விக்
கடல்கரை கண்டோர் ஞான
வொளியினர் வேத சார
முணர்ந்தவ ரகந்தை யில்லோர்
விளிவுற விடய மைந்து
மெளிதென வென்ற வீரர். 9

அனையவர் தம்மை நோக்கி
யாலயத் துள்ளி லங்கும்
புனைமணி வாயில் காப்புப்
புரிசடைக் கடவு ணல்க
வினிதென வவரு மேற்றவ்
வேவலிற் சிறந்தோ ராகித்
தனிவிழி நுதலி மைக்குஞ்
சங்கரன் பாலி ருந்தார். 10

கயிலைச்சிறப்பு.

கலிநிலைத்துறை.

வேத னிந்திரன் செங்கண்மால் புன்புகழ் பேசி
யோதி மங்களி றுவணனு யவர்தமை யுயர்த்த
வாதி யம்பிகை நாயகன் பெரும்புக ழவனைக்
காதல் கொண்டுதாங் குற்றது போன்றது கயிலை. 11

தெள்ளு சோதியங் கயிலைமால் வரையினிற் சிறிது
வெள்ளி தான்கொடு திசைமுகக் கம்மியன் விரகா
லள்ளி வானிருள் விழுங்குவா னமைத்ததொன் றன்றே
வெள்ளு ருமதி யென்பதிவ் வுலகங்க ளெல்லாம். 12

சபாமண்டபச்சிறப்பு.

அன்ன மாகயி லாயமோ ரருமறை யாகச்
சென்னி மாமொழி யாகுமோர் செம்பொனா லியன்ற
தன்னை நேர்மணி மண்டபத் தரியணை தன்னின்
முன்ன மோர்பக லுமையொடு முதல்வன்வீற் றிருந்தான்.

மகாசபைகூடுதல்.

இந்தி ரன்சுர ரரியய னியக்கர்கந் தருவர்
சந்தி ரன்கதி ருரகர்சித் தர்கள்விறற் றகுவர்
முந்து றுங்கண நாயகர் முனிவரர் வசுக்கள்
வந்து கண்டன ருமையொடு பரமனை மகிழ்ந்து. 14

கலிவிருத்தம்.

பாடுவர் சிலர்சிலர் பணிவர் முன்னர்நின்
றாடுவர் சிலர்சில ரார்ப்பர் மென்மலர்
சூடுவர் சிலர்சிலர் துதிப்ப ரன்பினால்
வாடுவர் சிலர்சிலர் மகிழ்ந்து வாழ்த்துவார். 15

இன்னண மிவர்பல வியற்றல் கண்டுமை
தன்னொடு மரியணை தன்னின் மேவிய
மின்னவிர் சடையினன் விளங்கு பேரவை
முன்னுற நிகழ்ந்ததோர் முறைமை கூறுவாம். 16

அண்டர்க டமக்கெலா மரிய தன்கவுட்
கொண்டருண் மெல்லிலை கொடுப்ப நாற்கடல்
கண்டிடு மிரேணுக கணேச னென்பவற்
பண்டுறு மூவகையாற் பரன ழைத்தனன். 17

அழைத்தரு ளுவகையா லவ்வி ரேணுகன்
றழைத்துயர் கல்வியந் தாரு கன்றனைப்
பிழைத்தனன் கடந்துநம் வினைபி ழைப்பவே
மழைத்திரு மிடற்றினோன் மருங்கு வந்தனன். 18

மிடைந்திடு தனதுபே ரவையின் மெய்யுணர்
வடைந்திடு தாருக நாமத் தன்பனைக்
கடந்துறு மிரேணுக கணேசற் பார்த்திது
மடங்கலந் தவிசுறை வள்ளல் கூறுவான். 19

மதியுறு மிரேணுக மன்னு பேரவை
விதிலெப தடிமையா யிலங்கு தாருகற்
கதிதரு காலினாற் கடக்கப் பட்டதென்
விதிதவ றினையென விளம்பன் மேயினான். 20

சிவபக்தர்கள்மகிமை.

கருதுநம் பத்தரைக் கடத்தல் கேட்டினுக்
கொருதனி மூலமா யுடம்பி னுயுளு
மரிதுறு செல்வமுங் குலமு மன்றுதாம்
பெரிதுறு கீர்த்தியும் பெயர்த்த ழிக்குமால். 21

கழிர்துள மயலின்மார்க் கண்ட னுகுமென்
றெழும்புடை யவனைமுன் றொடர்ந்தி கழ்ந்தென
தெழுங்கழ லுதையினு லின்று முள்ளுறு
தழும்புறு முடலினன் றண்ட னுயினான். 22

தறிபவ மரமுடைச் சங்கு கண்ணனு
மறிவுணர் பிருகுவு மாமென் ருெண்டாற்
யறிபடு தலேயனுய்ப் பவங்கள் பத்தினு
மறிபடு மாலென மதித்தி டாய்கொலோ. 23

திருமறு மார்பன்முன் செய்ய வென்ருெழும்
புரமுறு ததீசியா லொடிந்த நேமியான்
பொருமற மிழந்தனன் புகழ்க்க ணேசரால்
வருமறி முகமொடு தக்கன் மாழ்கினுன். 24

தருஞ்செய லுடையநஞ் சுவேதன் றன்னேமுன்
னிகழ்ந்தனன் மறலியெம் மாலெ ரிந்தனன்
புகன்றிடி னின்னுநம் பொருவி ருெண்டரா
லுகுந்திற லுடையவ ருளர நேகரே. 25

இரேணுகர் அவதரிக்கும் காரணம்.

சாதமி ருருகன் றனேக்க டந்தனே
யாதலி னிரேணுக வரவு தாங்குறு
மேதினி தனிலொரு பிறப்பு மேவென
வோதின னடியவர்க் குதவி செய்பவன். 26

அறத்தனி முதல்வநீ யழைக்கு மோகைதான்
பெறப்பெறு மடியனேன் பேதைத் தன்மையாற்
சிறப்புறு தாருகற் கடந்த தீமையைப்
பொறுத்தரு ளெனவடி பணிந்து போற்றினுன். 27

அருந்துயர் வடிவமா யகன்ற மண்ணிடை
வருந்துறு பிறவியை மன்னி நின்னேயான்
பிரிந்தன னலமரும் பெற்றி யென்கொலோ
திருந்தடி யவரிடர் தீர்க்கு மெந்தையே. 28

மானிடப் பிறவியை மயக்கு மண்ணிடை
யானெடுத் திடாவகை யருள்செ யென்றலுந்
தேனெடுத் திதழவிழ் செய்ய கொன்றையோன்
ருனுளத் தருளினூற் சாற்றன் மேயினுன் 29

என்னிக ரிரே ணுக வின் று மண்ணிடைத்
துன் னு று பிறவியாற் றுயர மெய்தலே
யென்னடி யவர்தமக் கேவ்வி டத்தினு
மின்னல்வந் தடைகுவ தில்லை யில்லையே. 30

கண்டவர் தமக்கெலாங் கயிலை காட்டுறும்
வண்டவர் பருப்பத மலையைத் தென்றிசை
கொண்டுள தெலுங்கினிற் கொல்லி பாகமென
ெருண்டல மொன்றுள துரைப்பி னுயிடை. 31

என்னுரு வாயசோ மேச னென்னவோர்
தன்னிகர் பரசிவ லிங்கந் தங்குமா
லன்னதின் மானிடப் பிறவி யன்றியே
மன்னுதி யுலகெலாம் வியக்கும் வண்ணமே. 32

மறையொடு மறைமுடி மதம தாகுமென்
னிறையுமத் துவிதநூ னிலத்தி லியாவரு
மறிவுற மொழிதியென் னடியர் மேன்மையுங்
குறைவிலென் மேன்மையுங் கொடுத்தி யெங்கணும். 33

இரேணுகர் உலகில் வருதல்.

அங்கண னிவ்வகை யருள வெல்லடிப்
பங்கய முடிமிசை படவி றைஞ்சியே
யெங்கண நாயகன் விடைகொண் டெய்தினன்
பொங்கொலி யுததிசூழ் புவியை நோக்கியே. 34

இரேணுகர் அவதரித்த ஸ்தலம்.

எய்திய விரேணுக னிறைவன் கூறிய
மெய்திக ழிலிங்கமெய் மேவித் தோன்றினன்
கொய்துணர் மலிபொழிற் கொல்லி பாகம்வாழ்
செய்தவ முடையர்தாஞ் சென்று கண்டனர். 35

இரேணுகர் அவதாரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நீற்றொளி விளங்கக் கண்டி
நிறையணி யணிந்து வேணி
தோற்றழ கிலங்க ஞானச்
சோதியின் வயிற்றிற் றோன்றிப்
போற்றிளங் கதிர்போ னின்ற
புண்ணியன் றன்னைக் கண்டோ
ராற்றவும் வியப்புற் றோரா
யடியிணை பணிந்து சொல்வார். 36

சோதிமா லிங்கந் தன்னிற்
றோன்றுநீ யாரை யென்ன
வாதியா மிறைவன் பாங்க
ரமர்தரு மிரேணு கனியான்
வேதநா யகன்வி டுப்ப
விடைகொண்டிங் கெய்தி னேனென்
றோதினன் வீர சைவத்
தூதிய மாகி நின்றான். 37

இரேணுகர் போதிகை யடைதல்.

விளங்குறு சிவசித் தாந்த
　　மென்பயிர் தன்னை வேரு
யுளங்கவல் சயின புத்த
　　ராதிய ருணர்வி னூலாம்
வளர்ந்தெழு களைக ளைந்து
　　வளர்ப்பதற் குற்றே ருனென்
றிளங்கதி ரனையான் வானத்
　　தெழுந்துபோய் மலயத் துற்ருன். 38

போதிகைமலைச்சிறப்பு.

ஓங்கிய விந்த வெற்பங்
　　கொருகரஞ் சுமக்க லாற்ரு
தேங்குபு விலத்தில் வீழக்
　　கண்டவவ் விருடி தன்னைத்
தீங்கறு முனிவ ரெண்ணி
　　லோரொடு சிகரந் தன்னிற்
ருங்கிய மலய வெற்பின்
　　றன்மையார் சாற்ற வல்லார். 39

மலயச மென்று மிக்க
　　மலயமா ருதமா மென்று
மூலகொரு மூன்றி னுந்த
　　ளேங்குறு புகழ்சென் றெய்த
நலமலி சந்துங் காலு
　　நல்கிய வதுபோற் றன்பே
ரிலகுற மலைக ளுள்ளொன்
　　றேனுமீந் ததுதா னுண்டோ. 40

இரேணுகர் அகத்தியரைக் காணுதல்.

அப்பெரு மலயந் தன்னை
யடைந்தகத் தியனி ருக்குஞ்
செப்பரும் வளம லிந்த
விடத்தினைச் சென்று கண்ணுற்
றொப்பரு முவகை கூர்ந்த
வுளத்தொடு கணங்கள் கோமா
னெய்ப்பறு முனிவ ரோடங்
கிருந்துள முனியைக் கண்டார். 41

வந்தெதிர் நின்ற ஞான
வாரியைக் கண்ணிற் கண்டு
சந்திர மவுலி தன்பாற்
சார்ந்துள விரேணு கப்பேர்
முந்நூறு பவனு மென்று
முனிவனு முணர்வாற் கண்டு
சிந்தனை மகிழ்ந்தெ ழுந்து
திருவடித் தலத்தில் வீழ்ந்தான். 42

பின்னரங் கவனைத் தானோர்
பெருந்தவி சுறவி ருத்தித்
தன்னிக ரமல லோபா
முத்திரை தந்த நீராற்
பொன்னடி விளக்கி நாலிற்
புகன்முறை யருச்சித் தேத்தி
யன்னவ னருகு வேறோ
ராதனத் தமர்ந் திருந்தான். 43

இருந்துள முனியை நோக்கி
யிரேணுக னன்றாய் நின்பா
லருந்தவ நடந்த தேயென்
றருளினால் வினாய்நி னக்குப்
பொருந்துறு மிடையூ றெண்ணிப்
புரிபவ ரியாவ ரென்று
திருந்திய வுளத்த னாகிச்
செப்புவ னுவகை மாற்றம். 44

விந்தமு னின்னாற் கீழ்போய்
வீழ்ந்தது நகுட னின்னான்
முந்தர வுருவ மானான்
முழங்குவெண் டிரைச ருட்டுஞ்
சிந்துவு மருந்தப் பட்டுச்
சேறலா தொழிந்த தன்றா
வந்தொரு தகுவ னுன்றன்
வயிற்றிடை யற்றா னன்றே. 45

செங்கண்மால் விடையா னல்குஞ்
சிவதரு மோத்த ரத்தை
யெங்கண்மா முருக னாமத்
திலங்கிலை வேலோ னல்க
வங்கண்மா ஞால முய்யப்
பெற்றனை யருந்த வத்தோர்
தங்கண்மா நிதிய னாயுன்
றனைநிகர் பவர்யார் சொல்லாய். 46

என்றுரை செய்ய வெங்க
ளிரேணுகன் முனிவன் கேளா
நின்றனி வரவெ னக்கே
நேர்தலாற் றவத்தோன் யானே
நன்றிக ளனைத்து முள்ளேன்
ஞானநல் விழியும் பெற்றேன்
வென்றனன் பவமு மேலாம்
விடடைந் துய்ந்தே னியானே. 47

புண்ணிய மூர்த்தி நீயென்
பொருட்டிவ ணடைந்தாய் நின்னைக்
கண்ணுறில் வினைக ளெல்லாங்
கதிரெதிர்ப் பனியை யொக்கும்
பண்ணிய தவநி றைந்து
பயன்றரு காலத் தல்லா
லண்ணலுன் வரவே வர்க்கு
மரிதரி தென்று சொல்வான் 48

பற்பல கலையு ணர்ந்தும்
பற்றிலன் றுணிவு மாறு
வுற்பவ மொழியும் வண்ண
முயிர்சிவத் தேக மாகும்
பொற்பரு ளுவதாய் வேதப்
பொருள்படு சிவசித் தாந்தஞ்
சிற்பர யோகி நின்னாற்
றெளிந்திட விழைவ லென்றான். 49

இரேணுகர்காதை முற்றும்.

உபதேசம்.

இரேணுகர் அகஸ்தியருக்கு உபதேசம் செய்தல்.

கலிவிருத்தம்.

முனிவ னின்ன மொழிய வுளங்கொளா
வினிய னென்னுமி ரேணுகன் முக்கணான்
றனைநி னைந்து சமாதி யடைந்துபின்
னினைவ டைந்து நிகழ்த்துதன் மேயினான். 1

அருந்த வத்த ரரச வுனக்கிவண்
டிருந்து மெய்ச்சிவ ஞானத் தெளிவினைப்
பொருந்து மிக்கசித் தாந்தம் புகனுது
மொருங்கு சித்தத் துவந்து செவிக்கொளே. 2

பேத விச்சையிற் பின்னப் பொருள்களு
மோது பற்பல வாய வொழுக்கமு
மாதல் பெற்றிடு மாசில்சித் தாந்தநான்
மாத வத்தர் வழுத்து முனிவனே. 3

ஆய்ஞ்ச சாங்கிய மாசறு யோகநற்
பாஞ்ச ராத்திரம் பாசு பதத்தொடு
வாய்ஞ்ச வேத மிவைபிர மாணமாய்த்
தாஞ்செய் வாதத்திற் றள்ளுவ வல்லவாம். 4

சாங்கி யாதிகட் கென்றுந் தலைமையா
மோங்கு மாமறை யும்மறை யைத்தொடர்ந்
தீங்கு நின்றத னூலவை யாவையுந்
தாங்கு மானத் தகைமைய வென்பவே. 5

யோக சாங்கிய மோரைந்தி ராத்திர
மாகும் வேதத் தொருபுடை யன்னபேர்
லேக தேச முருமறை யெங்குமா
மாகம் வீழ்மலை மாதவ சைவமே. 6

ஒங்கும் வேதத் தொருபுடை யாகிய
சாங்கி யாதியிற் சைவஞ் சிறந்ததாய்த்
தீங்கில் வேதமெ லாந்தொடர் செய்கையா
னீங்கு பாச முனிவ நிலைக்குமால். 7

பிரம மோதுசித் தாந்தப் பெயர்பெறு
தரும சைவமென் றந்திர நான்மறைப்
பொருள தாகவி னம்மறை போலவே
வரம தாம்பிர மாண மெனப்படும். 8

கண்ணு தற்பெருங் காரண னுற்பல
வெண்ணு மாகமஞ் சைவமி லாகுளம்
பண்ணு பாசு பதமொடு சோமமென்
றண்ணன் மாமுனி யன்றறை யப்படும். 9

ஓது வாம மொழிவறுந் தக்கண
மேதை யாகு மிசிர முனிவர
தீதி லாதசித் தாந்த மெனவரு
பேத நான்கு பெறும்புகல் சைவமே. 10

வாமஞ் சத்தி பரஞ்சொல் வயிரவர்க்
காமந் தக்கண மம்மி சிரத்தெழு
நாமங் கொண்டுறு மாதர் நணுகுவா
ரேமஞ் செய்மறை யின்மத மற்றதே. 11

மறையு ரைக்குந் தருமம் வகுத்தலாற்
புறம தத்தொடு நின்று பொருதலாற்
றிறம டுத்தசித் தாந்த சிவாகம
மறமு ரைக்கு மறைமத மாகுமால். 12

செப்பும் வேதசித் தாந்த மபேதமா
மொப்பின் மெய்ப்பொரு ளொன்றே யுரைத்தலா
லிப்பெ ருஞ்சொற் கலைக ளிரண்டையும்
வைப்ப ரொப்பென மானத் தறிஞரே. 13

வீரசைவ விளக்கம்.

ஏக னுற்றருள் காமிக யேமுத
லாக மத்தி னிறைந்திடு முத்தர
பாக முற்றும் பகர்வீர சைவமாஞ்
சோக மற்றுயர் தொன்மதந் தோன்றுமால். 14

சித்த மாகுஞ் சிவமய மாகிய
வித்தை யூடு விசேடம தாகியே
யெத்தி றலிங் கிரமிப்ப னன்னவன்
பொய்த்தி டாத புகழ்வீர சைவனே. 15

தீத கன்ற சிவசீவ யிக்கியமாம்
வீத ரும்பெரு வித்தையி னன்குறச்
சாத மின்றி ரமிக்குமச் சைவன்மற்
றேதி லன்றே னுயர்வீர சைவனே. 16

வித்தை யூடு விரவிய மாயையைக்
கைத்து நாயெனக் கண்டு விடுதலை
வைத்த வாதி வருண முணர்த்துறு
முத்தி யாலுயர் வீர மாகேசனும். 17

வேறு.

அரியவே தாந்தத்தி னுகு ஞானமே
மருவரும் வித்தையென் றுரைப்பர் மற்றதில்
விரவினேன் யாவன்மற் றனையன் வீரனென்
றுரைதரு கிற்பர்மெய் யுணர்ந்து ளோர்களே. 18

உட்புறம் பூசனை யுடையர் சைவருந்
திட்பமா யேசரு மாவர் தேர்ந்திடிற்
கொட்பறு சிவனரன் போலக் கூறிய
பெட்புறு மவர்களும் பின்ன மாயிடார். 19

மிறையறுஞ் சைவர்மெய்ஞ் ஞான வேள்வியுங்
கறையின்மா யேசரொண் கரும வேள்வியும்
பெறுநரென் றுரைத்திடும் பெற்றி யாலகம்
புறமுறு நெறியினர் புகன்று ளோர்களே. 20

விலகுறு பலநெறி வீர சைவர்தா
மலைவறு பத்தன்முன் வழக்க பேதமுந்
தலநெறி விபேதமுந் தரிக்குந் தன்மையா
விலகுவ ரறுவகை யினரென் றெண்ணவே. 21

தலத்தொடு பலவகைத் தரும மாதலா
விலக்கதி காரிகள் பேத மெய்தலால்
விலக்கரு மறிஞராம் வீர சைவர்தங்
கலைத்திற மதுவுமோ ராறு காண்டமாம். 22

உபதேசம் முற்றும்.

உ

ப்ரதமபரிச்சேதம்.

அங்கஸ்தலம்.

(இதன் பிரிவு.)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிதனி லரும்பத்தத் தலமாகே
சத்தலம்பி னடுக்கும் பின்னர்
சாதமுறும் பிரசாதித் தலமதன்பின்
பிராணலிங்கித் தலமா கும்பின்
போதுசர ணத்தலமா ருவதயிக்
கியத்தலமாம் புகன்ற வற்றுண்
மாதவமுன் புறுபத்தத் தலமொடதன்
றிறமுரைத்து மகிழ்ந்து கேண்மோ. 1

உ

1-வது பத்தத்தலம்.

(இதனுட்பிரிவு.)

பரமசிவ பத்தியுள னெவனவனே
பத்தனெனப் படுவ னன்னோன்
றருமமுறை செய்திடுத றலமாகு
மதன்றிறத்த தலமூ வைந்தா
நிரையினவை பிண்டமதன் ஞானமொடு
சமுசார நீக்க மாசா
னருளிலிங்க நீறுமணி முறைதரித்த
லஞ்செழுத்து மறிந்து கூறல். 1

பத்திநெறி குருலிங்க வந்தனைசங்
கமபூசை பகர்ந்த வன்னோர்
வைத்தபிர சாதவுண வவரிடத்திற்
செயுந்தான வகையு பாதி
மெய்த்தநிரு பாதியொடு சகசமென
மூதறிஞர் விளம்பா நின்ற
வித்தலத்தில் வருநெறிக ளனைத்துமியற்
றுதல்பத்தர்க் கியல்பு மாதோ. 2

உ

ஓம் சிவாயநம:

முதலாவது

1-பிண்டத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பண்டொ ராயிரம் பிறவியிற் பயின்றபுண் ணியத்தான்
மண்டு தீவினைப் பரப்பறப் புனிதமா மனத்தைக்
கொண்ட தேகியே கடல்குடித் துயர்குறு முனிவ
பிண்ட நாமமுற் றிடுமென வறைகுவர் பெரியோர். 1

உலகி றந்துசிந் மயவ விகாரியா யொளியா
யிலகு றும்பர சிவன்றன தஞ்சமா யிருந்த
வலகி றந்துள சீவர்க ளநாதியா மவித்தை
மலமு றும்பரி சாற்பல பிறவியின் வருவார். 2

அனையர் நெஞ்சிடை யியக்கும மேசனுற் றருள்வன்
பனிய விந்துகாந் தத்தினிற் புனல்கதிர்ப் பளிங்கிற்
கனனும் வெவ்வழல் வித்தினின் முளையெனக் கலந்து
முனைவர் சிங்கமென் றுரைத்திட மலையொடு முனிவோய்.

வெற்பெ முங்கதி ரிடத்தில்விம் பப்பதி விம்ப
முற்ப வம்பெறு மாறென வொருபிர மத்தின்
முற்ப கர்ந்திடு சீவனே டீசனு முறைமை
கற்பி தம்பெறு மென்பர்பல் கலைநெறி கற்றோர் 4

அறிவ தேவடி வாம்பர தத்துவ மதனி
னிறைவ தாகிய பிரேரகத் துவமொடு நிலைத்த
மறிவில் போத்ருத் துவமிகு போக்கியம் வருமாற்
குறைவி லாதெழு முக்குண பேதமே கொண்டு. 5

மடிவி லாதமுக் குணவடி வாகிய மாயை
முடிவி லாதமெய்ச் சிவத்துறு மக்குண மூன்றும்
விடம மேவுற விளம்புமுப் பொருட்பெயர் விரியுங்
கடிவி லாநிலைப் பிரமமா மொருபொருட் கண்ணே. 6

தக்க சத்துவ வுபாதிகொள் பிரமசை தந்ய
மொக்க வீசனுஞ் சத்துவ ரசோமய முயிரா
மிக்க தாமத முடையதே போக்கிய விளைவா
மிக்க ணக்கின்முப் பொருளும்வந் துறுஞ்சிவத் திசைந்து.

சுத்த மென்றுள வுபாதியிற் றோய்ந்திடு மீசன்
மெய்த்தி டும்பதி யாகிய பிரேரகன் மிசிர
முய்த்த போத்ருப் பசுவென வறைவர்பே ருணர்வோ
னத்த னவ்வுயிர் சிற்றுணர் வுடையதென் றறியே. 8

மிகுதி கொண்மறை யுணர்வதவ் வியத்தமாம் பெயர்கொள்
பகுதி நண்ணினர்க் கமோககர் ரணியெனும் பரையே
தகுதி கொண்டிடு சுத்தமா மசுத்தமுஞ் சாற்றிற்
றொகுதி கொண்டிடு மோககா ரணியெனத் துணியே. 9

மாயை கொண்டிறை பற்பல மூர்த்திகண் மருவுந்
தூய தன்றெனு மவித்தையாற் றோன்றுவர் பலரா
யேய சீவர்க ளநாதியே முத்தனவ் வீசன்
றீய பந்தனை யநாதியே யுற்றுளர் சீவர். 10

பரம ஞானமற் றநாதியாம் பாசமுற் றநாதி
கரும வேதுவா லடுத்துள காயங்கண் மருவி
மிருக மாதியாம் பற்பல பிறவியின் விரவித்
தெரும ருஞ்சுழன் றிடும்பெருந் திகிரிபோற் சீவன். 11

சாதி யாயுவோ டுணவது தரும்விட மத்திற்
கேது வாயுறுங் கருமமெந் திரமெனச் சுழல்வோர்க்
காதி யாமிறை யியக்குவோ னுய்க்கரி யாகிப்
போத கம்புரிந் தருளுநன் னெறியினைப் பொருந்தி. 12

கூறு சீவனும் வினைபரி பாகமே கொண்டு
மாறு மாமல வாதனை மருவினோ னாகி
யாறு மாமுடி புனைந்தருள் பரசிவ னருளின்
பேறு கூடுறச் சுத்தமா மனமொடு பிறக்கும். 13

பாக மாகிய நல்வினைப் பயன்கொடு சுத்த
மாகு மாமன முன்னிடத் தங்கண னருளா
லேக மாஞ்சிவ பத்திதோன் றுறுமவ னீற்றுத்
தேக யோடுநற் பிண்டமென் பெயர்கொடு செறியும். 14

பிண்டத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் மஹேஸ்வராயநம:

இரண்டாவது.

2-பிண்டஞானத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

உற்றிடு முடலுயி ருணர்வி வேகமே
பெற்றவ னெவனவன் பிண்ட ஞானியென்
றற்றம தறுமலை யமர்ந்த மாதவ
கற்றறி புலவர்மெய் கழறு வாரரோ. 1

உடலுயி ரெனுமுல காய தன்பொறி
யடலுயி ரென்னுமற் றொருவ னன்றியே
புடைவரு புத்தியே யென்னும் புத்தனிவ்
விடலுறு மிவைகளான் மாவின் வேறவாம். 2

உயிரின்வே ருகிநின் றுணரப் பட்டிடுஞ்
செயிருறு முடலொ டிந்திரிய புத்தியி
னயலழி வரியவான் மாவுண் டாமென
நயமுட னுணர்பவன் பிண்ட ஞானியே. 3

வினைவழி திரிதரு மெய்யும் வேறதாய்
நினைவரு நித்தவான் மாவு நித்தமா
யனையவான் மாவின்வே ருய வீசனும்
பினமுற வறிபவன் பிண்ட ஞானியே. 4

பிண்டஞானத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சம்பவேநம:

மூன்றுவது

3-வது சமுசாரநீக்கத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

சுத்தம துறுமனந் தோன்று நித்தியா
நித்திய விவேகிபா னின்ற வாதனு
சத்தியின் மிகுசமு சாரம் விட்டொழி
புத்திவந் துறுமெனப் புகல்வர் கற்றுளார். 1

பெண்டெமு வாய்தரு பேறி மைப்பினில்
விண்டிடு மிம்மையு மேய புண்ணிய
மூண்டொழி துயர்முத லுறுது றக்கமுங்
கண்டெவர் விரும்புவார் கற்று ளோரினே. 2

பிறந்தவர்க் குண்மையே பெறுமி றப்புமற்
றறிந்தவர்க் கன்னதே பிறப்பு மிவ்வகை
செறிந்துள பிறப்புட னிறப்பிற் சீவனு
மறிந்திடு சகடமே போல வந்துறும். 3

மீனெடு கமடமே வெண்பற் பன்றிமா
மானிட வரிமுத லாக வந்துள
வேனைய பிறப்பினு மெய்து மாயவன்
றானுமம் மரணநோய் தள்ள வல்லனே. 4

ஆவிமுன் வினைவசத் தந்த னாதியாய்
மேவுறு சாதியின் விரவித் தோன்றியே
தாவுற வடருமுத் தாப வங்கியால்
வேவுறு நிலைமையாம் விளம்ப வேண்டுமோ. 5

பொய்த்திடா தடையுறும் வினையிற் போதரு
மத்தியான் மிகமுத லாய வெந்துயர்க்
கொத்தினான் மிகுமிடர் கொண்டு ளோர்தமக்
கெய்த்திடா தமைதலெவ் விடத்துண் டாகுமோ. 6

ஆதியத் தியான்மிகம் பவுதி கம்பினா
மோதுதெய் விகமுன் னாவ தாகுமாற்
போதுமத் தியான்மிகம் புறமுட் கொண்டிரு
பேதமுற் றிடுமெனப் பேசு வாரரோ. 7

வளிமுத லனதர வரல்பு றத்ததா
முளினது மடிவில்கா மாதி யுய்க்குதல்
களியர சாதிநோய் பவுதி கங்கமு
தளியிடர் முதலதெய் விக மாகுமால். 8

இனைய வெந்துயர் பலவிசைந் துகட்டுறும்
வினையொடு திரிதரு முயிர்க்கு விண்ணிடை
யெனினுமிம் மண்ணிடை யெனினு மோர்கணந்
துனியறும் படிசிறு சுகமு மின்றரோ. 9

மின்னினு மலையினும் விளக்கெ ழுஞ்சிகை
தன்னினு நிலையறத் தபுசெல் வத்தினை
மன்னுறு பொருளென மதிப்ப ரோகண
மென்னினு மறிஞரோ டிருந்து ளோருமே. 10

மலசல நிறைதரு கடத்தை வன்றுய
ரலைபடு துரும்பினை யழியு மின்னினு
நிலையறு மிவ்வுட றன்னை நிந்தைசெய்
புலமனை தன்னையார் பொருந்து வார்களே. 11

நித்தியா நந்தசிற் சொரூப நின்றிட
மித்தையா மியல்புடைத் துயர வீடென
வைத்தவா கத்தினை மகிழ்ந்தி ருந்திடும்
புத்தியார் செய்குவர் புலவர் தம்மினே. 12

ஓதியா னிடர்தரு முடம்பின் மக்களின்
மாதரி னுறவினின் மற்று ளோர்தமிற்
கோதுறு தனத்தினிற் குலத்திற் போக்குறு
காதலி னநித்தியங் காண்ப னென்றுமே. 13

பொறிகளின் விரத்தியாய்ப் பொருவி றம்மையே
யறிவுற விழைவுடை யறிஞர்க் காழ்துயர்
மறிவுறு குடும்பநோய் மாற்று மேதுவிற்
செறிவுறு முளமெனச் செப்பு வாரரோ. 14

ஆசறு மனமுட னநித்த நித்தமுந்
தேசுற வுணர்ந்துநற் றெய்வ வாழ்வினு
நேசம தகன்றுள நெறியி னேனிடைப்
பாசம தறுசிவ பத்தி தோன்றுமால். 15

சமுசாரநீக்கத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம்பிநாகிநேநம:

நான்காவது

4-குருகாருணியத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மலர்தலை யுலக மெல்லா
மலிபெரும் புகழோ டொன்றி
யிலனென விவறன் மோக
மிரித்துத்தத் துவமு ணர்ந்து
புலநெறி கடந்து சாந்தம்
பொருந்திச்சித் தாந்த மோடு
பலகலை தெரிவுற் றையம்
பாற்றிட வல்ல னாகி. 1

அறநெறி வாய்மை மேவி
யாரிய குலத்தாற் போந்த
முறைநெறி யொழுக்க மெய்தி
முத்திநே யத்த னாகிப்
பொறையொடு பொருந்தி யக்க
மணிதிகழ் பூதி யென்று
நிறைவுற வணிந்தி லிங்க
நிலைபெற வுடற ரித்து. 2

அகத்துறு தியாக மேவி
 யருச்சனை புரிவோ னாகி
யுகப்புறு மங்க லிங்க
 யோகதத் துவமு ணர்ந்தே
யிகப்பறு தலங்க ளோர்வுற்
 றெய்தியத் துவித ஞானந்
தகச்சிவ முணர்த்த வல்ல
 தயங்குஞ்சீர்க் குரவன் றன்னை. 3

மாசறு மனத்த னாகி
 மதியுடை விராகி யானோன்
பாசம தனைத்து நீக்கும்
 பரசிவ முணரத் தோன்று
நேசமோ டடைவன் பாம்பி
 னெளிதிரைக் கடல்வ றப்ப
வாசம நஞ்செய் தோங்கு
 மகத்தியப் பெயரி னானே. 4

திங்களா றேனு மாண்டொன்
 றாயினுந் தேசி கன்றன்
பொங்கருள் காணுங் காறும்
 புரிந்துநற் பணிகள் காணி
னங்கருள் சீல சீட
 னஞ்சலி செய்து நின்றே
பங்கமாம் பிறவி நோயெற்
 பரிந்தருள் புரிக வென்பான். 5

புனிதமா ணுக்க ளின்ன
புகன்றரு ளிரந்து நிற்ப
வனையவன் றனது சத்தி
பாதமுற் றறிந்து பின்னர்
வினைதபு தீக்கை யோடு
மேவுவித் தருள்வ னென்ப
தனிவரு பரமா நந்த
தத்துவக் குரவ னன்றே. 6

மூவகை யுறுமத் தீக்கை
முறைதரு வேதா வென்றும்
தாவின்மந் திரம தென்றுந்
தகுகிகொள் கிரியை யென்று
மேவுறு மவற்றுள் வேதா
மெய்க்குரு காட்சி யானே
யாவிகொள் சிவம்வி ளங்க
லத்தமத் தகயோ கத்தால். 7

மந்திர மதனை யேதன்
மைந்தனுக் குபதே சித்தல்
சிந்தைசெய் மந்தி ரப்பேர்த்
தீக்கையாங் குண்ட மாதி
தந்திரங் கொண்டு செய்த
றக்கநற் கிரியை யென்ப
ரந்தம தடைந்த வந்தக்
கிரியையை யறைது மாதோ. 8

தீங்கறு திங்க ணல்ல
    திதிகால வார மொன்ற
வோங்குறு பூதி தாம்பூ
    லத்தொடு முதவிப் பத்தர்க்
கீங்கற லாட லாதி
    யியற்றிவெண் டுகில்பு னைந்து
பாங்குறு சீடன் றன்னைப்
    பகர்முறை யருக ழைத்து. 9

உத்தர திசையை நோக்கி
    யுற்றதன் பாங்கர்ச் செய்த
சித்திர மண்ட பத்திற்
    குணக்கெனுந் திசையை நோக்கி
வைத்தருள் புரியு மாசான்
    மலிசிவத் துதிக டாஞ்செய்
வித்தக விருளி ரிக்குந்
    தியாநமும் விரவு விப்பன். 10

முன்னர்நன் னீற்றுப் பட்ட
    மொழியிடம் வழாத ணிந்து
பின்னர்மெய்க் குரவ ராயைம்
    பிரமமே வடிவா யுற்ற
தன்னிகர் கும்ப நீரச்
    சற்குரு வழியின் வந்த
செந்நெறி யுடைய வாசான்
    சிதறுக சீடன் மீது 11

ஆண்டரு கிருந்த சுத்த
　　ணுகிய மாணுக் கன்றன்
மாண்டகு வலக்கா தின்கட்
　　பவப்பிணி மருந்தாய் நல்லோர்
வேண்டுமஞ் செழுத்து மெல்ல
　　விளம்புபு சொருபஞ் சந்தம்
காண்டகு மிருடி மிக்க
　　கடவுணன் னியாசஞ் சொல்க 12

குருகாருணியத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம்சசிசேகராயநம:

ஐந்தாவது

5-இலிங்கதாரணத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சந்திர காந்தத் தேனுந்
　　தபநகாந் தத்தி லேனுஞ்
சுந்தர சயிலந் தன்னிற்
　　றோன்றிய சிலையி லேனும்
வந்துறு படிகத் தேனு
　　மகிழ்வாண லிங்கத் தேனு
முந்தழ குறுமி லிங்க
　　மொன்றுகொள் கிற்க மன்னே. 1

இலக்கண முழுது மொன்றி
　　யிலங்குமா ணைந்து மாடிக்
குலக்கடி மலர்சந் தாதி
　　கொண்டருச் சிக்கப் பட்டு
விலக்கரு மநுவாற் சுத்த
　　மேவுமவ் விலிங்கந் தன்னிற்
கலைக்கதி வழாது சைவ
　　கலையையுய்த் திடுவ னுசான். 2

சீடன துயிரை யந்தச்
　　சிவலிங்கந் தன்னி லுய்த்துப்
பீடுறு மிலிங்க மன்னோன்
　　பிராணனி லுறவி ருத்தி
யேடென விரும்பு மாசா
　　னிவ்வகை யேக பாவங்
கூடுற வியலி லிங்கங்
　　கொடுக்கவச் சீடன் கையில். 3

இலங்குழிப் பிராண லிங்க
　　மினியநின் பிராண னேபோற்
சலந்தவி ருனக்கு மைந்த
　　தரிப்பதெவ் விடத்து மென்றும்
விலங்குவ தன்றேங் கேனும்
　　வீழ்ந்திடின் மெய்யி னின்று
நலங்கிளர் முத்தி சேர்வா
　　னல்லுயிர் விடுக வல்லே. 4

நூனெறி முழுது மாய்ந்த
நுண்ணுணர் வுடையோன் றன்னற்
ருனினி திவ்வா ருேதிச்
சாற்றிடப் பட்ட சீடன்
மேனியி னுயிர்வாழ் காறும்
விடாதுநன் குறத்த ரிக்க
கூனிள மதிய ணிந்த
குழகன்மெய்ச் சிவலிங் கத்தை. 5

புண்ணிய மனைத்தி னுக்கும்
புகலிட மாகி நின்றங்
கெண்ணரும் பவம கற்று
மிலிங்கதா ரணம தென்று
கண்ணுத லருளிச் செய்த
காமிகா திகளை யோர்ந்த
நுண்ணுணர் வுடைய வெல்லா
முனிகளு நுவல்வ ரன்றே 6

தகைபெறு பரம லிங்க
தாரண முட்பு றம்பாம்
வகைபெற விரண்டா மென்பர்
மாதவ ரவற்று ளாதி
பகவனென் பெயர்பு னைந்த
பரமசிந் மயலிங் கத்தை
யகமதி லுறத்த ரித்த
லாந்தர மாகு மன்றே. 7

மூலகா ரணமாய் ஞான
　　மூர்த்தியா யின்ப மாகி
மேலதா யுண்மை யாகி
　　விகற்பமோ டழிவு மின்றி
மாலிலா துலகி றந்த
　　பிரமமா மாலிங் கந்தான்
சாலவீ டுறுதல் வேண்டுந்
　　தக்கவ ரடைத லாமே. 8

வேதமா முடிய னைத்தும்
　　விளங்குறப் பிரம மென்னுஞ்
சோதிமா லிங்க மெல்லா
　　வாவிக டோறு நிற்கு
மாதியா தார மாசி
　　லகமெனு மிதய நன்றிக்
கேதுவாம் புருவ நாப்ப
　　ணெனவரு மூன்றி டத்தும். 9

அழிவற வரிதா யென்று
　　மகண்டமாய்ப் பிரம மென்னு
மொழிபெறு பரம லிங்க
　　முத்திநே யத்த ராகி
வழிபடு பவர்க்கா கத்தன்
　　மாயையாற் கண்டி தப்பட்
டொழிவற விருக்கு மென்றே
　　யுரைப்பர்நுண் ணுணர்வி னோரே. 10

சரமுட னசர மென்னச்
சாற்றிய வுலகு திக்குங்
கருமமோ டிலய மெய்துங்
காரண மதனு லென்று
முரைமன மிறந்து ஞான
வொளியுரு வாகி நின்ற
பிரமம திலிங்க நாமம்
பெறுமென விசைப்பர் தக்கோர். 11

சாற்றரும் பரம தாய
சச்சிதா நந்த லிங்க
மாற்றவும் பெரிதாந் தன்மை
யடைதலி னுனு மன்றித்
தோற்றுறு முலகி னுக்குக்
கருப்பமாந் தொடர்பி னுனும்
போற்றுறும் பிரம நாமம்
பொருந்துமென் றறிந்து கொண்மோ. 12

மருவுமா தாரத் தேனு
மிதயநன் மலரி னேனும்
புருவமா நடுவி லேனும்
பொருந்திய வொன்றி லென்றும்
விரவுமா சோதி லிங்கம்
விடாதநு சந்தா னந்தா
னிரவிலாந் தரவி லிங்க
தாரண மென்பர் மேலோர். 13

ஆடக வுருவ மாக
வணிகொண்மூ லாதா ரத்திற்
பாடல வொளியி மைக்கும்
பவளம்போ லிதயந் தன்னி
னீடொளி யுபலம் போல
நிகழ்தரு புருவ நாப்ப
ணூடரு முணர்வி லிங்க
ஞானயோ கிகள்சிந் திப்பார் 14

புறத்துறு தார ணத்திற்
புகல்கோடி மடங்கு மிக்க
சிறப்புறு மகவி லிங்க
தாரணந் தீர்ந்து பாதி
பிறப்பிடை மறிதல் செய்யார்
பிறங்கொளி யிலிங்கந் தன்னைத்
துறப்பற விதய மொன்றத்
துணிவொடு தரித்து ளோரே. 15

உள்ளத்தி லிலிங்கந் தன்னை
யொழிவற விடாது பற்ற
றெள்ளுற்ற வான்ம வித்தை
சேர்ந்தமை வுறுத லம்ம
வள்ளற்றண் ணளிநல் லாசான்
மகிழ்செய்குற் றேவ லென்னத்
தள்ளற்ற விவைக டாமே
காரணந் தனிமுத் திக்கே. 16

ஊனமாம் விடய நீத்தே
யுளந்தடு மாற வில்லா
மானமா யோகி கட்கு
மனத்தெழுந் திலங்கா நின்ற
ஞானமா லிங்கத் தன்றி
நவின்றுள புறத்தி லென்றுந்
தானுரு துளவி ருப்பென்
றுணருதி தவத்தின் மேலோய். 17

வேதனே டரிய ரன்சீர்
விண்முழு தாளி யாதி
மாதிர மன்ன ரீண்டு
மனிதர்கந் தருவர் சித்தர்
தீதறு முனிவ ரெல்லாஞ்
சிந்மய மாய கத்துட்
சோதிகொள் பரமா நந்த
லிங்கமே துணிந்து காண்பார் 18

சச்சிதா நந்த மாகுந்
தற்பர லிங்கந் தன்னை
யிச்சையா லறிஞ ரனே
னெத்திறத் தானு மென்று
மச்சமார் துயர மெல்லா
மருக்கன்முன் னிருளே போல
வெச்சமாய் நிலாது பொன்ற
விதயத்திற் றியானஞ் செய்க. 19

அத்தனை யகந்த ரிக்க
வசத்தனு யினும தாஅன்று
சத்தனே யெனினு ஞான
தற்பர லிங்க மேயென்
புத்தியின் றிட்ப மெய்திப்
புறத்திலிங் கந்த ரிக்க
வித்தக னெறியு ணர்ந்த
வீரசை வர்கடா மன்றே. 20

திரம்பெறு மிலிங்க மூன்று
திறத்ததாந் தூல லிங்கம்
பரம்பெறு சூக்கு மம்பின்
பராற்பர மென்னத் தூலங்
கரம்பெறு மிட்ட லிங்கங்
கருத்தது சூக்கு மந்தா
னிரம்புறு மிலிங்கந் தானே
நிகழ்பராற் பரமென் றோர்வாய். 21

மாட்சியாய்ப் பிரம மிக்க
சிவமென மருவி யன்றே
யாட்சியா மநிட்ட மெல்லா
மகற்றியே யிட்ட மாகிக்
காட்சியா னிகழ்வ தாஞ்சிற்
கனபரி ணம லிங்கம்
பூட்சியு டகலா தென்றும்
புலமையோர் தரிக்க மாதோ. 22

சிரமொடு களநன் மார்பு
    சிவந்துள வுதரங் கக்கங்
கரமெனு மிவற்றி லொன்றின்
    கட்சிவ லிங்கந் தாங்கல்
வரமிழி நாபி யின்கீழ்
    வார்சடை நுதியிற் பின்பாற்
புரைதரு மிடத்தி லென்றும்
    பொருந்துறத் தரிக்கோ ணுரல். 23

தம்பொரு ளாமி லிங்கந்
    தன்னைவள் ளிதழ விழ்ந்த
வம்பலர் கந்த மாதி
    மருவுற முறையிற் கொண்டு
கம்பமின் மனத்தி னேடு
    கரபீடத் தினிலர்ச் சிப்ப
ரிம்பரி னென்றுஞ் சுத்த
    ரேனப்படும் வீர சைவர். 24

உரம்பெறு முத்தி நேய
    முற்றமாம் வீர சைவர்
நிரந்தரம் விடாது பற்று
    நிகழ்கர பீட பூசை
பரம்புற மியற்றும் பீட
    பூசையிற் பராரை வெற்பி
லிருந்துமை பாக னேடொப்
    பென்பதை யுணர்த்த வல்லோய். 25

பணிமல ரயன்மா லாதிப்
பண்ணவர் கோத மாதி
முனிவர ரனைவ ருந்தம்
முடிமிசை யென்றுங் கொள்வர்
தனிவரு மிலிங்கம் வாட்கட்
பொறிமுதற் சத்தி யெல்லாம்
புனைமல ரளக மீது
பொருந்துறத் தரிப்பர் மன்னோ. 26

சதுமறை யுள்ளு மிக்க
சாத்திரங் களினு மீரொன்
பதுவித புராணத் துள்ளும்
பகர்தரு காமி கந்தான்
முதல்வரு மாக மத்து
மொழிந்திடப் பட்டி டுஞ்சந்
ததமுமெய் விடாவி லிங்க
தாரணம் விறற்சை வர்க்கே. 27

பங்கயற் கிறைவ னின்மெய்
பவித்திர மெனவி ருக்கொன்
றிங்குரைப் பதனாற் றாய்தா
யிலங்குறுஞ் சிவலிங் கந்தான்
றங்குறத் தரிக்கத் தக்க
தாகுமச் சைவ லிங்க
மங்கலம் புனித தீக்கை
மருவுறு னடைந்தி டானால். 28

உன்றநு வகோர மாகி
யுருத்ரபா வத்தி னீங்கு
மென்றெசு ருரைத்த லாலே
லிங்கதா ரகனுஞ் சைவன்
றுன்றுபா வங்க ளெல்லாந்
தொலைப்பவ னென்பர் மேலோர்
தென்றலங் குன்றி னுற்ற
செஞ்சடை முனிவ ரேறே. 29

நித்தலு நியமஞ் செய்து
நிமலபூ சையின்கட் பட்ட
சித்தம துடைய ஞான
சிவலிங்க தார கன்று
னெத்திற மலமு நீங்கா
விருடெறு கதிரின் மாய்க்குஞ்
சுத்தம துறும்வி பூதி
தோன்றுறப் புனைவ னன்றே. 30

இலிங்கதாரணத்தலம் முற்றும்.

ஒம் வாமதேவாய நம:

ஆறுவது

6-விபூதிதாரணத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பூதிதனை யணிந்ததனிற் பட்டகலாக்
கருத்தொடுநற் புனித னாகிச்
சோதிமய மாயசிவ மெனும் பொருளை
விளக்குதலாற் றாய்தாம் வெண்ணீ
றோதலுறு பசிதமொடு பசுமமெனப்
பட்டிடுமென் றுளத்திற் கொண்டு
போதுமவ னியாவனவ னுயர்ந்தவனிங்
குபாதியறும் பூதி யுள்ளோன். 1

மந்திரமே முதலாய நெறிவழா
தழலினிடை வந்து தோன்றுஞ்
சுந்தரமா கியநீற்றை யுபாதிகமென்
றறைகுவர்தூ றணிந்த நல்லோர்
பந்தமறு மதனுமம் விபூதியொடு
பசிதமணி பசுமஞ் சார
நிந்தையறு மிரக்கையெனக் காரணமைந்
துற்றுலகி னிகழு மன்றே. 2

பூதியெனப் படுஞ்செல்வ வேதுவினுற்
சிவமாகும் பொரு டிகழ்த்து
மேதுவினிற் பசிதமிகு பாவங்க
டமையச்சத் திசைத்த லாலே
யோதலுறும் பசுமமா மிடரிடைநின்
றகற்றுதலா லொன்றுஞ் சாரந்
தீதகல வினைவரையு மளித்தலினு
லிரக்கையெனச் செப்பு நாலே. 3

தோன்றியிடு நந்தைபத் திரைசுரபி
சுசீலையொடு சுமனை யென்ன
வான்றிறமோ ரைந்துமெழிற் சத்தியோ
சாதமுத லரன்மு கத்தி
லேன்றமுறை கபிலைநிறங் கருமைமிகும்
வெண்மையெழுந் திலங்கு செந்திக்
கான்றபுகை நிறஞ்செம்மை யெனுமைந்து
மவற்றினிறங் கண்டு கொண்மோ. 4

முன்னிகழும் விபூதிசத்தி யோசாதந்
தனில்வாம முகத்தின் கண்ணே
தன்னிகர்நற் பசிதமகோ ரத்தினிரும்
பசுமமெழிற் சார மென்ப
துன்னலரும் புருடத்தி னீசானத்
திரக்கையடைந் துதிக்கு மென்பர்
பன்னுமுறை நந்தைமுத லாயபெரும்
பெயர்படைத்த பசுக்க டாமே. 5

நித்தியகா ரியமதனில் விபூதிநை
மித்திகத்தி னிகழா நின்ற
சுத்தமா கியபசிதம் பசுமமே
பரிகாரத் தொழிற்க ணன்றி
முத்தியாம் வினையதனி லிரக்கையெலாக்
கருமத்து மொழியின் சாரம்
புத்தியா னுயர்வீர சைவரணி
குவரெனவே புகல்வ ரன்றே. 6

நந்தைமுத லாயவற்றி னிறயாகுங்
கபிலாதி நவின்ற வன்ன
மைந்துமுறை விபூதிமுத லிலிங்கினுக்கு
மாகுநீ ருத ஞன்கா
மந்தமலி கற்பமநு கற்பமுப
கற்பமுட னகற்ப மென்றே
முந்தையுள கற்பமே சிறந்ததுமற்
றேனையவு முறையி னுமால். 7

சாற்றுமுறை வழாதுநவ கோமயத்தைச்
சத்தியோ சாதந் தன்னு
லேற்றுருள்செய் பிண்டமது வாயதே
வத்தினுற விழைத்து லர்த்திப்
போற்றனுறு புருடத்தாற் சுட்டதனை
யகோரமநுப் புகன்றீ சானத்
தூற்றமுற வெடுத்திருத்தல் கற்பமநு
கற்பாதி யுரைத்து மன்றே. 8

காட்டுலர்கோ மயம்பொடித்தம் முறைசுடுத
லநுகற்பங் கடையர் தீக்க
ணீட்டுபொடி துகில்கொடுசோ தித்துருட்டி
யானீர்விட் டிசைத்த வாறே
மூட்டுமழற் சுடுவதுப கற்பமென
லாகுமிவண் மொழிந்த வன்றிக்
கூட்டுதிரு நீறகற்ப மெனச்சிவா
கமமனைத்துங் கூறு மன்றே. 9

கலயமுத லாயபாத் திரத்துளமர்
நீறென்று கவர்ந்து மூன்று
நலமருவு சந்திகளி லெனினுமெப்போ
தெனினுமதை நானஞ் செய்த
நிலையதனிற் புதுப்புனலாற் கரம்விளக்கி
மவுனியாய் நீற்றை யெண்காற்
பலமுதவு மூலமநுக் கொண்டபிமந்
திரித்துப்பின் பகர்ந்த வாறே. 10

சிரமதிலீ சானத்தாற் புருடத்தான்
முகமதனிற் றீர்கோ ரத்தா
லுரமதனில் வாமதே வத்தினாற்
குய்யத்தி னெண்ப தத்தில்
வரமருவு சத்தியோ சாதத்தாற்
பிரணவமா மந்தி ரத்தாற்
புரமுழுதும் புனைந்திடுக வநாதிமல
விருடுமிக்கும் பூதி தன்னை. 11

விதிமுறையின் விபூதிதனின் மூழ்குறுதல்
கங்கைமுதல் விரிநீ ராட்டி
னதிகமென வறிகபுற மாசொழிப்ப
தாகிச்சிற் றுவி மாயு
நதியறலின் மூழ்குதலின் விருப்பென்கொ
ளுண்மலிந நசித்து மிக்க
முதிருமறி வுதவியிடர்ப் பகுதிநீக்
குறுநீற்றின் மூழ்கு வோர்க்கே. 12

முண்டகனே முதலாய வானவர்நா
ரதன்முதலா முனிவர் மிக்க
வண்டர்புகழ் சநகன்முதல் யோகிகள்வா
ணுதியா மசுர ரெல்லாம்
வெண்டிருநீ றணிபவராய் விமலசிவ
பத்தியொடு விளங்கி நெஞ்சிற்
கொண்டவரிப் புனிதநித்த சுத்தரா
யினரெனவே கூறு நூலே. 13

எழுமுறையைந் தெழுத்தோதி யுடன்முழுதுத்
தூளநஞ்செய் திட்டுப் பின்னர்
வழுவகல வுயர்திரிபுண் டரமிடுக
வன்றிமுனம் வருமுத் தூளம்
விழுமியவொண் புண்டரத்தோ டொவ்வாமை
யாலதனை விடுத்தே யேனுஞ்
செழுமைதரு புண்டரமே யிடுகவென
வறைந்திடுவர் தீத கன்றோர். 14

சென்னியொளிர் நுதல்செவிகள் களம்புயங்க
ளகலிதயஞ் சிறந்த வுந்தி
மன்னுபிட ரிருவாகு வொடுகருத்தே
சங்கவின்கூர் மணிபந் தங்க
ளென்னவரு முனைவந்து தானத்தும்
புனல்கலந்த வினிய நீற்றா
லுன்னலரும் புகழ்த்திரிபுண் டரமிடுவர்
மூலமநு வுரைத்து நல்லோர். 15

நீற்றினையொள் வாமகரங் கொண்டுவலக்
கரமதனா னெறியின் மூடித்
தோற்றுறுமக் கினிரிதியென் பதுமுதலா
கியமநுக்க டொட்டிங் கேழ்காற்
போற்றிமுனம் புகன்றவிடங் களிற்புனலாற்
குழைத்தவெழிற் புனித நீற்றா
லேற்றதிரி புண்டரமிட் டிடுபவன்மெய்ப்
பரசிவனை யெய்து வானால். 16

தன்னுடைய வலக்கரத்தி னடுவிரல்கண்
மூன்றுகொடு தயங்கு நீற்றான்
மன்னுதலி னீளமறு விரலளவா
யினுங்கடைக்கண் மட்டா யேனா
முன்னளக வளவேனும் வயங்குதிரி
புண்டரஞ்சொன் முறையிற் சாத்திற்
பன்னாறு மழற்பொறிபோற் பவமனைத்துந்
தொலைக்குமெனப் பகர்வர் நல்லோர். 17

மத்திமையோ டநாமிகையங் குட்டமெனு
மிவ்விரலான் மறைகளெல்லாம்
வைத்ததிரி புண்டரத்தை யநுலோம
விலோமத்தால் வயங்க மல்கு
பத்திகொடு திருநுதலி லிடுபவனே
யுருத்திரனும் பகரி னிந்த
மெய்த்தவுரை தனிலைய மிலைமலயத்
திருந்துதவம் விளக்கு மேலோய். 18

செவ்வியவா யொன்றொடொன்று புணராது
நயந்துமிகச் சேர்ந்த வெண்மை
யெவ்வமறு செவியளவா யிலையவிலக்
கணமுழுது மிசைந்து மிக்க
வவ்வியமி லாததிரி புண்டரதா
ரணஞ்சித்தி யனைத்து மாமென்
றிவ்வுலகின் மறைமுதலாங் கலையுணர்ந்த
மூதறிஞ ரெல்லாஞ் சொல்வர். 19

முப்பொழுதி னொருபொழுதா யினுந்திருவெண்
ணீற்றினுன் முறை வழாம
லப்புனித வருந்திரிபுண் டரமிடுவோ
னுருத்திரனே யைய மில்லை
யிப்பரிசு நற்றிரிபுண் டரமிடுவோ
னிறைதருமத் திசைவுற் றன்றே
னெப்பரிய மும்மூர்த்தி மயனுவ
னெனச்சுருதி யுரைக்கு மன்றே. 20

இந்திரனே முதலாய விமையவரு
மலர்த்தவிசி லிருப்போன் ருனு
முந்திமலர் தனிலுலகம் பூத்தலையா
ழியினரவி னுறங்கு வானு
முந்துபுக ழுருத்திரனும் வதிட்டனே
முதலாய முனிவர் தாமுஞ்
சுந்தரமா கியதிரிபுண் டரமணிந்து
விளக்கமொடு தோன்று வாரே. 21

அரியவே தாகமங்க ளனைத்தும்விரி
புராணங்க ளனைத்து மெல்லா
மிருதிகளு மிதிகாச கற்பங்க
ளியாவுமெழில் விளங்கு நீற்றுற்
புரியுமிணை தவிர்திரிபுண் டரப்விதிக்கப்
படுமினைய புண்ட ரந்தா
னுரியரெனுஞ் சைவர்களாற் சிறப்பினணி
யப்படுமென் றுரைக்கு நாலே. 22

நீங்கியதோ ரொழுக்கமுடை யவனுகித்
தீயொழுக்க நெறிகின் றேனுய்த்
தீங்குபுரி நாத்திகனே யெனினுமிள
நிலவெறிக்குந் திருவெண் ணீற்றி
னேங்குதிரி புண்டரதா ரகன்மிகுபா
வங்களேல்லா மொழிந்து நிற்பன்
வாங்குதிரைக் கடலுலகிற் குறுமுனியென்
றுயர்ந்தபெரு மாத வத்தோய். 23

விபூதிதாரணத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் விருபாக்ஷாய நம:

ஏழாவது

7-உருத்திராக்கதாரணத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

நீற்றின் மூழ்கிநன் னெற்றியிற் புண்டரந்
தோற்ற வீசனைத் தொண்டினர்ச் சிப்பவன்
போற்றி யக்க மணியும் புனைகவென்
றாற்றன் மிக்குய ராகம மோதுமால். 1

புரங்கள் மூன்றும் பொடித்துறுங் காலரன்
றிரங்கொ ணாட்டந் திறப்பப் பஃறுளி
பரந்த வன்னவற் றிற்படு பன்மணி
வரங்கொ ளக்க மணியென வோதுவார். 2

உருத்தி ராக்கத் துதித்திடுந் தன்மையா
லுருத்தி ராக்கப் பெயர்பெறு மொண்மணி
யிருக்கு முப்பதோ டெண்வகை பேதமாய்த்
தரித்து ளோர்வினை சாடுவ வாகியே. 3

கதிர்க்க ணாறிரண் டாகுங் கபிலமாய்
மதிக்க ணீரெட்டு மன்னுறும் வெண்மையை
யுதிக்குந் தீக்கணிற் பத்தொண் கருமையாய்
விதித்த வீசன் விழிமணி யென்பவே. 4

பழுதி லாது பசும்பொ னிறத்தவா
யழகு கூர்ந்தய லாரணி யாமணி
முழுது ணர்ந்த முதல்வனைப் பூசைசெய்
விழுமி யோன்புனை கிற்பன் விழைவினால். 5

சிகையி னோர்முகத் தொன்று சிரத்தினின்
முகமி ரண்டுமூன் றாறிரண் டுள்ளமூன்
றிகலில் பன்னொன் றிசையுமா றாறுதாம்
புகழு றுந்தலை தன்னிற் புனைகவே. 6

ஐந்தொ டேழுபத் துள்ளவவ் வாறுகா
துந்து மாறொடெட் டுள்ளவெண் ணான்குநற்
கந்த ரம்முக நான்குள வைம்பதாய்
வந்த நண்மணி மார்பி னணிவரால். 7

வாகு விற்பதின் மூன்றுள வேறுவே
றாக வீரெட்டங் காறிரண் டாறிரண்
டோகை நன்முக மொன்ப துடையவா
மோக வொண்மணி முன்கையிற் கொள்கவே. 8

ஏழி ரண்டுமு கத்துநூற் றெட்டுயர்
வாழ்வி லங்குப வீதம் வனைகுவர்
தாழி ருஞ்சடைத் தாணுவைப் பூசனை
யூழி லங்க வுஞற்றிடு முத்தமர். 9

இனைய வாறிங் கிறைமணி யென்றுமே
புனைகு வார்நற் புலனறு மூடரே
யெனினு மங்கவர்க் கென்று மருவுதீ
வினையி னாமமு மின்றிது மெய்ம்மையே. 10

கலிநிலைத்துறை.

வேதி யர்க்கனை யத்தனுக் கொண்மக வினுக்குத்
தீதி ழைத்தவன் கள்ளுணி செய்ந்நன்றி செற்றோன்
போத நற்குரு தற்பரன் பொன்கொளி யெனினும்
பாத கத்தினி னீங்குவன் பரன்மணி தரிப்போன். 11

அந்த ணக்குலத் துதித்தவ னாயினு மன்றி
நிந்த னைப்புலைப் பிறப்பின னாயினும் புலமை
முந்து பெற்றவ னாயினு மூடனா யினுமே
சிந்து முற்பவ மனைத்தையுஞ் சிவன்மணி தரிப்போன். 12

தீண்ட லான்மனத் துன்னலாற் பூசனை செயலாற்
காண்ட லானுடற் புனைதலான் மணிவினை களைவர்
வேண்டு மானொரு கோடியீத் துறுபலன் விளைவு
பூண்டு ளோன்றனக் கக்கமா மணியருள் புரியும். 13

மரித்தல் சேர்வுறு காலையி னக்கமா மணியை
யுரைத்து நீரிடை யுமையொரு பாகனை யுவந்து
கருத்தி னாடியே குடித்திடிற் றுயரெலாங் களைந்து
திருத்த மாகிய வுருத்திர வுலகினைச் சேர்வார். 14

பூதி யாலுடன் முழுதுமுத் தூளனம் புரிந்து
சாத மேவரு மக்கமா மணியினைத் தரிக்கு
மேதை யானவ னுருத்திர னே யென விளம்பு
மாதி மாமறை யனைத்துமிவ் வுரைக்கிலை யையம். 15

நித்தி யந்திகழ் காமிய நிமித்திய நிகழ்த்து
மெத்தி றப்பெருங் கருமங்க ளியற்றுவோ னெனினும்
பத்தி யிற்றிரு நீற்றொடு பரன்மணி புனையா
னத்தி றக்கரு மங்களின் பலன்களை யடையான். 16

வன்ன மாச்சிர மத்தினின் மாசிலா சாரந்
தன்னி னிற்பவர் தம்முண்மெய் தயங்குநீற் றோடு
பொன்னெ னத்திக ழக்கமா மணிபுனை பவனே
சொன்னி ரைத்துயர் சுருதியு மிருதியுந் துதிப்பான். 17

உருத்திராக்கதாரணத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கபர்திநே நம:

எட்டாவது

8-பஞ்சாக்கரஜெபத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

அக்க மாமணி நீறணி யிலிங்கதா ரணன்றான்
மிக்க தாஞ்சிவ தத்துவம் விளங்குற விளக்கு
நக்க னுமமா னைந்தெழுத் தாகவே நவினுந்
தக்க வித்தையை முறையினிற் செபித்திடத் தகுமால். 1

மெய்த்த வொண்சிவ தத்துவ மதனினு மேலாந்
தத்து வாந்தர மின்மைபோன் மறைகளின் றலையாய்
வைத்த வைந்தெழுத் தாகிய மந்திர மதனி
னுத்த ரம்பெறு மந்திர மிலையென வுணர்வாய். 2

ஆய விவ்வுல கந்தரு மூலகா ரணமாந்
தூய வொண்சிவ முணர்ந்திடின் மற்றுள சுரரான்
மேயு றும்பல னென்கொலைந் தெழுத்தையு முணரிற்
பாய மந்திரப் பரப்பினுல் வருவதேப் பயனே. 3

வேத னதியாம் விண்ணவர் குழாத்தினுள் விளங்கும்
பாதி வாண்மதி முடியுடைப் பரமனே போலப்
பேத மாமேழு கோடி மந்திரங்களிற் பெரிதாம்
போத வைந்தெழுத் தாகிய புனிதமந் திரமே. 4

உலக னைத்தினுக் குந்தனிக் காரண முரைக்குங்
கலைக ளுக்கரி தாகிய பரசிவங் கண்டாய்
பலம நுக்களுக் கேதுவாம் பரமவா சகமா
யிலகு மப்புக ழைந்தெழுத் தெனவுல கிசைக்கும். 5

அஞ்செ ழுத்தெனு மந்திர மப்பர மனுக்கு
விஞ்சு மற்புத நாமமவ் விமலனே நாமி
யெஞ்ச லற்றிடு நாமமு நாமியு மெனலா
னெஞ்ச மூத்துயம் மந்திரத் தாலிறை நிகழும். 6

முன்ன ரோதுக நமவென விளம்புறு மொழியைப்
பின்ன ரோதுக சிவாயவென் றிங்ஙனம் பிறங்கு
மன்ன வஞ்செழுத் தாகிய மந்திர வரசைப்
பன்ன ருஞ்செழு மறைகளின் முடியெலாம் பரிக்கும். 7

முத்த னகிநின் றநாதியே மும்மலங் களினுஞ்
சுத்த னதலின் மங்கல முழுவதுந் தோன்றற்
குய்த்த தோரிட மாதலிற் சிவமென வுரைப்பர்
சத்த னகிய சச்சிதா நந்தசங் கரனே. 8

சிவமெ னுந்திக ழீரெழுத் தொருமொழி சிறப்பாய்ப்
பவம கன்றுள பரப்பிர மந்தனைப் பயக்கு
நவைய கன்றுயர் சிவமெனும் பெயரலா நாம
மெவையு நீக்குறு கவுணமாய் விரியுமென் றிசைப்பர். 9

ஆத லாற்சிவ மெனுமிரண் டெழுத்துமே யளவில்
சோதி யாயுறு சச்சிதா நந்தமாய்த் தோன்று
மாதி நாயகன் றனக்கு முக்கியப் பெயராமென்
றோது மாறை முதலிய கலையெலா முவந்தே. 10

இனைய நாமமுற் றஞ்செழுத் தென்னுமந் திரமா
மனைய மந்திர முத்தியின் விருப்புள னாகிப்
புனித நெஞ்சின னயிரோ னாதரம் பொங்கத்
தனியி ருந்தநு தினமுமுச் சரித்திடத் தகுமால். 11

பாச மோசக னநாதியாம் பரசிவ மென்னு
மீச னாகுத லுண்மையவ் வாறென வோங்கித்
தேசு லாவிய வஞ்செழுத் தஞ்செறி பாச
நாச காரண மென்பர்மெய் தெரிந்துள நல்லோர். 12

ஐந்து பூதமைம் பொறிகளோ டைம்புல னமர்ந்த
வைந்தெ னுங்கரு மேந்திய மைவர்கா ரணரா
மைந்தெ னுந்தொழி லைப்பெரும் பிரமங்க ளனைத்து
மைந்தெ ழுத்தினு லுணர்த்துவ ரறிவறிந் தவரே. 13

ஓது மக்கர மைந்துரு வாமுயர் மநுத்தா
னாதி யிற்பிர ணவந்தனைக் கொண்டிடு மதனல்
வேத முற்றினு மாகம மனைத்தினும் விளங்க
வேத மற்றுயர் சடக்கர மென்றிடப் படுமால். 14

இந்த வஞ்செழுத் தாகிய மந்திர விறைக்கு
முந்து றும்பிர ணவம்பர சிவன்றனை மொழியு
மந்த வக்கர மொன்றினா லகிலகா ரணமாய்
வந்த வச்சிதா நந்தமெய்ப் பரம்பொருள் வயங்கும். 15

சோக மென்றுள சொரூபமே தூயமந் திரந்தா
னாக நன்குற வறிகுவா ரஞ்சமென் பனதாம்
போக வந்தமி லோமெனப் புகலுமோ ரெழுத்தா
மேக மந்திர முதிக்குமென் றியம்புவர் பெரியோர் 16

காட்டு மோமெனு மெழுத்துநிட் களசிவன் றன்னை
வீட்டு மைம்பெரும் பிரமமாந் தநுவுடை யிறையைக்
கூட்டு மஞ்செழுத் துபயமா மொருபொருள் கொடுக்கு
மோட்டு றும்பவப் பிரணவ வஞ்செழுத் தொன்றி. 17

மூலம் வித்தைநற் சிவஞ்சைவ சூத்திர மொழியின்
மேனு மஞ்செழுத் தெனும்பெயர் மேவுமா மநுவவ்
வேனு மஞ்செழுத் தினைப்பிர ணவம்புணர்த் திசைப்பர்
மாலி லர்ச்சனை புரிபவர் மனமொரு மித்து. 18

உத்த ரங்குண திசையினு ளொன்றினை நோக்கி
நித்தி யம்பிரா ணாயாம மும்முறை நிகழ்த்தி
யத்த னம்பிகை பாகனை யணியுட னகத்தில்
வைத்தொ ருங்கிய மனத்தொடம் மந்திரஞ் செபிக்க 19

மந்தி ரஞ்செபித் திடும்விதி மூன்றுவா சிகமே
நந்து பாஞ்சுமா நதமென வினையெலா நசிக்கு
முந்து றுந்திரு வாசிக மொழிந்திடி னருகு
வந்தி ருந்துளோர் கேட்டிட வழாதறைந் திடலே. 20

அருகி னுற்றுளோர் கேட்டிடா தணியிதழ் தீண்டி
விரகின் வித்தையை மந்தமாய் விளம்புத லுபாஞ்சு
திரித லற்றிடு நானுனி மெல்லிதழ் தீண்டா
தொருமை யுற்றுளத் துன்னுத லுயர்ந்தமா நதமே. 21

கரும வேள்விநல் விரதந்தா நங்கடுந் தவமாய்
மருவும் யாவுமா மந்திர வேள்விமா கலையி
னுருவ மோர்பதி னாறிலொன் றினையுமொவ் வாவிவ்
விரவு மான்மியம் வாசிக செபத்தினை மேவும். 22

வாசி கந்தனிற் சதகுண மடங்குள துபாஞ்சு
மாசி லன்னதி னுயிர மடங்குமா நதமாம்
பேசுறு றுஞ்செப மிரண்டினும் பெரும்பவ மொழிக்குந்
தேச டைந்துள தாகியே சிறக்குமா நதமே. 23

வாசி காதியின் விதிமுறை வழாதுநன் மனத்தி
லீசன் மேவுற வஞ்செழுத் தெனும்பெரு வித்தை
பாச நாசக னும்படி செபிக்கமெய்ச் சிவமாந்
தேசு ளான்சிவ பூசனை செய்கவிம் மநுவால். 24

பரம னர்ச்சனை யஞ்செழுத் தறைந்துபத் தியினு
லொருப கற்புரி பவன்சிவ கதியினை யுறுவான்
விரத நற்றவ மகமிவை வித்தைகொண் டியற்று
மொருமை யர்ச்சனை தனிற்கோடி கூற்றிலொன் றெவ்வா

விரத மேவிமெய் யிளைப்பவர் கால்புனன் மிசைவோர்
பரம னெண்பத மடைவுறுர் பதிதனே யெனினுந்
திரிவி லஞ்செழுத் தறைந்தொரு காற்சிவ பூசை
புரிப வன்பவ கோடிகள் போக்குமீ துண்மை. 26

சிறந்த வஞ்செழுத் துயர்மநு வொருசிறி தேனு
மறைந்து ளாரெனி னவர்செயும் பாதக மனைத்து
மிறந்து போமிளங் கதிர்கடன் முகட்டினு ளெழலு
முறிந்து பேரிருட் படலைக ளிரிதரு முறைபோல். 27

எண்ணி லாகமம் புகலயன் மந்திர மெல்லாம்
பண்ணு றும்புரு டார்த்தமே நிரந்தரம் பயிலி
னண்ண லஞ்செழுத் தொருமுறை சிறிதறைந் தவர்க்கு
நண்ண நல்குறுஞ் சித்திக ளனைத்தையு நயந்தே. 28

போதி லொன்றினை யஞ்செழுத் தினைப்புகன் றமலன்
மீத ணிந்திடின் வாசப வேள்வியா யிரத்தி
னோது றும்பல மனைத்துமங் கவனடைந் துறுவான்
மாத வம்புரிந் துயர்தரு மலயவெற் பமர்வோய். 29

மறையு ணர்ந்துடன் மகம்பல வியற்றன்பா தாந
மறையு மின்னவை யஞ்செழுத் தருஞ்செபந் தன்னின்
றிறம ணைந்துள கோடிகூற் றொன்றையுஞ் சிவனுப்
பொறையி லங்குறு மந்திரத் தியல்பையார் புகல்வார். 30

முன்னர் மெய்யறி வறிந்துள சாநந்த முனிவன்
பன்னி யஞ்செழுத் தாகிய பரமமந் திரத்தை
யின்னல் வெந்நர கத்துளோர் தமையெலா மெடுத்து
மன்னு றுந்துறக் கத்துற வைத்தனன் மன்னோ. 31

மாசி லாவசிட் டாதிமா முனிவரிம் மநுவாற்
றேசு மேவினர் சித்திக ளனைத்தையுஞ் செறிந்தே
யாசி லாவய னாதியர் படைப்புமுன் னாகப்
பேசு மாதொழின் மந்திர வலியினாற் பெற்றார். 32

பரந்த சொற்களி னென்பயன் பத்தியாற் சிவனைத்
திருந்த வர்ச்சனை செய்பவ னாகியே சிறந்த
வரந்த ரும்பிர ணவமுத லாயவிம் மநுவை
நிரந்த ரஞ்செபிப் பவன்பர முத்தியி னிலைப்பான்- 33

பஞ்சாக்கரசெபத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் நீலலோகிதாய நம:

ஒன்பதாவது

9 பத்தித்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

நலங்கொள் பூதி நயனத் திருமணி
யலங்கன் மேனிய ணிந்துபு னிதனைப்
புலங்கொ ளஞ்செழுத் தொண்மநுப் போற்றுறு
மிலிங்க தாரணன் பத்த னெனப்படும். 1

புகழ்தல் கேட்கை புனிதற் கருதுதன்
மகிழ்குற் றேவ லருச்சனை வந்தனை
தொகுநற் றெண்டொடு தோழமை நற்கொடை
பகரு மற்றிவை நன்னவ பத்தியே. 2

கரிய கண்டக் கடவுள் புகன்றிடு
முரிய நன்னவ பத்தி யுலகினி
லரிய பாவத் தவர்கட் கறத்தினூற்
பெரிய வர்க்குப் பெறுதற் கெளியவே. 3

தலைவ னாயினுந் தாழ்ந்தவ னாயினு
மலைவி லாத மலிசிவ பத்திதா
னுலகில் யாரிடத் தொன்று மனையவ
னிலகு பத்த னெனப்படு வானரோ. 4

வேதி யன்புலைக் கீழென வேறிலை
யோத ருஞ்சிவ பத்தி யுடையனே
யேது மீசற் கினியவ னின்மையோ
னாதி வன்னத்த னாயினு மல்லனே. 5

வீர சைவர் விரும்புமப் பத்திதா
னேரி ரண்டிய லாமுட் புறத்தினூற்
சோர்வி லுள்ளது சூக்குமந் தூலமாந்
தேரின் மற்றைப் புறத்தது செப்பினே. 6

தூய தாரூமி டத்திற் சுடர்மணிச்
சீய மெல்லணை யாகிய செங்கையி
லாய மெய்ச்சிவ லிங்க வருச்சனை
மாயி ரும்புறப் பத்தி மதிப்பினே. 7

உயிரி லீச னுயிரரு ளீசனிற்
பயில வொன்றுபட் டொன்றையும் பற்றறு
வியல்ப கத்ததி பத்தி யிசைந்துளோன்
செயல்வெ துப்பு விதையெனச் செப்புவார். 8

பெருகு சொற்கொடேன் பேறு பகர்ந்திடி
னுருகு பத்தி யெவற்று முயர்ந்ததா
மருவி மற்றதை மன்னின னேன்மல
விருளி ரிக்கு மிதிலிலை யையமே. 9

முளையில் வித்துமவ் வித்தின் முளையும் போற்
றளையில் பத்தி சிவப்பிர சாதமோ
டளவி யொன்றினென் றுருகுமப் பத்திதான்
வளமு றும்பிறப் பொன்றில் வருவதோ. 10

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

எண்ணரும் பிறப்பிற் சுத்த
மெய்திறா னெறிவ ழாமற்
பண்ணுறு மியல்பின் மேவிப்
படர்புலன் றுறந்த ஞானிக்
கண்ணறன் னருள்பி றக்கு
மாங்குடன் முத்த னாகி
நண்ணருஞ் சிவச மாந
நணுகுவ னென்பர் மேலோர். 11

நெளிதிரைக் கடலு டுத்த
நிலமிசை மக்க டம்முட்
டெளிசிவ பத்தி தானோர்
சிறிதுளோ னெனினு மன்னோ
னெளிதினின் முப்பி றப்பின்
மேற்பிறப் பெய்தா வண்ண
மொளியோடு மருவி நிற்கு
முண்மையிம் மாற்ற மாதோ. 12

சாங்கமோ டியற்றி யென்றுந்
தாங்கடைப் பிடிக்குஞ் சேவை
யாங்கது பத்தி மூன்றா
மகமன மொழிமெய்க் கூற்றா
லீங்கிறை வடிவ மாதி
யெண்ணுதன் மனத்த தாகும்
பாங்குறு செபாதி வாக்கின்
பணிபூசை யாதி மெய்த்தாம். 13

முப்பொறி யியற்ற வந்த
முப்பெருஞ் சேவை யென்றும்
பொய்ப்பரும் புறம கம்பின்
புறவக மென்ன மூன்றா
மெய்ப்பொரு ணினைத்த னெஞ்சம்
விமலன்மெய்ப் பெயர்த்து வாக்கா
மொப்பின்முப் புண்ட ராதி
யுளதுமெய் பொழிந்த வல்ல. 14

புறமுற வியற்றும் பூசை
புறமகந் தன்னிற் றானே
யறிவுற வியற்றும் பூசை
யகம்பர சிவனைப் போற்றும்
புறமக மடைந்து நிற்கு
மனமதே புறவ கந்தான்
மறுவறு பணியோ ரைந்து
வகைப்படு மதனை யுங்கேள். 15

வந்துறு தவமே கன்மம்
வண்செபந் தியாந ஞான
மைந்திவை முறையி னாகு
மருந்தவ மீசற் காக
நொந்துட லிளைத்த லாகு
மற்றுள நோன்பி னேதன்
முந்துள தவம தென்று
மொழிந்திடப் படாது கண்டாய். 16

கண்ணுதல் பூசை செய்கை
கருமமற் றுள்ள வல்ல
வண்ணறன் பிரண வத்தோ
டஞ்செழுத் துருத்தி ராதி
நண்ணுறப் பயிலுந் தன்மை
நற்செபம் வேத மாதி
பண்ணுறப் பயின்று நிற்கை
பகர்தரு செபமா காவால். 17

சிவமுறு படிவ மாதி
சிந்தனை தியாந மாகு
மவமுறு மான்ம சிந்தை
யாதிய தியாந மாகா
நவிறரு சிவாக மத்தி
னற்பொரு டெரிதன் ஞானம்
பவமுறு மொழிந்த நூலின்
பயனுணர் வன்று ஞானம். 18

செப்பிய முறையி னின்ன
சிவமக மைந்தி ஞனும்
பைப்பொறி யரவ ணிந்த
பரமனை யருச்சிக் கின்ற
மெய்ப்பணி புரியும் பத்தி
மேவினே னியாவ னன்னே
னெப்பரு பத்த னென்றே
யுரைத்திடப் படுவ னன்றே. 19

பந்தனை யகன்று நின்ற
பரசிவ பத்தன் றன்னை
வந்தனை புரியு நல்லோன்
புண்ணிய வழியை நண்ணு
நிந்தனை செய்யுந் தீயோ
னினைப்பினு முளந டுங்கும்
வெந்தழ னிரய மெய்தி
மெலிகுவ னைய மின்றே. 20

ஈண்டொளி யமல பத்த
னிருஞ்சிவ பத்தி நீத்துக்
கோண்டரு மனத்து வெய்ய
கொடியவன் றன்னை நோக்க
றீண்டுதல் புரித லாகா
சேர்ந்தவ னுடனி ருத்தல்
வேண்டுவ தன்றெங் கேனும்
விடுவதே யியல்பு மாதோ. 21

என்றுபெற் றண்ண றீக்கை
யிலிங்கதா ரணமே யாதி
யன்றுதொட் டமல பத்த
னுயினேன் றன்னைப் போல
நின்றநற் சிவாக மத்தி
னெறிவழா தொழுகி நீங்கு
புன்றொழிற் பத்தன் றன்னைப்
பூசனை புரிக வன்றே 22

தன்னெறி யொழுகி நிற்குஞ்
சங்கர பத்தர் தம்பாற்
றன்னுத லவர்தம் மில்லிற்
றுய்க்குதல் செய்க பத்த
னன்னியர் மனையூ ணுகா
வருவினைப் பவிக ணல்குங்
கொன்னிதி தன்வ சத்த
தென்னினுங் கொள்ளொ ணுதால். 23

அன்னிய தெய்வ முன்னல்
புகழ்தலர்ச் சித்த லாகா
வன்னிய தெய்வ சேட
மருந்தொணு வமல பத்த
னன்னிய தெய்வ மேவு
மகமுறுன் பூச னைக்க
ணன்னிய தெய்வ பூசை
யாளியை நோக்கு றுனல். 24

என்றுமெய்ச் சிவலிங் கத்தோ
டிசைந்துநல் வீர சைவ
நன்றிகொ ணெறியி னின்ற
நற்சிவ பத்த னானோன்
வன்றரை யிடங்கொண் டுற்று
வயங்குதா வரலிங் கத்தி
னின்றநின் மாலி யந்தான்
கொள்ளுத னெறியன் றாகும். 25

யாண்டொரு தாவ ரத்திற்
கிடையூறு வரினும் பத்தர்க்
கேண்டரு சிவவே டத்தோர்க்
கிடர்கள்வந் துறினு நில்லா
தாண்டுயிர் விடுத்தே யேனு
மணிக்கமெய்ப் பரன்பொ ருட்டு
மாண்டவன் சிவனோ டொன்றும்
பதத்தினை மருவு மன்றே. 26

கண்டன னாயின் முக்கட்
கடவுளை நிந்திப் போனைத்
தண்டனை புரிந்து கொல்க
வரிதெனிற் சபிக்க நின்று
மண்டனில் வலிய னன்றேல்
வார்செவித் துளைகள் பொத்திக்
கொண்டவ ணகன்று செல்க
குலைகுலந் தமல பத்தன். 27

ஏயுமா சார நிந்தை
 யாண்டுள தவ்வி டத்திற்
போயுற லொழிக வென்றும்
 புகல்சிவ நிந்தை செய்வோன்
றீயக முறுது நிற்க
 சிவநிந்தை யவர்க்கு நூறுண்
டாயினும் பரிகா ரஞ்செய்
 தகற்றிடற் கரிது மாதோ 28

சிற்கன சிவலிங் கத்தைச்
 சேர்ந்துபூ சனைசெய் கின்றோன்
முற்கரு மங்கள் செய்யான்
 முயல்வனே லமல பூசை
நற்பய னிலையு யர்ந்த
 நடையினோன் றாழ்ந்த செய்யிற்
பற்பல கரும மெல்லாம்
 பயனறப் பதித னுவான். 29

அஞ்செழுத் துபதே சங்கொள்
 பவனரர் தம்மைச் சென்று
நெஞ்சுறத் துதிப்பி னன்றே
 னெறியலா நெறியி னின்றோ
னஞ்சுறப் படுமி லிங்கி
 யறிவில்புன் புலவ னூல்க
ளெஞ்சறக் கற்றோ னேனுங்
 கற்றில னென்பர் மேலோர். 30

கலிவிருத்தம்.

நீடுயர் பத்திநன் னெறியி னின்றுளோன்
பாடுறு தயிலநீர் சரும பாத்திரங்
கோடனன் றன்றுதான் கொள்வ னேலவன்
வீடுவெந் நிரயமாய் மேவி நையுமே. 31

இறப்பினு மிருநிலத் தெய்த வந்திடும்
பிறப்பினு மற்றினும் பிறந்த சூதக
மறப்பில தாமிலிங் காங்க மன்னினோற்
குறப்பெறு கிலசிறி தேனு முண்மையே. 32

பூப்புறு துடக்கிலே புனிதன் பூசனை
வாய்ப்புறு மடவர றனக்கு மற்றவட்
கேய்ப்புறு புதல்வனை யீன்று போந்துள
நீப்பருஞ் சூதக நிடேத மின்றரோ. 33

பரமனை யருச்சனை பயிலு மங்கைய
ரருமக வுயிர்த்திடு மகத்திற் சூதகம்
பரவுத லிலசிவ பாத நீருற
விரிதரு மருவிய பாவம் யாவுமே. 34

இறையவ னிடங்கொளு மிடங்க டீர்த்தங்கள்
பொறைதரு திருவிழா வணைந்து போற்றுக
வுறுசிவ பத்தரவ் வுழியி னேகுவோர்க்
கறமுட னுதவுக வந்த பாகமே. 35

அன்னதோ யத்தின்மே லான தாநமு
மன்னுகோல் லாமைமேற் றவமு மற்றிலை
யென்னலா லந்நதோ யத்தை யீத்துறு
நன்னிலை யேசிவ பத்தர் நண்ணுவார். 36

தன்னெறி தன்குலஞ் சார்ந்த வர்க்குமா
நன்னெறி பெறுசிவ பத்த னல்குக
கன்னியை யனையவர் களிப்ப நல்குறு
மின்னனை யார்தமை விரும்பிக் கொள்கவே. 37

விளம்புமிந் நிலைபெறு வீர சைவர்தா
முளங்கொளு மன்புட னுவப்புற் றென்றுமே
கொளுங்குரு வொடுசிவ லிங்கங் கோதிலா
வளந்தரு பூசனை மதித்துச் செய்கவே. 38

பத்தித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சங்கராய நம:

பத்தாவது

10- உபயத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

போற்றுறு குருபரன் பூசை யேயிள
வேற்றுயர் கொடியினோன் பூசை யென்பரால்
சாற்றுறு மிவரொரு தத்து வப்பொருள்
வேற்றுமை யில்லையோ ரிடத்து மெய்ம்மையே. 1

மூலகா ரணனென முழுத ளித்திடும்
பாலலோ சநன்றனைப் பூசை பண்ணல்போல்
ஞாலமேல் வருகுரு பரனை நாடொறு
மேலவே யருச்சனை யியற்ற வேண்டுமால். 2

தன்னொரு மாயையால் யார்க்குஞ் சங்கரன்
பன்னருங் காட்சியிற் படாதொ ளிக்குமான்
மன்னுறு குருபரன் வடிவந் தாங்கியே
முன்னுறு காட்சியின் முளைக்கு மென்பவே. 3

பிறப்பெனுங் கடலினைக் கடக்கும் பெற்றிசேர்
மறப்பரி தாயமெய்ஞ் ஞானமாக் கலஞ்
சிறப்புற வருள்குரு தேவன் வந்தனை
யுறப்பெறு கிலனெனின் வரா னு வந்தரோ. 4

எக்குரு பரன்கடைக் கண்ணி லின்பமா
மெய்க்குறி யுடையதோர் விமல மெய்ச்சிவம்
புக்கது வாயுறுந் தன்மை போந்துறு
மக்குரு பரனெவ ரருச்சிக் கப்படான். 5

சார்ந்தநல் லுருவமாய்த் தயங்கு பாசநோய்
மாய்ந்திட வருசிவ ஞான மாநிதி
யாந்தகை பெறுகுரு பரனுக் காக்கையா
லேய்ந்துள பொருளினு லிதஞ்செய் கிற்கவே 6

எ ணுறக் கதிவிழை யியல்பி னேன்குரு
வாணையைக் கடக்கொணு தனைக் கடந்திடிற்
கா ணுறச் சகமெலாங் காட்டு மீசன
தாணை யைக் கடந்தவ னுவ னுணையே. 7

உபயத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சூலபாணயே நம:

பதினொன்றாவது

11-திரிவிதசம்பத்தித்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

செவ்விய குருவிடைச் சிவலிங் கத்திடை
யெவ்வகை யன்புட னினிய செய்தற
மவ்வகை சங்கமந் தனினு மன்பினை
வெவ்விய வினைதபு விவேகி செய்யுமால் 1

அருணிலை நின்றுயி ரளிக்கு மீசனு
மொருவனே போகமும் வீடு மொன்றுறத்
தருவது செயக்குரு லிங்க சங்கம
வுருவுகொண் டுலகினி லுலவு மென்பவே. 2

சரத்தொடு திரமெனத் தரித்தி ரண்டுரு
வருட்சிவ னுலகினி லருள்செய் தற்றிடுந்
திரத்தினி லன்புசெய் செய்கை போலவே
சரத்தினு மன்புசெய் தன்மை வேண்டுமால். 3

மண்ணொடு சிலையெழு வாய்கொண் டாற்றிய
வண்ணுரு விலிங்கமா மதனின் மேற்பட
நண்ணிய சங்கம நாம நண்ணுறு
மெண்ணுத லருஞ்சிவ யோகி யென்பவே. 4

மந்திரங் கொண்டுற வந்தி ருந்திடு
மெந்தையிங் கசரமா மிலிங்க மேனியி
னிந்தையில் சங்கமந் தன்னி னீக்கற
நத்திநஞ் சங்கர னண்ணு மென்றுமே. 5

ஒன்றொரு பொருள்சிவ யோகிக் கீந்திடிற்
பொன்றுத றவிர்பல னுகப் போந்துறு
மென்றலி னிவன்றனக் கேத்தி றத்தினு
நன்றுற வளிப்பதே நன்று நன்றரோ. 6

ஒப்பறு மொருசிவ யோகி பூசையா
லெப்பய னடைகுவ னியாவ னன்னது
தப்பறு பலனெனச் சகல நூலினு
மெய்ப்பொரு ளுணர்ந்தவர் விளம்பு வாரரோ. 7

உகந்துள பரசிவ யோகி வந்துறி
னிகழ்ந்தன னிருந்தவ னெய்துந் தீநெறி
புகழ்ந்தவன் றனைச்சிவன் போல வேயுனி
மகிழ்ந்துயர் பூசனை மதிஞர் செய்வரே. 8

திரிவிதசம்பத்தித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கட்வாங்கிநே நம:

பன்னிரண்டாவது.

12-சதுர்விதசாரத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

பத்தி கொண்டரன் பாதப் புனலெனச்
சத்தெ னுங்குரு சங்கம மேல்லடிக்
குய்த்த வோண்புன லுங்களித் துண்பரா
னித்த லுஞ்சிவ நேச மடைந்துளார். 1

பொங்கு றும்புனி தத்திற் புனிதமாய்
மங்க லந்தனின் மங்கல மாகியே
சங்க ரன்றிருத் தாட்புனற் றூரண
மிங்க ளித்திடுஞ் சித்திகள் யாவுமே. 2

அத்த னந்தி யணிந்த மலரொடு
பத்தி ரங்க டலையிற் பரித்துள
சுத்த னிங்கோர் கணத்தினிற் றாங்குகை
மத்த வேழ மகம்பய னண்ணுவான். 3

உருத்தி ரன்கொளு மோதநங் கொள்கயற்
றுருத்தி ரன்பெற் றுயிர்ப்ப துயிர்க்கவோ
ருருத்தி ரன்பரு கொண்புன லுண்கவென்
றுரைத்திடுங்கொண் டுயர்சொற் சுருதியே. 4

கற்ப ழுங்கடி நாண்மலர் பத்திர
மெற்ப தம்புன லேமுதல் யாவையுந்
தற்பெ ருஞ்சிவ லிங்கந் தனக்கரோ
வர்ப்பி தஞ்செய்து கொள்ளுவ னன்பினேன். 5

உலக னைத்தினு மோங்கொளி யாகியே
யிலகு மெய்ச்சிவ லிங்க விறைபெருந்
தலைமை பெற்றிட லாலவன் றானுகர்
பலவு முற்றிடல் பத்தர்க் கியல்பரோ. 6

நீத கற்றுஞ் சிவனிரு மாலிய
மேதி னிக்கண் விமலற் றரித்துளோ
ராத ரத்தி னடைகுவ தன்றிமற்
றேதி லர்க்கஃ தெய்த வொணாதரோ. 7

அண்ண லீசனுக் கர்ப்பிதஞ் செய்துபின்
னுண்ணு மோதனத் தோரவி ழொன்றினுக்
கெண்ணு மாபரி யாக விரும்பய
னண்ணு வார்சிவ பத்தர் நயந்தரோ 8

பரம னுண்டு பவித்திர மாயது
நிரும லம்பெற லானிரு மாலியம்
பெருமை தங்கு நிருமலன் பெற்றுணுங்
கருமை தங்கு கயவர்க் கடாதரோ. 9

சுத்த மாகுஞ் சுடர்சிவ னுண்ணுபு
வைத்த வானிரு மாலியங் கொண்டுறப்
பத்தி யோவிய பாவிக ளாமெனக்
கைத்து ளோரதி காரிக ளல்லரே. 10

அருளி லிங்கத் தரும்பிர சாதத்தால்
வருமி ரும்பலன் வண்குரு சங்கமந்
தருமி ரும்பிர சாதமுந் தந்திடு
மொருமை கொண்டுவந் துண்பவர்க் கென்றுமே. 11

ஆத லானல் லருட்சிவ லிங்கமெய்
நாத ஞகிய நற்குரு சங்கமங்
காத லாகிக் கசிந்து தொழுதவர்
சாத மாதர விற்றரித் துண்கவே. 12

சதுர்விதசாரத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் விஷ்ணுவல்லபாய நம:

பதின்மூன்ருவது

13-உபாதிதானத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

தேசி கற்குஞ் சிவலிங்கத் திற்குமா
லாச கற்று மருட்சிவ யோகிக்கும்
பேச லுற்ற வவர்பிர சாதவு
ணேச முற்றவர் நின்று கொடுக்கவே. 1

தாந மூவகை தக்கசோ பாதிக
மேனே மாநிரு பாதி சகசமென்
றான மாம்பல னுன்னி யளித்தலே
ஞான மேவிலர் நச்சுசோ பாதிகம். 2

உபாதிதாநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சிபிவிஷ்டாய நம:

பதினான்காவது

14- நிருபாதிகதாநத்தலம்.

கலிவிருத்தம்

விடுத்து நெஞ்சம் பலவினை விழைதலை
யடுத்த வீசனுக் கர்ப்பித மென்றுனிக்
கொடுக்கு மந்தக் கொடையை யுரைப்பரிங்
கெடுத்து நன்னிரு பாதிக மென்னவே. 1

நிருபாதிகதாநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அம்பிகாநாதாய நம:

பதினைந்தாவது

15-சகசதாநத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

இரத்தல் செய்பவ னீபவ னீத்துறு
மருத்த நின்றவ ருஞ்சிவ மென்றுதான்
கருத்த னென்னுங் கருத்தில னாகியே
தரித்தி டுஞ்செயற் றுநஞ் சகசமே. 1

இறப்ப நன்கொடை யாவினு மேலதாய்ச்
சிறப்ப டைந்து செயுஞ்சக சக்கோடை
பிறப்பெ னுந்துார்ப் பிணிமருந் தாகிய
மறப்ப ருஞ்சிவ ஞானம் வழங்குமால். 2

பத்த ரோடு பரமனுக் கீத்துறு
மெய்த்த தானஞ் சகசம் விமலனுக்
குய்த்த போதொன் றுதவுநற் பாத்திரத்
தத்த மாயிர மீயு மரும்பயன். 3

பாத்தி ரஞ்சிவ னுங்கன பாத்திரஞ்
சாத்தி ரந்தெரி தக்க குரவனு
மேத்தி யொன்றவர்க் கீயு மரும்பலன்
மூத்து நிற்கு முடிவில தாகியே. 4

காணு றுஞ்சிவ னுகிக் கருநெறி
நாணு றுஞ்சிவ ஞான மருவியே
யேணு றுஞ்சிவ யோகிக் கிடும்பொருண்
மாணு றும்பர மார்த்த மெனப்படும் 5

எக்கொ டைக்குமெ டுத்தசற் பாத்திர
மிக்க மெய்ச்சிவ யோகி மிகையென
வொக்க வொன்றிங் குரைப்பதி லையிலை
பக்க நூல்கள் பலவினு மென்பவே. 6

சாந்த மாய தனிச்சிவ யோகிகை
யேய்ந்த வோர்பிடி பிச்சை யிடும்பலன்
கூர்ந்த வோர்சத கோடி மகஞ்செயு
மாந்த ரானு மருவுத லன்றரோ. 7

திருத்தி யொண்சிவ யோகி பெறிற்சிவன்
றிருத்தி யெய்துவ னச்சிவ னெய்திய
திருத்தி கொண்டு செறியு முலகெலாந்
திருத்தி யெய்துஞ் சிவமய மாதலால். 8

ஆத லாற்சிவ யோகிக் கநுதினங்
காத லாலெக் கருமத்தி னுனுமே
யோத நாதியி லொன்றுங் குறைவறத்
தீதி லாது திருத்திசெய் கிற்பரே. 9

தாவி லாதுயர் சச்சிதா நந்தமாய்
மேவு மீசனுக் காக விரும்பியே
யாவு நல்குவன் யாவ னவனயனே
யோவி லாத வொருபெருஞ் சங்கரன். 10

உரைத்த நன்னெறி யுற்றுயர் தாங்கியா
யருத்த மாமய னுதியர் வாழ்வினில்
விரத்த னுகும் விழுமிய பத்தனே
தரித்து நிற்குமா கேசத் தகைமையே. 11

சகசதாநத்தலம முற்றும்.

---

1 வது பத்தத்தலம் முற்றிற்று.

உ

2-வது மாகேசத்தலம்.

இதனுட்பிரிவு.

கலிவிருத்தம்.

சாற்றினை யுவந்துபத் தத்த லத்தினைப்
பாற்றிய வினைநெறிப் பத்த னிங்ஙனெவ்
வாற்றினி லடைவன்மா கேசத் தன்மையை
மாற்றிரி கணேசநீ வகுத்துக் கூறுவாய். 1

மாசறு சகசநற் ருநம் வல்லனுய்
வாசவ ஞதியர் பதத்தின் மாற்றிய
நேசமோ டொருபெரு நேசத் துற்றவ
னீசனை யிணையின்மா கேசத் தன்மையான். 2

முன்னர்நஞ் சங்கரன் மொழிந்த வாறிவண்
பன்னுவன் மகேசநற் றலத்தின் பான்மையுந்
தன்னிகர் மகேச்சுரன் றன்மை யங்கதன்
பின்னர்வந் திலிங்கநன் னிட்டை பெற்றிடும். 3

பூருவாச் சிரயமத் துவிதம் போந்துபி
ஞருமா வாகந மட்ட மூர்த்திபின்
சாருமியாண் டினுநிலை தடுத்தல் பின்சிவம்
பாரமா வுலகொடு பத்த ஞந்தலம். 4

இம்முறை நவவித மெய்தி நின்றுள
மெய்ம்மலி மகேசநற் றலம்வி ளம்புதுஞ்
செம்மையோ டொருங்கிய சித்த ஞகியே
யெம்முனி வரவிருந் தினிது கேட்கவே. 5

உ

ஓம் ஸ்ரீகண்டாய நம:

பதினாறாவது

1-மாகேச்சுரத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

உலகினை யளித்தரு ளுருத்தி ரன்மிகு
முலகினை யுண்டிடு மொருவன் றன்னினுந்
தலைமைய னென்றெவன் றுணியுந் தன்மையா
னிலகுறு மனையன்மா கேச னென்பவே. 1

விமலனா கியநுதல் விழியி னேனெடு
சமவரா கியநிலைச் சதுமு கப்பெருங்
கமலனா தியர்தமை யொப்புக் காண்குறா
மமைவிலா னரியமா கேச னாகுவான். 2

பங்கய னாதிய பசுக்கட் கென்றுமே
யிங்கிறை யாகிய வீசன் றன்னையே
துங்கனென் றுணர்தரு துணிவு பெற்றுளோன்
மங்கல நெறியுடை மகேச னாகுவான். 3

பெருமல முற்றிடு பிரம னாதியர்
தரும்வலி யிலர்தனி முத்தி நல்குவோ
னிருமல மகேசனே யென்னு நெஞ்சினேன்
மருவரு நிலையுடை மகேச னாகுவான். 4

மாலய ஞதியர் மருவு வாழ்வெலாஞ்
சாலவோர் துரும்பெனத் தள்ளி யைம்புல
ஞலுறு சுகங்களை மகேச ஞற்றியே
சீலமோ டவன்சிவா நந்தத் தெய்துவான். 5

பிறர்மனை பிறர்பொருள் பெறல வாச்சின
மறுபகை முதனவை யனைத்து நீக்கியே
பொறையொடு பரனது புகழ்வி ரும்பிநன்
னெறிதரு சிவாகம நேய முள்ளனாய். 6

அரற்குயர் வளித்திடு மளவை கொண்டுதான்
பரற்கிதஞ் செய்துநம் பரம்பொ ருட்டவாய்த்
திரத்தொழில் புரிந்துமெய்ச் சிவநிந் தைக்கணே
மரித்திடு நிலையினும் வலிய ஞகியே. 7

நிந்தனை யுடையரை நீக்கி யோர்சிவ
வந்தனை யுடையரை மருவி யென்றுமே
புந்தியின் மகிழ்பெறீஇப் புனித ஞயுறு
மைந்துடை யவனரு மகேச ஞகுவான். 8

மாகேசுரத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பக்தவத்ஸலாய நம:

பதினேழாவது

2-இலிங்கநிட்டைத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஆவி மாளினுஞ் சிவலிங்க நிட்டையை யடைந்தோ
ஞேவி லாநெறி நிற்கவொன் றுணர்தர வுணர்த்துந்
தாவி லாதவிச் சிவலிங்க நிட்டையந் தலந்தான்
றேவ தேவனைப் பொருளெனு மகேசனைச் செறியும். 1

பொருளெ லாஞ்சிதைந் துயர்தலை யற்றுவீழ் பொழுது
மருளு லாஞ்சிவ லிங்கபூ சனைவிட லாகா
தெருளி னுலரன் பூசனை செய்திடா துண்ணு
மருளி லான்கரத் துற்றிடு முத்திமா நிதியம். 2

சம்பு பூசனை யாகிய தக்கதோர் தரும
மிம்பர் வீடுற வளித்திடு மினையதை யன்றி
நம்பு மேனைய சிறுபய னல்குறு தருமங்
கும்ப மாமுனி செய்வதென் பெறுவது கொண்டு. 3

நியமங் கொண்டுபூ சனைசெயு நிமலலிங் கத்திற்
செயலி லன்புட னர்ப்பிதஞ் செய்தசே டத்தை
யயில்பு மெய்வளர்ப் பவனெவ னனையதன் மையனே
மயல கன்றுயர் தருதனி வீரமா மகேசன். 4

விடுத்து மற்றுள பயனெலாம் விமலலிங் கத்தி
லடுத்த நெஞ்சமும் பரமலிங் கத்தரும் புகழே
யெடுத்த றைந்திடு வாயுமர்ச் சனைசெய வென்றும்
படைத்த ஞகைகளு முடையனே யுருத்திரன் பகரின். 5

பரம லிங்கநன் னிட்டையை யுளன்பரா நந்த
வொருபெ ருஞ்சிவ மதனையே யடைவனென் றுரைக்கு
மிருள றுங்கலை யாவுமற் றவன்றனக் கென்றுந்
திரமி ழந்துறு துறக்ககா ரணமெனுஞ் செயல்கள். 6

நீறு கண்டிகை புனைந்துநன் னெறியிடை நின்று
தேறு மஞ்சிவ லிங்கமா நிட்டையிற் சிறந்த
பேற டைந்தவன் றன்னையப் பிரமனே முதலோர்
மாற ருந்துதி செய்துநின் றிறைஞ்சுவர் மன்னோ. 7

இலிங்கநிட்டைத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பவாய நம:

பதினேட்டாவது

3-பூருவாச்சிரய நிரசநத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

கொண்டு றுஞ்சிவ லிங்கநன் னிட்டையைக் கொண்டு
விண்டு றும்பவ நெறியடை வீரமா மகேசன்
கண்ட ருஞ்சிவ நெறிவிலக் காயிவண் கலந்த
பண்டு றுங்கரு மங்களோ விடுத்திடப் படுமால். 1

சோதி லிங்கநன் னிட்டையின் விலக்கெனத் தோன்றுஞ்
சாதி தன்குல தருமங்க ளனைத்தையுந் தணந்த
நீதி யொன்றுள ளாகிய நிலைபெறு மகேசன்
றீத டைந்துள தொல்லையாச் சிரயத்திற் றீர்ந்தோன். 2

பற்று றுஞ்சிவ தீக்கையிற் பவித்திரன் றனக்கு
முற்ற ருங்கரு மங்களி னென்பயன் மூடம்
பெற்று றும்பவப் பிணியின ரேயவை பெறுவா
ருற்றி டுஞ்சிவ தீக்கையி னேனவை யொழியும். 3

மனிதர் சுத்தரு மசுத்தரு மெனவிரு வகையர்
புனிதர் மேய்ச்சிவ தீக்கையைப் போருந்தின ரொழிந்தோ
ரினிதெ னுஞ்சிவ தீக்கையை யிலாதவ ரென்ப
வனிதை பங்குடை யமலனூற் பெருநெறி வல்லோர். 4

வருண நன்னிலைத் தருமங்க ளிருவகைப் படுமோன்
றரன றைந்தது மற்றைய தயனறைந் ததுவாம்
பரன றைந்தது பயிலுவர் சிவாச்சிர யத்தர்
பிரம னல்கிய தருமமே பிராகிரு தர்க்கு. 5

முந்தை யுற்றுள விந்தநத் துருவங்கண் மூண்ட
வெந்த ழற்கவர்ந் துண்ணுற விரவுரு வாபோ
னந்து றச்சிவ தீக்கையை நண்ணினோர் தமக்குட்
பந்த முற்றுள சாதிவேற் றுமையிலை பகரின். 6

பாச மற்றுயர் தீக்கையிற் சிறந்துள பத்த
ரீச னைப்பெறு பத்தர்பா லோரிடத் தெனினும்
பேசி னுற்றிடு சாதியுன் னுதன்மிகப் பிழையென்
றாச லொத்துழல் பிறப்பிறப் பகன்றவ ருரைப்பார். 7

பூருவாச்சிரயநிரசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸர்வாய நம:

பத்தோன்பதாவது

4-அத்துவித நிரசநத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பூசனை செய்வோன் கொள்வோன்
பேதமென் றறலாற் போற்றும்
பூசனை யாதி கன்மம்
பொன்றலா லிலிங்க நிட்டை
நாசம துறலா லெங்கும்
பெறஞான மிலாமை தன்னை
லீசனை வந்திக் கின்றோ
னெங்குமத் துவிதஞ் செய்யான். 1

இறையவ னியக்கு கின்றோ
னியங்குறப் பட்டு நிற்போ
னறைதரு முயிரென் றெண்ணி
யாயவிவ் வேறு பாடு
பெறுமுறை யதனு லந்தப்
பிரேரகன் றனையர்ச் சித்த
னெறியொடு புரிக செய்யே
னிகழ்த்துமத் துவிதந் தன்னை. 2

பராபரன் பதியா மந்தப்
பதிதொடர் பசுவா மான்மா
விராவிவர் தம்மி லென்றும்
வேறுபா டிலரே யாயிற்
றராதல மதனி லீசத்
தன்மையோ டடிமைத் தன்மை
வராவென வுரைப்பர் மிக்க
மறைகளா கமங்கள் வல்லோர். 3

எம்முறை பராப ரன்று
னிலங்குறு போத கத்தான்
மெய்ம்மலி காட்சி யுற்று
விளக்கமோ டெய்தி நிற்கு
மம்முறை பெறவ டைந்த
வத்துவி தப்பேர் வாழ்க்கை
யிம்மையின் ஞான மில்லோர்க்
கென்றுமின் றாகு மன்றே. 4

கருமமே துவினைக் கொண்டு
காண்குறும் வேறு பாடு
மருவுறு மதனு லென்றும்
வளங்கெழு மருச்ச ளுதி
புரிதரு நெறியி னின்றேன்
பொருந்துநற் கரும மெல்லா
மொருவவந் தெய்து மத்து
விதத்தினை யுற்றி டானல். 5

அத்துவிதநிரசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் த்ரிலோகேசாய நம:

இருபதாவது

5-ஆவாகநநிரசநத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அச்சிவ லிங்கம் வந்தித்
 தத்துவி தத்தை நீத்தோன்
மெய்ச்சிவ மயமாய் நின்று
 விளங்குதன் னிட்ட லிங்கத்
திச்சையி னரனை யாவா
 கநித்திட லியல்பன் றென்பர்
பொய்ச்செயல் கடந்து மிக்க
 புலக்குறும் பெறிந்த வீரர். 1

சிற்கலை யொடுதி கழ்ந்த
 சிவலிங்கந் தீக்கை தன்னா
னற்குரு வளித்த வன்றே
 நண்ணுறு மமல னென்றும்
பொற்புறு முணர்வின் மாறுப்
 பொருந்துமா வாகநந் தான்
பிற்பெறு தினங்க டோறும்
 பேணுத லாலென் பேறே. 2

என்றுநல் விட்ட லிங்கத்
திசைந்துநன் னிட்டை பெற்றோன்
றன்றனி யிலிங்கந் தன்னிற்
சங்கரன் றன்னை வைத்துப்
பின்றனி விடுக்க லாகா
துணிவிது பெருநூற் கென்று
தென்றமிழ் மலயத் துற்ற
சிவமுனி யறிந்து கொள்ளே. 3

ஆவாகநநிரசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சிறிகண்டாய நம:

இருபத்தோன்றுவது

6-அட்டமூர்த்திநிரசநத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அத்தனோ டுயிர்க்கிங் கெவ்வா
றயிக்கவத் துவித மாகா
தத்திற மிறைவ னுக்கு
மம்புவி யாதி கட்கு
முய்த்துண ரட்ட மூர்த்தித்
தன்மையவ் வொருவற் கென்றும்
வைத்தது மதிட்டா நத்தால்
வயங்கொரு மையினு லன்றால். 1

காரிய ஞால மாதி
கருத்தனெண் மகேச னாகுஞ்
சீரிய குலால னாகா
செய்கட மதுபோ லீசன்
பாரிய வுலக மாகான்
பராபர னான்மா வென்ப
ரேரிய நிலமுன் பாய
வெண்வகை யுடம்பி னுக்கும். 2

நிலமுத லாய வெல்லா
மசேதந நின்ற வான்மா
மலமுறு மூட னாகு
மாதலால் வயங்கு மீச
னலவகை யட்ட மூர்த்த
மாகிய வுடம்பி னுக்கு
மிலகுறு மான்மா வாகு
மீசற்கும் பேத முண்டோ. 3

பார்புன லங்கி வங்கூழ்
விசும்பொடு பரிதி திங்க
ளார்தரு மான்மா வென்னு
மட்டமூர்த் தங்க டம்மிற்
சீர்கெழு பரமன் றன்னை
வேறுறத் தெரிந்து காண்போ
னோர்தரு மட்ட மூர்த்தி
நிராசக னாகு மன்றே. 4

அட்டமூர்த்திநிரசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சிவாப்ரியாய நம:

இருபத்திரண்டாவது

7-சர்வகதநிரசநத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இருந்திடு மிறைவ னெங்கு
மென்றிடி னிறைவற் கெங்கும்
வரந்தரு பூசை யாகுஞ்
சிவலிங்க மாத்தி ரத்தி
லரந்தையி னிட்டை கூடா
தாதலா லமல னெங்கும்
பரந்தவ னென்று கூறப்
படானென வறிந்து கொள்ளே. 1

நிறைந்தவ னெங்கு மேனு
நிமலன்ற னுத ரத்திற்
சிறந்துறு நிறைந்த வன்னி
தன்மரஞ் செறித லேபோ
லறிந்திதை யமலன் றன்னை
யனைத்தையும் விடுத்துத் தன்பா
லுறைந்திடு மிட்ட லிங்கத்
துவந்தருச் சிக்க மாதோ. 2

எங்கணு நிறைவோ னாக
வியம்பினு மமலன் றன்னைத்
தங்குறு நூல்க ளெல்லாந்
தனதுபற் றாகி நின்ற
மங்கல மாமி லிங்க
மாதிய வடிவி லென்று
மங்கண னதிக மாக
வமர்வன்பூ சனைப்பொ ருட்டு. 3

உருத்திர நினது மெய்யே
துற்றநன் மங்க லத்தைப்
பரித்திடு மகோர மாகிப்
பாவத்தி னகன்று நிற்கு
முரைத்ததி னுறைவோ னாகி
யொளிர்வைநீ யென்று மிக்க
கருத்தொடு மறையா நிற்குங்
கடிவருஞ் சுருதி யன்றே. 4

ஆதலா லருச்ச னைக்க
ணுயர்ந்தவ னனைத்தும் விட்டுக்
காதலாற் சிறந்து மூல
காரணன் விளங்கா நின்ற
சோதியா மிட்ட லிங்கந்
துணிவொடு பூசை செய்க
நீதியா மனைய னெங்கு
நிறைதலை விலக்கி னானே. 5

சர்வகதநிரசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் உக்ராய நம:

இருபத்துமூன்றுவது

8-சிவஜகந்மயத்தலம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

பூசனை நியமந் தன்னாற்
பொருந்திலிங் கத்தின் கண்ணே
தேசுற விலங்கா நின்ற
சிவன்றனை யருச்சிப் போனு
மீசனை யுலக மெல்லாம்
வியாபக னென்னக் கொண்டு
பாசம தகல நின்று
பாவிக்க வேண்டு மன்றே. 1

மண்ணினிற் றோன்றுங் கும்ப
மண்ணின்வே றுமோ வேலைக்
கண்ணினிற் றோன்று மொக்கு
ணுரைதிரை கடலின் வேறோ
வெண்ணிடிற் பரனாற் றோன்று
மிருஞ்சார சரமே யாகப்
பண்ணுறுத் துலக மெல்லாம்
பரனில்வே றுமோ வாகா. 2

ஒன்டளிர் முதலா யுள்ள
வுருவொடு மரநின் ருங்கு
மண்டல முதலா யுள்ள
வடிவொடு பரம னிற்குங்
கண்டுறு மிழையி னைய
காழக நூலா மாபோற்
பண்டுள வுலக மெல்லாம்
பரன்மய மாகு மன்றே. 3

தன்னொரு சத்தி கொண்ட
மலர்ச்சியாற் சகங்க ளாகி
மன்னுறு மிறைவி ரிந்து
படங்குடி வடிவா மாபோ
லிங்கிலே யதனு லெல்லா
மிறைமயங் கயிற்றிற் றேன்றும்
பங்கம் வேறி லாத
பான்மைபோற் பரனி லொன்றும். 4

கயிற்றர விப்பி வெள்ளி
குற்றியிற் கள்வன் மிக்க
வெயிற்படு கானற் றெண்ணீர்
விண்ணிற்கந் தர்வ வூர்போற்
பயிர்ப்பறு நித்த சச்சி
தாநந்த சிவத்தின் கண்ணே
செயப்படு பொருளாய்த் தோன்றுஞ்
செப்பிய வுலக மன்றே. 5

சிவஜகந்மயத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கபாலிநே நம:

இருபத்துநான்காவது

9-பத்ததேகிகதேவத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சங்கர ளுகு மீசன்
சகமய மெனினு முள்ளப்
பங்கய மலரி லென்றும்
பத்தர்பாற் சிறந்து தோன்றும்
பொங்குறு கயிலை பொன்னம்
பொருப்பொடு மந்த ரத்து
மங்கது போல்வி சேடித்
தமர்தரு மிறைவ னன்றே. 1

அலர்கதிர் நிறைந்து விம்பத்
தளவுபட் டமர்தல் போல
வுலகுரு வாய்நி றைந்த
வொருவனும் பத்தர் நெஞ்ச
மலர்மிசை யிலகு முன்றன்
வடிவெனு மிலிங்க மீச
பலர்புகழ் பத்தர் தம்பாற்
பதியுமென் றுரைக்கும் வேதம். 2

சுத்தர்க ளிடத்துந் தீர்ந்த
துறவின ரிடத்து ஞானச்
சித்தர்க ளிடத்து மிக்க
சிவவேடத் தவரி டத்து
முத்தம ரிடத்தும் பாச
முதறுமா கேச ராகும்
பத்தர்க ளிடத்து மென்றும்
பரசிவம் விளங்கு மன்றே. 3

இந்நிலை மகேச னென்போ
னேதில ரிடத்திற் றீர்ந்த
தன்னக விழைவி னோனைத்
தனுகிட்ட லிங்கந் தன்னின்
மன்னிய மனத்த னாகிச்
சகஞ்சிவ மயமாய்க் கண்டு
பின்னமி னிலையி னின்ற
பெயர்ப்பிர சாதி யாவான். 4

பத்ததேகிகதேவத்தலம் முற்றும்.

2-வது மாகேசத்தலம் முற்றிற்று.

உ

3-வது பிரசாதித்தலம்.

இதனுட்பிரிவு.

கலிவிருத்தம்.

உரைத்தனை மகேசனல் லொழுக்க முற்றுநீ
கருத்துறு மிரேணுக கணேசப் பேரினே
யருத்திகொண் மகேசனு மனைய னெங்ஙனம்
வரப்பிர சாதிதா னுகும் வண்ணமே. 1

தனக்குறு மிலிங்கநிட் டாதி சார்பினல்
வினைப்பகை கடந்துள விறன்ம கேசனெண்
மனப்பிர சாதமே மருவு மாற்றினுற்
கனப்பிர சாதியா மென்பர் கற்றுளோர். 2

சாற்றுறு புகழ்ப்பிர சாதி யின்றல
வேற்றுமை யேழ்வகைப் படும்வி ளம்புறிற்
றேற்றுறு மியற்பிர சாதித் தூய்த்தலம்
போற்றுற வாதியிற் பொருந்து மென்பவே. 3

சற்குரு லிங்கசங் கமநற் பத்தர்பின்
சிற்பர சரணரொண் சேட மேயென
நிற்பவர் மான்மியம் யாம்நி கழ்த்துதும்
பொற்புறு முனிவர புகன்ற வாறரோ. 4

உ

ஓம் காமாரயே நம:

இருபத்தைந்தாவது

1. பிரசாதித்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

சிந்தனை நிருமலஞ் செறியு மக்குறி
சந்தத முயர்பிர சாத மென்பரால்
வந்துறு மதுசிவ லிங்க மாவுரு
வெந்தைத னருட்பிர சாதத் தெய்துமே. 1

நிருமலன் றனக்குற நிவேதி தஞ்செயு
மருநிரு மாலிய மரிய சைவர்தம்
பெருமன நிருமலம் பெறவ ளித்திடற்
கொருபெருங் காரண மென்ப ரோர்ந்துளார். 2

போதகா ரணமெனும் புனித னற்பிர
சாதமா கியநிரு மாலி யந்தனைத்
தீதிலா மனப்பிர சாதத் திற்குணு
மீதுளா னற்பிர சாதி யென்பவே. 3

தத்துவ சுத்தியே யந்த சுத்திதா
னத்தனுண் டொழிபிர சாத மாயின
தொத்திட வரியதோ ருணர்விற் கேதுவாஞ்
சித்தநின் மலந்தனைச் செய்யு மென்பவே. 4

தனக்கென வீட்டுபு தந்த யாவையு
நினைப்பரி தாகிய நிமலற் காக்கியே
மனப்பிர சாதமே மருவ வுண்கவென்
றனைத்தையு முணர்ந்தவ ரறைகு வாரரோ. 5

பரனிரு மாலியம் பவம ருந்துநல்
குரவுட னிடரிடை யூறு கொல்வது
திரமுற வாயுளைச் செய்வ தின்பமே
தருவது முத்தியுந் தருவ தாகுமால். 6

பத்திர மலரொடு பலாதி யாவையும்
வத்திர மைந்துடை வள்ளற் காக்கியே
துய்த்துறு நிலையினோர் தொன்மை பாதகக்
கொத்தினை யடியொடுங் கொல்வ ரென்பரே. 7

சம்புவி னருட்பிர சாத மென்னவே
நம்புறு குருவொடு ஞான சங்கமர்
தம்பிர சாதமுந் தானு கர்ந்திடும்
வெம்புறு பவமெறி வீர சைவனே. 8

பிரசாதித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அந்தகாசுரசூதநாய நம:

இருபத்தாறுவது

2-குருமான்மியத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

சீரணி தருமெலாச் சித்தி கட்குமோர்
காரண வுயர்குரு வாகுங் கண்ணுத
லாரணி தனிற்குரு வடிவஞ் சார்ந்தருட்
பேரணி கலமொடு பிறங்கு மென்பவே. 1

நிட்கள வுணர்வுரு நித்த னுஞ்சிவன்
வட்கறு குருபர வடிவி னுலொரு
பெட்புறு சகளனுய்ப் பெரிது யிர்க்கெலாந்
தட்கரு மருள்செயச் சரிக்கு மென்பவே. 2

பரசிவ னுயர்குரு பரம சற்குரு
வரமுறு பரசிவ னென்ன வைப்பரிவ்
விருவரும் வேறென வெண்ணு றுன்பவம்
வெருவுற வருசிவ ஞானம் வேட்டுளான். 3

கரசர ணுதிகள் கடுக்குந் தன்மையா
னரரொடு குரவனே யொப்பு நாடுறு
நரமுறு குரவனே யுவந்து போற்றியே
பரகதி வேண்டுநர் பணிதல் வேண்டுமே. 4

நற்குரு பத்தியில் லார்க்கு நாடுறிற்
றற்சிவ பத்தியுஞ் சனித்தி டாதொரு
சிற்கன சிவனிடை செய்யும் பத்திபோற்
சற்குரு பத்தியுஞ் செய்யத் தக்கதால். 5

குருமான்மியத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கங்காதராய நம:

இருபத்தேழாவது
3-இலிங்கமான்மியத்தலம்.

கலிவிருத்தம்

அருட்குரு மான்மிய வறிவின் மேன்மையான்
மருட்கழி பரசிவ லிங்க மான்மியம்
பொருட்பட வறிகுவன் புகழி லிங்கமே
தெருட்சக காரண மென்னத் தேர்கவே. 1

ஆதியாய்ச் சச்சிதா நந்த மாகிவான்
சோதியாய்த் தளையிலாச் சுத்த வாழ்வதாய்
வேதகா ரணமெனும் விமல லிங்கமோர்
நாதனுங் குருவலா னணுக லாகுமோ. 2

வேதனா ரணருமவ் விசும்பிற் றோன்றிய
சோதியா மிலிங்கமுன் தொடர்ந்து காண்கில
ராதலா லியாவரே யறிவர் மாதுமை
பாதியா மிளிர்தரு பரம லிங்கமே 3

பிறகட வுளர்நிக ராத பேருல
கிறைமைகொள் பவனெனு மியல்பை யென்றுமே
முறைதரு பரசிவ லிங்க மூர்த்தியா
யுறைபர மன்றனக் கோதும் வேதமே. 4

பெரிதுயர் தருபர சத்தி பீடிகை
தெரிதர வருபர சிவமி லிங்கமவ்
வரிதுணர் வுறுசிவ சத்தி யாகிய
வொருதனி யிலிங்கமே யுலகம் யாவுமே. 5

பற்பல மொழிகொடென் பயன்வன் பாசமோ
டுற்பவ மறுசிவ யோகி கண்மன
நிற்பதெவ் விடத்திலவ் விமல லிங்கமே
யற்புத முறுபரப் பிரம மாகுமால். 6

தாமரை மலர்மிசைத் தலைவ னாதியாங்
காமரு கடவுளர் சநக னாதியர்
மாமுனி வரர்சிவ லிங்கம் வந்தியாத்
தாமுறு நிலையினைத் தான டைந்தனர். 7

இலிங்கமான்மியத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் லலாடாக்ஷாய நம:

இருபத்தேட்டாவது

4-சங்கமான்மியத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

ஆரிய னருளினு லறிந்த டைந்துள
பேரிய லிலிங்கநற் பெருமை கொண்டுதான்
சீரிய வுலகெலாஞ் சிவமெ னத்தெரிந்
தோரியல் கொடுசரத் துயர்ச்சி கூறுவார். 1

உலகுரு வாகிய வோருத னிச்சிவ
மிலகுறு தன்வடி வாக வேன்றுமே
மலேவற வுணர்பவ னியாவன் மற்றவ
னலேவறு சங்கம மாகு மென்பவே. 2

சிவமய மெனச்சக மியாவுந் தேர்பவ
னெவனவன் மலவிரு ளிரிக்குஞ் சோதியா
யவிருணர் வுடையவ னெவன வன்றொட
ருவமையி லொருசிவ யோகி யென்பவே. 3

முற்றுறு காமமுஞ் சினமு மோகமு
மற்றவ னுறவொடு பகையு மற்றவ
னுற்றிடு பசும்பொனே டோடு மொன்றெனப்
பெற்றவ னுயர்சிவ யோகிப் பேரினேன். 4

நந்துறு மரியமெய்ஞ் ஞான மெய்ச்சிவ
சிந்தனை யுடையனுய்த் தீர்ந்த வெண்பவப்
பந்தனை யொருவிய பரம யோகியே
வந்துறு பரசிவ மயனெ னப்படும். 5

ஒங்குறு புகழ்ச்சிவ யோகி தன்துணைப்
பூங்கம லத்திரு வடியிற் பூந்துக
ளீங்கெவர் மனையிடை யிசைந்து வீழ்தரு
மாங்கது புண்ணியத் தலம தாகுமால். 6

தரிசந மளித்திடுஞ் சகல சித்தியும்
பரிசன மழித்திடும் பாவ மியாவையும்
பரிசுறு மலிபுகழ்ப் பரம யோகியின்
கரிசறு பூசனை முத்தி காரணம். 7

மெய்ப்பர சிவனது மெய்ம்மை யுற்றுணர்ந்
தப்பர சிவசுகத் தழுந்து மேன்மையா
லொப்பறு மொருசிவ யோகி சங்கமிங்
கெப்பய னுதவிடா தியம்புங் காலையே. 8

சங்கமான்மியத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் காலகாலாய நம:

இருபத்தோன்பதாவது

5-பத்தமான்மியத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

குருவொடு மெய்ச்சிவ லிங்கங் கோதறு
சரமுறு புகழினைச் சாற்றுந் தன்மையாற்
பரவைசூ ழுலகினிற் பத்தன் றானுமவ்
வரமுறு துதியையவ் வாறு மன்னுமே. 1

சந்திர சேகரன் றன்னை நல்லர
விந்தமென் மனமொழி மெய்யி னாற்றினம்
வந்தனை புரிபவன் யாவன் மற்றவன்
பந்தம தறுசிவ பத்த னாகுவான். 2

பாவமா யுறுசிவ பத்தி யென்பதி
யாவரா யினும்பெறற் கரிய திங்கது
மேவினு னியாவன்மற் றவன் விளம்புறிற்
றாவிலா துயர்சிவ பத்தன் றானரோ. 3

பவப்பிணி யுளர்க்கிறை பத்தி யின்றெனிற்
றவப்பல வேதமுஞ் சாத்திரங்களு
முவப்புறு விரதமு மொண்ம கங்களு
மவர்க்குத வுறுவவென் றறிந்தி லோமரோ. 4

உறுதிகொள் பரசிவ பத்தி யுற்றிடார்க்
கறவினை யெனினுமே யவம தாகுமாற்
சிறுவிதி தனக்குமுன் செய்த வேள்விதான்
மறுதலை யுறுபயன் வழங்கிற் றென்பவே. 5

மிக்குறு பாவவல் வினைய னாயினும்
புக்கர பத்தியாற் புனித னாகுவான்
றக்கதன் றந்தையைக் கொன்ற தண்டிதான்
சிக்குறு பத்தியாற் சிவம தாயினான். 6

அறமொடு பாவமு மமல பத்தியா
னிறைபவர் தமக்கிலை நித்த பத்திதா
னறுபவர் தமையடைந் தார்த்துக் கொண்டுபோய்ப்
பிறவியாங் கடலினுட் பெரித ழுத்துமால். 7

அரவணி கடவுளை யடைந்த பத்தர்கட்
கிருவினை செயுமிட ரில்லைப் பொங்கொலிப்
பரவையின் முகட்டெழும் பரிதி வானவன்
புரவிக டமையிருட் டுயர்பொ ருந்துமோ. 8

பந்தனை வினைசிவ பத்தர் தங்களை
வந்தணை வுறுகில மரைமுட் டாட்சிறு
தந்துவி னாகிய சங்கி லித்தொடர்
கந்தொடி மதமுமிழ் களிற்றைக் கட்டுமோ. 9

மறையவ னரசனல் வணிகன் சூத்திரன்
பிறனென விலைசிவ பத்தி பெற்றுளா
னிறையவ னெனவுல கெங்கும் வந்தனை
பெறுபவ னவனெனப் பேசும் வேதமே. 10

இறைவனை யடைந்தவர்க் கில்லைச் சாதியின்
றிறமெரி தழலிடைச் சேரிற் பேதமெவ்
விறகுள வுயர்சிவ பூசை வேட்டுளோர்
கறைதவிர் நிலமிசைக் கணங்க ளல்லரோ. 11

பத்தமான்மியத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் க்ருபாநிதயே நம:

முப்பதாவது

6-சரணமான்மியத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

அணங்கறு குருபர னாகி மான்மிய
மிணங்குற வுணர்த்துறு செயலெ லாங்கொடு
பணிந்திட வருசிவன் பதியெ னத்தெரிந்
துணர்ந்திடல் சரணநற் றலமென் றோதுவார். 1

மாயையால் வருமொரு வாழ்வு பெற்றுள
சேயநான் முகன்முதற் றெய்வம் விட்டொரு
தூயனா கியபர சிவனைத் துன்னுத
லாயினா கமமது சரண மாகுமால். 2

முக்கண னேயுயிர் முழுது மாள்பவ
னக்கட வுளையரு ளென்வ டைக்கலம்
புக்கவன் புகல்சர ணாக தப்பெயர்
தக்கவ னெனவுரை தருவர் மேலையோர். 3

விடுத்துறு புலன்வழி விண்ணு ளோர்பதத்
தெடுத்துள வவாவகன் றிறையை முத்திவேட்
டடுத்தவ னேசர ணார்த்தி யென்பவன்
குடத்தினி லுதித்துயர் குவட்டி லுற்றுளோய். 4

மனமொழி மெய்வினை கொண்டு வாண்மதி
புனைமுடி யிறைவனைப் புகலென் றெய்தினோர்க்
கினைவுறு செயன்மலி யாக மாதியாம்
வினைகொடு பெறுபய னியாது வேண்டியே. 5

பண்ணிய மகவினை பலவி னாற்கெடும்
விண்ணுறு பதமலால் வேறுண் டாகுமோ
கண்ணுதல் சரண்புகுங் கருத்தின் மேன்மையோ
னண்ணுவ தழிவுறு ஞான வீடரோ. 6

தனையடை பவர்க்குத்தண் ணளிசெய் கற்பக
மெனுமர னிணையடி புகலென் றெய்துறி
னினைவரும் பாதக நீச ராயினும்
பினையவர் பெறுதபே றேது பேசினே. 7

பரமனை யடைதரும் பாச நெஞ்சினோன்
பெருமைகோள் பிறவியே பிறவி யன்னவன்
றிருமல ரடியிணை சேர்ந்தி டாதவர்
வருமவப் பிறப்பினைப் பிறப்பில் வைத்திடார். 8

பெறலரு மானிடப் பிறவி பெற்றுமோ
ரறிவுரு வாகிய வவிர்ச டைப்பிரான்
றிறமுணர் குறுநெறி சேர்ந்தி டாரெனின்
வறிதவ ருயிரொடு வாழு நாளரோ. 9

புறந்திரி யாதுளம் புராரி தன்கணே
செறிந்திடு மொருபெருஞ் சிறப்புப் பெற்றுளோன்
பிறந்திடு குலமதே பெருமை பெற்றிடு
முறைந்தவன் வாழுநாள் பயனொ டொன்றுமால். 10

சரணமான்மியத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பீமாய நம:

முப்பத்தோன்றுவது

7 பிரசாதமான்மியத்தலம்.

கலி விருத்தம்.

குருபரன் முதலியோர் பெருமை கூட்டுணத்
தருவது சிவப்பிர சாத மாதலா
லுரைசெயு மதனது பெருமை யோதுவ
ரிருவினை யெனும்பகை யெறிந்து ளோர்களே. 1

புகலெனச் சிவபிரான் றனைப்பொ ருந்தினோர்க்
கிகலறு சிவப்பிர சாத மெய்துறு
மிகுபவப் பகையென விளம்பு மன்னதிவ்
வகலிடத் தரிதரி தயல வர்க்கரோ. 2

மந்திர மகந்தவந் தியாக மற்றுள
தந்திர மறிவிவை யாவுந் தண்கதிர்ச்
சந்திர முடிபிர சாத மெய்துற
வந்தன வெனவறி மனந்து ணிந்தரோ. 3

மொழிதரு சிவப்பிர சாத மூலத்த
தொழிவறும் பத்திதா னேதும் வேதிய
ரிழிவின ரெனவிலை யாரு முய்குவர்
விழிநுத லினன்பிர சாத மேவினே. 4

பங்கய மலரவ னாதிப் பண்ணவர்
சங்கர னருட்பிர சாதங் கொண்டுதம்
மங்கல பதங்களின் வாழ்வு மன்னியே
சிங்கலி னித்திய சித்த ராயினர். 5

தவநிகழ் சிவப்பிர சாத மெய்துறிற்
சிவமய மாகியே திகழும் யாவையும்
பவவலை யறவரு பான்மை யுண்டுகொ
லவமறு மரன்பிர சாத மன்றியே. 9

பலமொழி பகர்தலாற் பயனென் மூன்றெனு
முலகினு ளொத்தது முயர்வு கண்டது
மிலையிலை யிவ்வுரை யுண்மை யீர்ஞ்சடைத்
தலைவன தருட்பிர சாதத் திற்கரோ. 7

யோகம்வேண் டுறும்பிர சாத முற்றிட
வேகமாஞ் சிவமய மாகு மியாவையு
மாகையாற் சிவமெனு மாவி யோனிவன்
பேர்கிலா நிலையுடைப் பிராண லிங்கியாம். 8

பிரசாதமான்மியத்தலம் முற்றும்.

3-வது பிரசாதித்தலம் முற்றிற்று.

௨

4-வது பிராணலிங்கித்தலம்.

இதனுட்பிரிவு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பத்தனே டொண்ம கேசன்
பகர்பிர சாதி யென்றிங்
கொத்தனே வருவ னென்ன
வுரைத்தனே பிராண லிங்கி
யெத்திற மதனு லாவ
னிவனிது தனையுங் கூறுய்
கைத்தல மழுவி னேன்வாழ்
கைலையங் கணங்கள் வேந்தே. 1

ஒப்பறு கரும யோகத்
துயர்ச்சியாற் பத்த னாதி
முப்பெயர் புனைந்து நின்றான்
மொழிதரு மிவனி வற்குத்
தப்பறு ஞான யோகஞ்
சாற்றிடத் தக்க தீங்குத்
துப்புறழ் சடிலக் கற்றைத்
துகளின்மா முனிவ ரேறே. 2

பேரறி வுருவாய் நின்ற
பிரமமே யிலிங்க மாமவ்
வோருறு மிலிங்க சத்தி
பிராணநல் லுருவாய் நிற்குந்
தேருறு மினைய வாறுஞ்
சிவலிங்கந் தனையு ணர்ந்தோ
னேருறு பிராண லிங்கி
யென்பவ னென்பர் மேலோர். 3

ஆசறு பிராண லிங்கித்
தலமோரைந் தாகு முன்னர்ப்
பேசுறு பிராண லிங்கித்
தலமொடு பிராண லிங்க
பூசனை யதன்பின் மிக்க
சிவயோக சமாதி பெற்று
நேசம துறுமி லிங்க
நிசமங்க லிங்க மென்றே. 4

உ

ஓம் பரசுஹஸ்தாயநம.

முப்பத்திரண்டாவது

1-பிராணலிங்கித்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தயங்குறு பிராணு பாந
சமநிலே பெறலான் மூலத்
துயர்ந்தெழு சோதி யாதவ்
வொளிமிகு சோதி தானே
வயங்குறு பிராண லிங்க
மென்னவே வகுக்கப் பட்ட
தியங்குறு பிராணு பாந
நிரோதிக ளென்போர் தம்மால். 1

பரிதியு ளடங்கு மெய்கூர்
பனியென யாதன் கண்ணே
திரிதரு பிராண னென்றிச்
செறிந்திடு மதுவே கூறி
னரிதெனும் பிராண லிங்க
மென்பரங் கதுத ரித்தோ
னுரைதரு பிராண லிங்க
வுரையுடை யோனு மன்றே. 2

அறிவுரு வாகி யெங்கு
மமர்பரப் பிரம மாகுங்
குறியுய ரிலிங்க ஞான
யோகுடைக் குணத்தா னெஞ்சி
லெரிசுட ராகி நின்றே
யிலங்குறு மறிவி லாராற்
செறிவுறு பொருளன் றுகு
மென்றுரை செய்வர் மேலோர். 3

இலங்கொளி யாகி யென்று
மிதயநன் மலரிற் றேன்றி
நலந்தரு பரமா நந்த
ஞானலிங் கத்தை நீங்கிக்
கலந்துள புறத்தி லிங்கக்
கருத்துள ணகி யுற்றேன்
மலங்குறு பரம மூட
னென்னவே மதிக்கப் பட்டான். 4

புறப்பொரு ளிதன்கட் செல்லும்
புத்திவிட் டகத்தி லென்றுஞ்
சிறப்புறு மொளியாய்த் தோன்றுஞ்
சின்மய லிங்கந் தன்னைக்
குறித்துணர் கருத்தின் றிட்பங்
கொண்டுற நின்று ளோனே
மறப்பறு பிராண லிங்கி
யென்குவர் மதியின் மிக்கோர். 5

மாயையின் விகற்பந் தன்னால்
வந்துள சகந்தோன் றுமற்
போயொழிந் திடுமா றென்றும்
பொருந்துபு சிந்தை செய்து
பாயொளி யறிவாநந்த பராபர
லிங்கந் தன்னிற்
றாயநெஞ் சடங்க வல்லோன்
றுகளறு பிராண லிங்கி 6

சத்தையாஞ் சத்தி தானே
தக்கதோர் பிராண னுகுஞ்
சத்ததாம் பிராண லிங்கந்
தற்சம ரசஞா னத்தால்
வைத்ததாம் பிராண லிங்கி
யெனும்பெய ரெனவ குப்பர்
தத்துவா தீத மாய
தனிநிலை யுணர்ந்த நல்லோர். 7

பிராணலிங்கித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ம்ருகபாணயே நம:

முப்பதுமூன்றுவது

2-பிராணலிங்கார்ச்சநத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நன் றுறு மிதயந் தன்னின்
ஞானலிங் கத்தை யெய்தி
நின்றெழு மன்பி னாலே
நினைவெனு மலர்கள் கொண்டு
புன்றொழி லிலாது செய்யும்
பூசனை யதுவே கண்டா
யொன்றொரு பிராண லிங்க
பூசையென் றுரைப்ப தன்றே. 1

அகத்துறு பவநந் தன்னை
யடைத்துநுண் விசும்பு பூத்து
மிகத்தலை மதியு குப்ப
வீழமு தினிற்கு ளிர்ந்து
தகைக்குமோன் பதுவா யுற்றுத்
தனியறி வெனும்வி ளக்கிட்
டுகப்புறு மிதயத் தீசற்
குளுற்றுக பாவ பூசை. 2

ஆடறல் பொறைவி வேக
    மாடைபூண் வாய்மை மாலை
தாடரு துறவு கந்தஞ்
    சமாதியக் கதையாங் கார
வீடெழு தூபந் தூய்மை
    விளக்கறி வுலக மெல்லாம்
பீடுறு நிவேத நந்தம்
    பிராற்கோலி மணிநன் மோனம். 3

பொறிவிட யார்ப்பி தந்தாம்
    பூலமவ் விடயத் தோய்த
லறுமது வலம திக்கிங்
    கதன்வடி வாகுஞ் சத்தி
பெறுமது வணக்க மாமிப்
    பெற்றியின் மனலிங் கத்தை
மறுவறு மனத்தர்ச் சிக்க
    வாலிய பொருள்கள் கொண்டே. 4

பிராணலிங்கார்ச்சநத்தலம் முற்றும்.

௨

ஓம் ஜடாதராய நம:

முப்பத்துநான்காவது

1-சிவயோகசமாதித்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

புகன்றுள பிராண லிங்க
பூசனைத் தொழிலின் கண்ணே
யுகந்துள விவர்க்கு மிக்க
வொருசிவ ரூப மாகத்
திகழ்ந்துள தியாநந் தன்னைச்
செப்புறுஞ் சமாதி யென்ன
வகன்றறி பரந்த வொண்க
ணரிவைபங் கினனு லன்றே. 1

உரைமன மிறந்த சச்சி
தாநந்த வொளியாய் மேலாய்ப்
பரவுதத் துவங்கட் கெல்லாம்
பரமசிற் சத்தி தன்னு
ளூரமுற வொளிரு மஞ்ச
வுருவமாம் பரமான் மாவைத்
திரமொடு பாவ கஞ்சேய்
திகழ்சோக பாவங் கொண்டு. 2

பிறங்கொளி மாலிங் கந்தான்
பிரமமென் றுரைப்ப நிற்குஞ்
சிறந்துள பிராணன் றன்னைச்
செப்புவர் சீவ னென்ன
வறைந்துள வவற்றி னேக
பாவமா மனத்தி னூனே
யுறுஞ்சிவ சமாதி யோக
முற்றவ னென்பர் மேலோர். 3

அகமுறு சக்க ரங்க
ளாறினு முற்ற கஞ்சஞ்
சகமருள் பிரம னூதி
தானமென் றுன்னி யப்பால்
வகையிதழ் பத்து நூறு
மருவுபங் கயம தன்கண்
மிகநிறை விமல விந்து
விம்பமொன் றுளது மாதோ. 4

அத்தட மதியி னுட்ப
மாம்புழை யொன்று காண்க
வத்தொளி கயிலை யாக
வறிந்தவண் வீற்றி ருந்த
சத்திய ஞான நந்த
சங்கரன் றனைப்பா விக்க
வெய்த்தகா ரணங்கட் கெல்லாங்
காரண னென்ன வன்றே. 5

புறந்திரி வதனுற் றேன்றும்
புகல்சக விகற்ப முள்ளிற்
செறிந்திடு மனத்தி னோர்க்குத்
திகழ்ந்திடு மான்மா நந்த
முறுங்கடை யுவகை தன்னு
லுயிரெனு மரணி தன்னிற்
பிறந்துள ஞானத் தீயாற்
பெரும்பவஞ் சுடுவ னன்றே. 6

கருமவேர் செறிந்து துன்பப்
பாசிலை காட்டி நிற்கு
மொருபெரும் பவம ரத்திற்
கூற்றவெம் பரசு தானும்
பெருமல விருளி னுக்குப்
பிறங்கொளி யிரவி யாகுந்
தெருமரு மனம டக்குஞ்
சிவனுருத் தியாந மன்றே. 7

சிவயோகசமாதித்தல முற்றும்.

உ

ஓம் கைலாசவாசிநே நம:

முப்பத்தைந்தாவது

இலிங்கநிசத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பொருந்துறு மிதய மென்னும்
புனிதநன் முளரி சேர்ந்த
வருஞ்சிவ லிங்க மெய்ம்மை
யநுபவ சித்தி தானே
பரஞ்சுட ராமி லிங்க
நிசமெனப் பகரா நிற்பர்
திருந்திய கலைகள் யாவுந்
தெரிபெரும் புலவ ரன்றே. 1

வேதனு தியராந் தேவர்
வேதமா தியவா நூல்க
ளியாதினி லடங்கித் தோற்ற
மெய்துறு மவ்வி லிங்க
மோதரும் பிரம மேயா
மூலகுதிக் குறுமி லிங்கந்
தீதறு ஞானு நந்த
சிவமேமற் றெழிந்த வல்ல. 2

உரைப்பதென் பலமாற் றங்க
　　ளூலகுதித் தொடுங்கும் வண்ணந்
தரித்திடு மிடம தாகுஞ்
　　சச்சிதா நந்த மேனிப்
பரப்பிர மந்தா னேகாண்
　　பரசிவ னுமங் கொண்டே
தெரிப்பறு மிலிங்க மென்று
　　செப்புறப் பட்ட தன்றே. 3

மாசறு நிகழ்வே தாந்த
　　வாக்கியத் துதிக்கு ஞான
மாசறு மிலிங்க மென்ன
　　வறைதரு கிற்பர் சில்லோர்
பேசுறு மதுதான் மிக்கப்
　　பிரமமா மிலிங்கந் தன்னூற்
றேசுற வறிவ தாகுஞ்
　　செய்கையாற் பிறிதொன் றுமன். 4

உலகெலாந் தருவ தற்கிங்
　　கொருதனி மூல மாகி
யிலகுறு மவ்வி யத்த
　　மிலிங்கமென் றிசைப்பர் மிக்க
தலைமைகொ ளிலிங்கி யீசன்
　　றனென வகுத்துச் சொல்வர்
சிலவுமிம் மதம்பொ ருத்த
　　மன்றென நிகழ்த்து நூலே. 5

விரவுறு மாலிங் கந்தான்
மிளிர்தலு மதியு மீனு
மிரவியு மழலு மின்னு
மிலங்குறு விலங்கு சோதி
யுருவமா மவ்வி லிங்கத்
தொளியினா லவைய னைத்துந்
திரிவற விலங்கு முண்மை
செப்புமிம் மாற்ற மன்றே. 6

உலகெலாந் தோன்றி நின்றங்
கொடுங்குதற் கிடந்தா னாகி
யிலகுமா விலிங்கந் தன்னி
னிலைபர மதனான் ஞான
நிலையில்வாழ் பிரம மேயந்
நிசலிங்க மென்று கொள்ளிற்
றொலைவிலா விலிங்க வுண்மை
தோன்றிடு மைய மின்றி. 7

இலிங்கநிசத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கவசிரே நம:

முப்பத்தாறுவது

5- அங்கலிங்கத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஞானநல் லங்க மென்பர்
நாசமி லிலிங்க ஞேயந்
தானென வறைவ ரிங்ஙன்
சாற்றிய விரண்டும் யாவன்
பானிகழ் வுறுமிங் கன்னோன்
பகரங்க லிங்கி யென்று
நூனிலை யுணர்ந்த மேலோர்
நுவன்றிடப் படுவ னன்றே. 1

அங்கத்தி லிலிங்க மொன்றி
யவ்விலிங் கத்தி லங்கந்
தங்குற்று நிகழ்வோ னியாவன்
றனவ னங்க லிங்கி
பொங்குற்ற மனத்தி லிங்க
முணர்ந்துழிப் பூசை செய்யுந்
துங்கத்தன் யாவ னன்னோன்
றுகளறு மங்க லிங்கி. 2

ஒருதனி யிலிங்கந் தானே
யொளிர்தரும் பிரம மென்றும்
வருசக மூல மென்றும்
வான்முத்தி வைப்ப தென்றுஞ்
சுருதிகண் முதலா யுள்ள
தொல்லைய கலைக டம்மாற்
பெரிதுணர்ந் திடப்பட் டோங்கு
மென்றறி பெருந்த வத்தோய். 3

பகர்ந்திடு மினைய லிங்கம்
பரமுத்தி யுருவ மென்ன
வுகந்துள வுளத்தன் மெய்யோ
டுறினுமே முத்த னவன்
சகந்தரு மூல மென்னச்
சம்புவா மிலிங்கந் தன்னை
யகங்கொளு நிலையி லாதா
னருங்கதி யிலாத மூடன். 4

யாவனற் பிராண லிங்க
பூசனை யெழுவாய் மேவிப்
பாவுறு சிவமாய்த் தன்னைப்
பாவிக்கு மறிஞ னன்னோன்
மேவுறு ஞான பாக
விளைவினுற் சரண னமந்
தாவறு முலக மெல்லாஞ்
சாற்றிடப் படுவ னன்றே. 5

அங்கலிங்கத்தலம் முற்றும்.

4-வது பிராணலிங்கித்தலம் முற்றிற்று.

உ

5-வது சரணத்தலம்.

இதனுட்பிரிவு.

கலிவிருத்தம்.

பின்ன ரந்தப் பிராணலிங் கிப்பெயர்
மன்னி ஞெனெவ் வகைச்சர ணப்பெயர்
தன்னை யெய்துவன் சாற்றிது தன்னையு
மன்னை போலு மருட்கண நாதனே. 1

அங்க லிங்கி யரிய சதியெனத்
துங்க லிங்கம் பதியெனச் சொல்வரிச்
சங்க மெய்துந் தனிச்சுக மெய்திஞெற்
கிங்கு வந்துறு மின்சர ணப்பெயர் 2

இத்த லத்திற மீரிரண் டாகுமுன்
வைத்தி டுஞ்சர ணத்தல மற்றுறுஞ்
சித்த தாமத நீக்கநிர்த் தேசமோ
டெய்த்த சீலசம் பாதந மென்னவே. 3

இனைய நான்கு தலத்தினி லக்கணந்
தனையு மிங்கு முறைதரச் சாற்றுது
நினையு நெஞ்ச மொருக்கி நிலையொடு
சினம விழ்ந்த முனிவ செவிக்கொளே. 4

உ

ஓம் கடோராய நம:

முப்பத்தேழாவது

1-சரணத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

காந்தனைக்கொள் கனங்குழை போலவே
சாந்த மெய்ச்சிவ னுக்கொரு சத்தியா
யாந்தனைக்கோண் டயன்முக நோக்குரு
னேய்ந்த நற்சர ணத்தல மெய்தினேன். 1

புரக்கு மீசன் புலப்படி னியாவர்தாம்
விருப்ப மெய்துவர் வேறுளர் தம்மிடை
வரப்பெ றிற்பெரு மாநிதி யாவர்போ
யிரப்பர் மண்ணை யிடுகெனத் தேடியே. 2

பற்றெ னுஞ்சிவா நந்தம் படைத்துளோன்
மற்றும் வேறு மனத்தின் விழையுமோ
பெற்ற வன்பெருங் கங்கைப் பெருக்கினை
யுற்றி டுங்கொல் வெங்கானலை யோடியே. 3

துன்னும் வெம்பவ மாகிய தொல்லிரு
டன்னை வென்று துரந்திடிற் சங்கர
னென்னும் வெங்கதி ரன்றி யெழுந்தழி
மின்னெ னுஞ்சுரர் வென்றிட வல்லரோ. 4

பிறவி நோயினன் பிஞ்ஞகன் றன்னையே
யுறுவ தன்றி யுருன்பிற தேவரை
நிறைவு றுஞ்சசி நிற்க வுடுவுரு
தறவ ருந்தவ வாவு சகோரமே. 5

பவமெ னுங்கடும் பாம்பினை மீட்பவ
னெவையு நன்குண ரீச னலாலிலை
சிவமு ணர்ந்துதெ ளிபெறும் யோகிதா
னவைத ரும்பிறி தொன்றினை நண்ணுறன். 6

முற்று மேனெம் முயற்சியி னுனமிங்
குற்ற வன்சிவன் றன்னை யுவகையே
பெற்றி டும்பர மாநந்தப் பேற்றினன்
மற்ற வும்பர்க ளான்மகிழ் வுற்றிடான். 7

சரணத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் த்ரிபுராந்தகாய நம:

முப்பத்தேட்டாவது

2-தாமசநிரசநத்தலம்.

கலி விருத்தம்.

பராப ரற்பெற் றுவகை படைத்துளோன்
விராவு மத்தமோ பாவம் விடுத்தலாற்
றராத லத்திற் றனைநிகர் தாமத
நிராச கப்பெய ரோடு நிலாவுவான். 1

இருட ருந்தம மெய்து மறிவினோர்க்
கருட ருங்கதி யில்லை யறிவினுக்
கொருபெ ருந்தனிக் காரண மொண்கதி
தருமி ருங்குண சத்துவ மென்பவே. 2

மெய்ம்மை சாந்தி தமைவி வேகம்பொறை
செம்மை நல்லொழுக் கஞ்சிவ பத்திதா
னம்ம பூரண பாவ மருடுற
விம்மை யுள்ளவன் சத்துவ மெய்தினோன். 3

வெய்ய காம வெகுளி மயக்கமா
மையு லாமத யானை வளர்ந்தெழு
செய்ய மாசிவ ஞான மடங்கல்முன்
னுய்யு மோநின் றொருகண மேனுமே. 4

மாசி ராசத மன்னிய நெஞ்சினோ
னீச ஞரிடத் தெங்கும் வெறுப்பினோன்
பேசி லன்னவற் காணிற் பெரியவர்
கூசி நிற்பர் குலைகுலைந் துள்ளமே. 5

யாவ ரோடு மிகல்புரி கிற்பவன்
பாவ மாகும் படிற்றுரை கூறுவோன்
காவி லாதவாங் கார மருவினோன்
யாவ னன்னவன் றாமசி யென்பவே. 6

மூல மாகத்த மோகுண முற்றிய
மேலு லாவும் விருப்பு வெறுப்பெனுங்
கோல மாமரங் கூர்சிவ ஞானமா
மேலு மாமழு வாலெறி யப்படும். 7

இரவி யாயிரம் போல விலங்குறும்
பொருவில் வான்சிவ ஞானம் பொருந்துறிற்
பரவு மொண்சிவ ஞான பதத்தர்முன்
மருவு மோதம மாகிய வல்லிருள். 8

தாமசநிரசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் வ்ருஷாங்காய நம:

முப்பத்தோன்பதாவது

3-நிர்த்தேசத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

பிறப்பு மூலப் பெருந்தம நீக்கியே
சிறப்ப ஞான நிர்த்தேசப் படினதை
யிறுப்பர் நின்றநிர்த் தேச மெனக்குறித்
தொறுப்பு றும்புலத் தொட்டறு நெஞ்சினோர். 1

குரவ னேபர தத்துவங் கூட்டுவோன்
பருவ மேவினர் பால்வந் திலகுற
விரவி நின்ற விருளை விளங்கிய
விரவி யன்றி யிரிப்பவ ரியாவரோ. 2

பிறவி நாமப் பெரும்பிணி நல்லறி
வறிவு றுங்குரு வன்றி யகலுமோ
மறையு ணர்ந்த மருத்துவ னன்றியே
செறிவு றும்பிணி யாது சிதைவதே. 3

மூட மாசின் முழுகு மனமெனு
மாடி தன்னை யறிவெனும் பூதியா
னீட நின்று நிகழ விளக்குவோன்
பீடு றுங்குரு வென்பர் பெருமையோர். 4

தாவி லாவப ரோட்சித தத்துவ
சீவன் முத்தத் தியல்புறு தேசிகன்
மேவு மின்ப விழிக்கடை நோக்குறி
னியாவை யெய்தற் கரியன வென்பவே 5

நீங்க ருங்கரு ணைக்கு நிலையராய்த்
தீங்கி லாத சிவாத்து விதத்தரா
யோங்கு முத்தி யுதவுங் குரவர்தா
மீங்க டைந்திடற் கென்று மரியரே 6

பொருப்பின் மேரு புணரியிற் பாற்கட
லருக்கன் கோளி லமரரிற் சங்கரன்
மரத்தி லார மெனப்புகழ் வாய்த்தவன்
குருக்க ளிற்சிவ நண்ணுங் குரவனே. 7

நிர்த்தேசத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் வ்ருஷபாரூடாய நம:

நாற்பதாவது

4 சீலசம்பாதநத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

குரவ னுற்றுயிர்த் தேசித்த கொள்கையா
லொருமை யிற்சிவ தத்துவ மோர்ந்திடு
மருவி ருப்பது சீல மஃதுளோன்
றிருமி குத்துயர் சீலி யெனப்படும். 1

சரண டைந்தவர் தங்களைக் காத்திடும்
பரனை நெஞ்சுறப் பாவிக்குந் தன்மையே
திரமு றும்பெருஞ் சீலமென் றேதுவா
ருரமு ணர்ந்த வுரனுடை யாளரே. 2

சிவனை யெய்தியொன் ருந்திறத் தோன்றனை
யவனை யன்பொ டறிந்தவ னைச்செறிந்
துவகை யொன்று முளத்தனைச் சீலவா
னிவனெ னுங்கலை யின்றிறம் யாவுமே. 3

பற்று றும்பதி ராகப் பயத்தினுற்
பொற்றி ருந்திழை சீலம் பொலிதல்போற்
பெற்று றுஞ்சிவ ராகப் பெருமையோ
டுற்ற வன்றிகழ் சீல முளானரோ. 4

மாதர் கட்கு மகிணன் பணியல
தேத முற்றிடு மிங்கிது போலவே
சோதி மெய்ச்சிவ மன்றித் துளங்குறு
மேதி லர்க்குறு சேவை யிகழ்வுறும். 5

நட்டு றுஞ்சிவ ஞானிக டம்மிடை
நிட்டை கொள்ளு நிலையது சீலமவ்
வொட்டு றுந்தனிச் சீல முடையனே
சிட்ட ரெண்ணுநற் சீல முளானரோ. 6

அங்க லிங்க வறிஞரை வேட்டுளஞ்
சங்க ரன்றனைத் தான்சர ணென்றுபோ
யிங்க டைந்த விவனல் லயிக்கிய
மங்க லந்தரு நாம மருவுவான். 7

சீலசம்பாதநத்தலம் முற்றும்.

5-வது சரணத்தலம் முற்றிற்று.

உ

6-வது அயிக்கியத்தலம்.

இதனுட்பிரிவு

கலிவிருத்தம்.

தாமத நிரசந மாதி சார்வினு
லேமுறு சரணனு மிவன யிக்கிய
னுமமெவ் வகையினு னண்ணு மிங்கது
காமரு மிரேணுக கணேச கூறுவாய். 1

மலிதரு சிவசுக வாரி மூழ்குபு
நலமுறு சிவமுட னயிக்க நாடுறு
நிலையுற வயிக்கனும் பிராண லிங்கமுன்
றலைமைகொ ளியல்பினாற் சரண னாயினேன். 2

மனுந்தல மிஃதுநால் வகைய யிக்கமோ
டினங்கொ ளாசார சம்பத்தி யேகபா
சனஞ்சக போசனத் தலமெ னப்புலன்
முனிந்துள முனியிவை முறையிற் கூறுவாம். 3

உ

ஓம் பஸ்மோத்தூளித விக்ரஹாய நம:

நாற்பத்தோன்றாவது

1-அயிக்கியத்தலம்.

கலிவிருத்தம்

அழிதரு நிலைவிட யாநந் தத்துளி
விழைதலை விடுத்துள விமல நெஞ்சினே
னெழுதரு சிவாநந்த மென்னும் வேலையுண்
முழுகுத லயிக்கமென் றுரைப்பர் முன்னையோர். 1

தளைந்துள தளைவலி தணந்து மாசறத்
தெளிந்துள நெஞ்சினாற் சிவோகம் பாவனை
யுளங்கொளு நிலையுடை யொருவ னேகலை
யளந்தறி முனிவர வயிக்கிய னாகுவான். 2

செயலறு சிதாநந்த சிவமொ டொன்றிய
வியலுறு மயிக்கிய னென்னப் பட்டவன்
மயலுறு மாயையின் வயிறு தந்துள
துயருறு முலகத்தின் றோற்றங் காணுறான். 3

தத்துவ மாந்திரை சார்ந்து பல்வகைப்
புத்தய னண்டமாம் புற்பு தஞ்செறி
மைத்தனி மாயையாம் வாரி வற்றுமான்
மெய்த்துள வயிக்கியமாம் வடவை மேவவே. 4

மறைப்புறு மாயையின் வலியி னுயிர்க்
குறப்பெறு வேறுபா டுயர்சி வத்துட
னிறப்புறி னனையதிங் கேக மன்றியே
பெறப்படு குவதிலை பேத மென்பதே. 5

பசுத்துவ மொடுபதித் துவம்ப கர்ந்திடின்
முசிப்புறு மாயையா மோக கற்பித
நசித்திடி னதுபசு யார்சொ னன்றுற
விசைப்பறு நற்பதி யார்சொ லிங்கரோ. 6

சாருறு பேதவன் மீகந் தங்கிய
கோரசம் சாரமாங் கொடிய பாம்பினுக்
காருறு பரமவத் துவித பாவனை
நேருறு மருந்ததாய் நிற்கு மென்பவே. 7

நந்துறு பேதபுத் தியினி னண்ணியே
வந்துறு பவக்கட றன்னை மன்னிய
சிந்தனை யறுசிவாத் துவித புத்தியாஞ்
சுந்தர வம்பியாற் கடக்குந் தோமிலான். 8

மயங்குமஞ் ஞானவல் லிருளொ டொன்றியே
யயர்ந்துள காமமா மரக்கர் செய்கையின்
முயங்குறு பவமெனு மூடு கங்குருன்
பயந்திரி தருநலத் துவித பானுவால். 9

மிக்குறு பவத்துயர் விட்டு நீங்குறத்
தக்குறும் யோகிக டங்கட் கிவ்விடை
பக்கொழி வருசிவாத் துவித பாவனை
யொக்குறு முபாயமிங் கொன்று மில்லையே. 10

ஒருகண முயர்சிவாத் துவித பாவனை
தருசுக மியாதது தக்க போகமிங்
கரிதுறு பவர்களாற் கோடி யாண்டினும்
பருகுற வருமொரு பான்மைத் தன்றரோ. 11

சென்றுறு சகமடங் கியநற் சித்தமோ
டொன்றிய பரசிவ யோகிக் கோய்வற
நின்றுயர் சிவாநந்த நிறைவ தேபர
மென்றுரை தருந்தனி முத்தி யென்பதே. 12

அயிக்கியத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸாமப்ரியாய நம:

நாற்பத்திரண்டாவது

2-ஆசாரசம்பத்தித்தலம்.

கலி விருத்தம்.

உடம்பொடு மருவினு மொருமைப் பாறளை
தொடங்குறு மவர்க்கிலைச் சூத காதியத்
திடம்பெறு மொருசிவாத் துவித தேசிகற்
கடைந்துள விருவினைப் பயனு மாகுறா. 1

சமதரி சநனெனுந் தகுதி பெற்றுளோ
னமைவுறு சிவனுட னயிக்க பாவமோ
டிமைபெற மாவினை யியற்று பாயினுஞ்
சமையுமவ் வினைப்பய னவனைச் சாந்திடா. 2

அந்தண னாயினும் புலைய னாயினும்
பந்தனை வினையுடைப் பாவி யாயினு
முந்துறு புண்ணிய னெனினு மொக்குமா
னந்துறு மயிக்கிய நண்ணி னற்கரோ. 3

வன்னமோ டுறுநிலை வழியொ ழுக்கினு
லென்னுறு பயன்சிவ ஞான மெய்தினோற்
கன்னிய வுலகவா சார மென்பது
தன்னிக ரவற்கிலை யென்று சாற்றுவார். 4

இலகுறு ஞானவங் கியினி லிட்டயல்
விலகற வறுத்துள வினைவித் தோடுதா
னிலைவுறு தேகிபோ லமர்ந்த ஞானிமெய்
யுலகின ருடலினை யொத்தி யங்குமால். 5

புனலுறு மரையிலை போல ஞானிதான்
வினையொடு புணர்கிலன் வேறி லாவவன்
கனவிலு நனவிலுங் கதியி ருப்பினுந்
தனைநிகர் சங்கரன் பூசை சார்ந்துளான். 6

காண்பன பரசிவ காட்சி யுன்னுவ
மாண்படு தியானம்வாய் வார்த்தை நற்றுதி
யேண்படு தொழில்சிவ பூசை யேவினை
நாண்பரி யயிக்கிய ஞானி கட்கரோ. 7

ஆசாரசம்பத்தித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸ்வரமயாய நம:

நாற்பத்துமூன்றாவது

3-ஏகபாசநத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

அகிலமுஞ் சிவமென வறிந்த பாவனை
நிகழ்வுறு நிலையினோற் கென்று நீள்சிவ
மகிழொரு பாசந வடிவ மாதலா
லிகலற வியம்புவ ரேக பாசநம். 1

சகந்தனக் கொருதனக் குயர்ப ரற்கிவண்
மிகுந்திடு மத்து விதநற் காட்சியா
னிகழ்ந்திடு மேக பாசந நிலைத்தலாற்
புகும்பிர சாதத்து மேக புத்தியே. 2

இச்சகஞ் சிவத்திடை யெய்தி நின்றிடு
மச்சிவஞ் சகத்திடை யமர்ந்தி லங்குறு
முச்செய லாலிவை யொன்றிற் கொன்றுதான்
வைச்சவா தாரவா தேய மன்னுமால். 3

அறிவொரு சிவமய மாகும் பாசந
மறியுல கெலாமுமா மறிவை யன்றியே
யறிவுறு பொருளிலை யாத லான்மிகு
மறிவினை யுடையவர்க் ககில மில்லையே. 4

தன்னுள விருத்திபோய்த் தனிச்சி வத்தினுண்
மன்னுற வாகுல மழிந்து பெற்றுள
செந்நெறி யோகியே சீவன் முத்தனென்
றுன்னரு மறிவுடை யுலக மோதுமே. 5

ஏகபாசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் த்ரயீமூர்த்தயே நம:

நாற்பத்துநான்காவது

4-சகபோசநத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

மன்னிய சிவன்றனைக் குருவை மைந்தனைத்
தன்னொரு வடிவென வுணருந் தன்மைதா
னுன்னரு முலகெலா முண்ட லாதலாற்
பன்னுற வருசக போச நத்தலம். 1

அறிவுரு வாந்தனி லகிலந் தன்னையுஞ்
செறிவுறு குருவையுஞ் சிவபி ரானையும்
பிறிவற வேகமாய்க் காணும் பெற்றியே
குறிசக போசந மென்னக் கூறுவார். 2

குருவிவன் சிவனிவன் கூறப் பட்டிடுஞ்
சரமுட னசரமாஞ் சகம திங்கிது
திரமுறு மினையஞ னென்னுஞ் சிந்தனை
யொருவினேன் யாரவ னுலக முண்பவன். 3

இறைசிவ னடிமைநா னிவன ருட்குரு
வுறுமக ஞனெனு முளமி லாதவன்
மறுவறு மொருசிவாத் துவித வான்பதம்
பெறுதவ னெனமறை பெரிதி யம்புமே. 4

குருவுநா னுலகுநான் கூறு தற்கரும்
பரமுநா னெனவொரு பரிச றிந்திட
விருளறு பூரண வகந்தை யென்னவே
திரிவறு மறிவினோர் தெரிந்து கூறுவார். 5

அனைத்தினு மிலங்குபூ ரணவ கந்தையாய்
மனிப்பொலி தருபர மான வங்கியிற்
றனித்திடு துவிதநற் சமிதை வேள்வியா
னினைப்பறு மகிலவோ மத்த னென்பவே. 6

போதமென் றிடுமொரா தாரப் பூந்தழற்
பேதமொன் றுலகவி பெய்து வேட்பவ
னோதுறு சகவவி யுண்டு நின்றிடு
மேதமொன் றுறுதுயர் ஞான யோகியே. 7

அறிவுரு வாம்பரா காசத் தாசற
நிறைதரு பராநந்த மென்ன நின்றுள
செறிகதி ரிடைவிரி சித்த மொன்றினோர்க்
குறுசக நிலைமைகண் ணுறுவ தின்றரோ. 8

ஆசறு சிதம்பர மதனிற் றன்னையே
பாசமில் சமரச பாவத் தொன்றிய
தேசுள னாகவே சிந்தை செய்திடின்
மாசறு வித்தையென் றுரைப்பர் மாதவர். 9

சிதம்பர வொளிநிகழ் சிவனொ டொன்றுற
விதந்தரு மயிக்கியபா வத்தை யெய்தினோன்
மதஞ்செய்பத் தாதிநன் மார்க்க நண்ணலாற்
பதந்தனி முத்தியே யாகப் பற்றுவான். 10

சகபோசநத்தலம் முற்றும்.

---

6 வது அயிக்கியத்தலம் முற்றிற்று.

ஆக காப்பு பாயிரம் உள்பட செய்யுள் 530

ப்ரதமபரிச்சேதமாகிய

அங்கஸ்தலம் ஸம்பூர்ணம்.

௨

த்விதியபரிச்சேதம்

இலிங்கஸ்தலம்.

1-வது ஆசாரலிங்கத்தலம்.

பக்தஸ்தலத்தைச் சேர்ந்த உட்பிரிவுகள்

கலிநிலைத்துறை.

ஆறெ னுந்தலங் களின்முறை யறிந்தவா சாரப்
பேற டைந்தவன் றனக்கிலிங் கத்தலம் பிறங்கக்
கூறி டுஞ்சிவ பிரானரு ளாகமங் குறித்து
மாறொ ழிந்திடு சீவன்முத் தியில்வழங் குவவாய். 1

பத்த னேமுத லயிக்கனீ றுகவே பகர்ந்த
வத்த லங்களின் றிறமுரைத் தருளினை யைய
சத்த தென்றுரை செயுமிலிங் கத்தலந் தானியா
தெத்தி றங்களி னுரைத்திடப் படுமஃ தியம்பாய். 2

தொலைந்த பந்தபத் தாதியா மறுதலந் தொடர்ந்த
விலங்கு மொண்குரு முதன்ஞான சூனிய மீறாய்ப்
பலந்த ருந்தல மேழ்தலை யிட்டவைம் பதுவு
நலந்த ரும்பொறை முனியினி நவின்றிடப் படுமால். 3

முன்ன ரொன்பதிங் குளபத்தத் தலந்தொடர் முறையா
லன்ன முன்றிகழ் தீட்சைபின் சிட்சைஞா னத்தாற்
பன்னு றுங்குரு கிரியையொண் பாவஞா னத்தான்
மன்னி லிங்கதற் றலஞ்சுய சரபரம் வகுப்பாம். 4

———

உ

ஓம் அநீச்வராய நம:

நாற்பத்தைந்தாவது

1-தீக்ஷாகுருஸ்தலம்.

கலிவிருத்துறை.

யாதி னுற்பர ஞானமீந் திடப்படு மிங்ங
னேது பாசபந் தநங்கெடுத் திடப்படு மதுதான்
றீதில் தீட்சையென் றுரைத்திடப் படுமிது செய்யு
நீதி யொண்குரு மிக்கதீ ட்சாகுரு நிகழ்த்தின். 1

கூற ருங்குண தீதமே குகாரமாம் ருகாரம்
வேறி லங்குரூ பாதீத மென்குவர் மேலோர்
தேறி டுங்குண தீதமா மருவருள் செய்யு
மாற டைந்தவ ணியாரவன் குருவென மதிப்பாய். 2

சாத்தி ரப்பொருள் விளங்குற விரித்திடுந் தகையால்
வாய்த்த மிக்கவா சாரத்தின் வழிநிறுத் துதலாற்
சேர்த்த வச்செய ருனுமா சரித்திடுஞ் செயலா
லேத்து றப்படு மென்றுமா சாரிய னென்றே. 3

அத்து வாமுடி யோகமுற் றருஞ்சிவ மாகு
மெய்த்த தேசிக னேபவக் கடற்கரை விடுவோ
னெய்த்தி டாவறி வாயுல கிலங்குறு மெவனு
லத்த யாகுரு வுலகெலாம் விளக்குறு பவனும். 4

தீட்சாகுருஸ்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸர்வஜ்ஞாய நம:

நாற்பத்தாறாவது

2-சிக்ஷாகுருஸ்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

போத கத்தின ஞகியே தனையடை புதல்வர்க்
கேத மற்றிடு கடாவினுக் கெதிர்விடை யிசைப்பாற்
றீத கற்றுசிட் சாகுருப் பெயரினைச் செறியு
மோத லுற்றதிட் சாகுரு வேயென வுணர்வாய். 1

போத கஞ்சிவ தந்திரப் போதகப் படுத
லோத ருஞ்சிவ ஞானமென் றுணர்வுற வுரைப்போன்
றீத கன்றசிட் சாகுருப் பவவிருள் சிதைக்கு
மேது விந்துவாம் வாசக ஞரிய னென்பான். 2

உலகமுற்றிடு மாயையை யொழித்திட வற்று
யிலகு மத்துவி தத்தினுக் கேதுவா யிருந்த
தலைமை யிற்பதி ஞான நல் குறுமவன் றனே
புலமை பெற்றுள வாரிய னென்பவன் புவியில். 3

பேத மாகிய சகவிகற் பத்தொடு பிறங்கு
மாதி பூருவ பக்கமாக் கொண்டுமுற் றறிவாற்
றீதி லாதவோ ரத்துவி தஞ்செய்சித் தாந்த
மேதை யோடுள விக்குரு பரன்குண மிகுத்தோன். 4

யாவன் வாய்மொழி யையமென் வனத்தினை யெறிய
வாவு மொண்பர சாமவன் குருசிகா மணியா
மேவு தன்மொழி யாடியில் விம்பமாய் விளங்கு
மேவின் முத்தியந் திருவுளன் பவக்கட லெடுப்பான். 5

பரித்து சீடர்த மகத்தினை ஞானதீ பத்தாற்
றிருந்த விங்கில குறுபவற் கொப்பிலை செப்பிற்
பொருந்து றும்பவப் பிணியினுக் கேகமாம் போத
மருந்து தந்தருள் குருபரன் வாய்க்குமோ மண்ணில். 6

சிக்ஷாகுருஸ்தலம். முற்றும்.

உ

ஓம் பரமாத்மநே நம:

நாற்பத்தேழாவது

3-ஞானகுருத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை

ஐய நீக்குப தேசஞ்செய் திவன்றிக பூறிவைச்
செய்யு முண்மையாற் பெயர்ஞான குருவெனச் செறியு
மைய லின்றியே வளரொளி மலிசிதம் பரத்தை
யுய்ய நல்குவோன் ஞானதே சிகனென வுரைப்பார். 1

தேய்ந்து தானல மருமதி மறுவொடு செறியும்
வாய்ந்த ஞானமா மதிமறு வற்றது மருங்கிற்
சேர்ந்த வல்லிரு ளகற்றுவ தொளிமணித் தீப
மேய்ந்த ஞானநல் விளக்கிரு ளிரிப்பதெவ் விடத்தும். 2

அனைத்தி னுக்குமோர் காரண மாகிய வறிவை
நுனித்து ரைத்தருள் குரவனே சிவனரு ளேக்காப்
பனிக்க திர்க்குஞா னக்கடல் பொங்குறப் பவமாந்
தனித்தி ருட்டற வருகுரு ஞானபா ரகனுல். 3

பொங்கு செங்கதிர்ப் புறத்துநின் றிணைவிழி புதைக்குங்
கங்குல் வல்லிரு ளொன்றையே போக்குறுங் கருதி
னிங்கு நல்லருண் ஞானதே சிகனெனு மிரவி
தங்கு முள்ளொடு புறத்துறு மிருளெலாந் தள்ளும். 4

கடைக்க ணேக்கினுற் றியாநாதி கற்பனை யின்றி
யடுக்கு மோர்சிவ வேதக மாக்குறு மறிவை
விடுக்கு மாலுடை யுயர்சீவன் முத்தனுய் மேவக்
கொடுக்கு மாரியன் ஞானசா கரனெனக் குறிப்பாய். 5

ஞானகுருத்தலம் முற்றும்.

௨

ஓம் ஸோமஸூர்யாக்நிலோசநாய நம:

நாற்பத்தேட்டாவது

4-கிரியாலிங்கத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஞான தேசிகன் ஞானயோ கங்கொடு நண்ணி
மான மேவிய கிரியையெவ் விடத்தினின் மாயு
மான விங்கது தான்கிரி யாலிங்க மாமென்
றான மின்றிய நான்முறை யுணர்ந்தவ ருரைப்பார். 1

அறிவு மேனியா யுண்மையா யாநந்த வடிவாய்ப்
பொறியு ருவொரு பிரமமே கிரியையின் பொருட்டுக்
குறியு ருவரு மிலிங்கமென் றுதலாற் கொண்ட
மறிவி லாவிலிங் கார்ச்சனை பலமெலாம் வழங்கும். 2

*யாக மாதிய கிரியைகள் யாவையும் விடுத்து
யோக மாதவர் சித்தர்கள் யாவரு முவந்தே
யேக மாகிய விலிங்கபூ சனையையே யிசைவ
ராகை யாலிலிங் கஞ்சிறந் தொப்பிலா தாகும்.* 3

*அரிய மாதவ மியாகங்க ளாற்பய னென்கொல்
பெருகு மாதர விலிங்கபூ சனையினிற் பெற்றான்
கிரியை யாவையுந் தரும்பல மவனரோ கிடைத்தான்
றெரியி லோவவற் கரிதென வில்லையோர் சிறிதும்.* 4

*வேதன் மான்முத லாகிய விண்ணவர் குழாமுந்
தீதி லாதுயர் சித்தர்தங் கணங்களுஞ் சிறந்த
போத மாகிய விலிங்கபூ சனையினைப் புரிந்து
பேத மாயதம் பதமொடு தந்தொழில் பெற்றார்.* 5

கிரியாலிங்கத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஹவிஷே நம:

நாற்பத்தோன்பதாவது

5-பாவலிங்கத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை

கிரியை யெவ்வண மிலயமுற் றிட்டது கிளத்தி
னரிய பாவமு மவ்வகை யவ்விடத் தடங்கு
முரிய தாமது வேபாவ லிங்கமென் றுரைப்பர்
தெரிய நூல்பல கற்றுணர் வுடையதே சிகரே. 1

பகவ னாகிய பரசிவ பாவமுற் றிடுவன்
றிகழ்ப ராபரற் கனையதாற் செய்திடுஞ் செயலெ
னிகரி லாதவவ் விறையவ னித்தபூ ர்ணனுந்
தகையு ளானென வுள்கவென் றருமறை சாற்றும். 2

கண்டி தப்படா வறிவுரு வாகிய கடவுள்
கொண்டு பத்தர்செய் துறுமுப சாரமே கொள்வான்
விண்ட வத்துயர்ப் பாவத்தின் விளங்குறு மென்று
பண்டு கற்றறி நல்லிசைப் புலவர்தாம் பகர்வார். 3

மண்ணி லஞ்சிலை முதலிய கொண்டுதாம் வகுத்துப்
பண்ணு றுஞ்செய லிலிங்கமெங் கதினிகழ் பாவ
நண்ணி லிங்கமே சிறந்தது ஞானகா ரணமா
யெண்ணு றுங்குறை யின்றியே யமைவுறு மியல்பால். 4

புறத்தி லிங்கம்விட் டுளத்தினிற் போதலிங் கத்தை
மறப்ப றும்படி வைத்துளிப் பாவமென் மலராற்
சிறப்பு றுஞ்சிவ பூசனை யன்பொடு செய்யு
மறப்பெ ருந்தகை தனைப்பாவ லிங்கியென் றறிவாய். 5

மருவு மாதியா தாரநன் மனமலர் வரிவிற்
புருவ நாப்பணென் றுரைத்திடப் பொருந்திவற் றென்றிற்
றிரிவி னல்விளக் குருவமாஞ் சிவன்றனைப் பாவ
வுருவ நற்பொருள் கொண்டருச் சிப்பவன் யோகி. 6

மரங்கல் மண்ணினல் வகுத்துள விலிங்கவந் தனையைப்
புரிந்தி டானநு பூசியாற் பரஞ்சுடர்ப் புணர்வோன்
விரிந்தி டுங்கிரி யாபூசை புல்லறி வினர்க்கந்
தரங்க பூசனை யுரித்துமெய்ஞ் ஞானிக டமக்கே. 7

பாவலிங்கத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் யஜ்ஞமயாய நம:

ஐம்பதாவது

6-ஞானலிங்கத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

அன்ன பாவஞா பகஞான மெவ்விடத் தடங்கி
மன்னி நின்றிடு மதுஞான லிங்கமா மதிக்கி
னென்ன விங்குரை யாடுவர் நன்றுற விலங்க
வுன்ன ருஞ்சிவ தத்துவ முணர்ந்திடு முரவோர். 1

முக்கு ணங்கண் மும்மூர்த்திகள் கடந்துணர் முதன்மை
தக்கு றும்பரப் பிரமமே ஞானலிங் கந்தான்
பக்க தூலசூக் குமங்களிற் கிரியைநற் பாவம்
புக்கு றும்பராற் பரத்தினின் ஞானமே பொருந்தும். 2

தூல சூக்கும வுருவங்கள் கற்பனை சொல்லின்
மேல தாம்பரஞ் சுடர்க்கவற் றூல்விளை பயனென்
மாலி லாதுயர் ஞானலிங் கத்தையே மதிக்க
நூலெ லாமொரு வந்தமிங் குரைத்திடு நுனித்து. 3

சிறந்த சச்சிதா நந்தமெய்ச் சோதியாஞ் சிவனை
யறிந்து ளானெவ னவன்ஞா னலிங்கியென் றறிவாய்
புறந்த ருஞ்செயற் கிரியையையும் பாவமும் போக்கி
நிறைந்தி டுஞ்சிவ மடைபவ னேமுத்த னிகழ்த்தின். 4

ஞானலிங்கித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸோமாய நம:

ஐம்பத்தோன்றுவது

7-சுயத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பாவ ஞாபக ஞானமெய்ஞ் ஞானத்தின் பாற்போய்
மேவி யேயொடுங் குறுமந்த ஞானவான் விளம்பிற்
பூவின் மேவுறுஞ் சுயனும மென்னவே புகல்வர்
காவி வாணெடுங் கண்ணுமை பங்கனால் கற்றோர். 1

சோதி லிங்கதற் பரனுமாய்த் தோன்றுறு முலக
மியாது மோர்சிவ மயமெனக் கண்டுதன் னிச்சை
நீதி செய்துறு மொருமுனி புங்கவ னிகழ்த்தி
ஞாதி யாயுயர் சுயனும முடையவ னாகும். 2

பிச்சை யூணடைந் தொழிந்தவாங் காரமும் பெற்று
நிச்ச மிந்திய மவித்துறு கிலேசங்க ணீக்கி
நச்சு பூதிய னாகியே நடுநிலை நண்ணி
யிச்சை யோடுவர்ப் பிலான்பர முத்தனென் றிசைப்பர். 3

துன்ப வெம்பவ நேமியிற் சுழன்றிடு பவரைத்
தன்பெ ருங்கணிற் கண்டிறும் பூதொடு சார்வுற்
றின்ப வெள்ளத்தின் மூழ்கினோ னாகியே யிருப்பன்
முன்ப கர்ந்துள நிலையிடை நின்றிடு முனிவன். 4

நண்ணு றுஞ்சிவத் தியாநநற் சைவஞா னந்தா
னுண்ணு றுஞ்செயற் பிச்சையே காந்தசீ லத்தோ
டெண்ணு மிங்கிவை நான்கையு மன்றிமே லெண்ணப்
பண்ணு றுஞ்செய லொன்றிலை பரமயோ கிக்கே. 5

சுயத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பஞ்சவக்த்ராய நம:

ஐம்பத்திரண்டாவது

8-சரத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஒழிந்து போகுமாங் காரமு மமதையு முளனாய்
மொழிந்தி டாததன் சொரூபஞா னத்தினின் முதிர்ந்தோன்
றழங்கு வேலைசூ ழுலகினிற் றனேதா னாகி
வழங்க வேசரித் திடுதலாற் சரப்பெயர் மருவும். 1

தீர்ந்த காமமே முதலன செறிந்துயர் சாந்தி
தாந்தி யோடெலாஞ் சிவமய மாகவே சார்ந்து
போந்து வீதுயர் விதிழி வென்பது போக்கிச்
சார்ந்தி டுஞ்சம புத்தியாற் சரித்திடும் யோகி. 2

அரிய கூடத்த னையதன் னிலையினை யடைந்த
துரிய யோகிதான் றனைத்தொழு வாரிடைத் தோன்றும்
பரிவு றுனிகழ்ந் தவரிடை வெறுத்துளம் பகைக்குந்
திரிவி லானொரு பரிசினாற் சரித்திடல் செய்யும். 3

மாயை பெற்றிடாக் குணமொடு மருவியே யென்று
மாய வத்துவி தானந்தப் பெருங்களிப் படைந்த
தூய மெய்ச்சிவ யோகிதான் றொல்சக நகைத்துச்
சாயு மற்றுள வுடம்பிபோற் சரித்திடு மன்றே. 4

விதிவி லக்கினிற் பட்டிடா வொருஞான வீரன்
கதிய டுத்திடு புண்ணிய பாவமுங் கருதான்
மதிம யக்குறு மாயைவாழ் வினையுள மதியா
னதிக வத்துவி தாநந்த முற்றக மகிழ்வான். 5

சரத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸதாசிவாய நம:

ஐம்பத்து மூன்றாவது

9-பரத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வேண்டு மாறுதான் சரித்திடும் விமலநல் யோகி
யீண்டு தன்சொரூ பந்தனிற் பரமிலை யென்னு
மாண்ட ஞானத்தி னுக்குயர் பரமரூஉ மெனவே
நீண்ட நூற்பொரு ளுணர்ந்துளோர் நிகழ்த்துவ ரன்றே 1

தன்னை யேபரத் துவத்தினாற் பாவிக்குந் தகையா
னென்ன வாயின தொழில்களுஞ் சுதந்தரத் தியற்றி
பின்ன லாமுல கினையொரு பொருளென வெண்ணான்
வன்ன மாச்சிர மங்களா சாரங்கள் மதியான். 2

உருவ ஞானமா யுலகிறந் தொருசிவ மென்னப்
பரவு றும்பரப் பிரமமே நானெனப் பார்க்கு
முரவ னேயுயர்ந் தோனால குறுமய லொழித்துக்
கரவி லாததன் சொரூபமே காண்பவன் முத்தன். 3

பன்ன ருங்கரு மங்கடந் துளவொரு பதத்திற்
றன்னை யொண்சிவ மாகக்கண் டிருப்பவன் றனக்கு
முன்னு றுங்கரு மத்துறு பதத்தயன் முதலோ
ரென்ன செய்கில ரேவலென் றிசைப்பதற் கிசைந்து. 4

விட்ட தேகமா னத்தினை யுடையவன் வேண்டு
மிட்ட மாகிய நெறியினிற் சரித்திரு வினையுட்
பட்டு ளோர்க்குறு தரிசந பரிசனங் களினாற்
கட்டு மாய்வுறச் செய்வனென் றியம்புவர் கற்றோர். 5

மயிலி லாதசச் சிதாநந்த வடிவமாஞ் சிவத்தி
லயலி லாதவோர் சமாநதை யடைந்துள யோகி
செயலெ லாந்தன திச்சையாச் செய்துதே சிகன்போற்
சயமு றுவுயிர் முத்தனாய் வியப்பொடு சரிக்கும். 6

பரத்தலம் முற்றும்.

1-வது ஆசாலிங்கத்தலம் முற்றிற்று.

௨

2-குருலிங்கத்தலம்.

(மாஹேஸ்வர ஸ்தலத்தைச் சேர்ந்த உட்பிரிவுகள்.)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முன்புற மொழிந்து நின்ற
முறைபத் தத்தலந் தொடர்ந்த
வொன்பது தலமு மைய
வுரைத்தனை தமிய னேனுக்
கின்புற வினிமா கேசத்
தலத்தினை யெய்தி நிற்குந்
துன்பறு தலபே தங்க
டம்மையுந் தோன்றச் சொல்வாய். 1

கிரியைநற் பாவ ஞானங்
கிடைக்குமா கமஞ்ச காயம்
பரிவறு மகாயம் பின்னர்ப்
பரகாயந் தருமம் பாவ
மருவுறு மாசா ரத்தான்
மகேசநற் றலமோன் பானு
முரைசெயு மவற்றி னுண்மை
யுரைக்குது முனிவ கேண்மோ. 2

உ

ஓம் விச்வேச்வராய நம:

ஐம்பத்து நான்காவது

1-கிரியாகமத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அப்பர யோகி தானே
யருஞ்சிவ மவன்றன் பூசை
யொப்புறு கிரியை யாகு
முரைத்தவக் கிரியை தன்னை
மெய்ப்புறு முதன்மை யாக
மேவுமா கமந்த னக்குச்
செப்புறு பெயர்யா தென்னிற்
செழுங்கிரி யாக மந்தான். 1

ஒள்ளழ லரணி தன்னிற்
கடைதலை யொழிந்துண் டாகா
துள்ளுறுஞ் சிவனுஞ் செய்யுங்
கிரியையை யொழிந்து தோன்றான்
றெள்ளுறு நியம நாசஞ்
சேர்ந்திடா தாக மத்திற்
கொள்ளுறு முறைவ ழாமற்
குறித்துநற் கிரியை செய்க. 2

விதித்திடு கருமந் தன்னுள்
　　விசேடமாஞ் சிவன தேவன்
மதித்தது தனையே செய்க
　　மாசிலா சானைக் கொண்டு
பொதுத்தவிர் பூசை செய்க
　　புராரியைப் பரமன் றன்னைத்
துதிப்பொடு பூசை செய்வோன்
　　சுரரெலாம் பூசை செய்வோன். 3

கருதுறு சிவபூசைக்கட்
　　கருவிக ளான வற்றி
லொருதனி மனம்வைத் தென்று
　　முயர்சிவ யோக வேட்கை
புரிதரு மமல யோகி
　　பொருந்திய மலங்க ளெல்லா
மிரிதர வகற்ற வல்ல
　　னிதிலிலை யைய மன்றே. 4

கண்ணிலன் முடவன் போலக்
　　கருதரு ஞான கன்ம
மெண்ணுறு மிரண்டு மொன்றை
　　யொன்றவா யிருத்த லாலே
கண்ணுறு பலன்வி ருப்பி
　　னன்றுறத் துறந்தா னேனும்
பண்ணுக வவையி ரண்டு
　　மெனமறை பகரு மன்றே. 5

அறிவினர் தமக்கு ஞான
மடைந்ததிங் கெனினு மென்று
நெறிதரு கருமங் கூடி
நின்றிடு மதனு லம்ம
செறிதரு பலனிற் றீர்ந்து
செய்கரு மங்க ளேனும்
வறிதென விடலென் ருேது
மதிமுடி வள்ள னுலே. 6

யாவர்க்கு மாசா ரந்தா
னெழிலணி யாகி நிற்கு
மோவுற்ருே னதனை நிந்தை
யுறுகுவ னுசா ரத்தை
மேவுற்ற ஞானந் தன்னுல்
விளங்குறு மீச னென்ருற்
சாவுற்று மெய்வீழ் காறுஞ்
சார்வதா சார மன்றே. 7

கிரியாகமத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் வீரபத்ராய நம:

ஐம்பத்தைந்தாவது

2-பாவாகமத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வீவுறு மவாவி னோடு
விளங்கறி வுடைமை யோன்றன்
பாவசின் னங்க டாமே
பகர்பாவா கமம தென்ன
யாவரு மறிய நிற்கு
மென்றுளந் துணிந்து கோடி
பூவல யங்க ளேத்தப்
பொதியமா மலையி லுற்றாய். 1

சீரணி சிவோக மென்னும்
பாவனை சிவம தற்குக்
காரணம் வேறு ஞான
கருமங்கா ரணமே யாகா
பூரண வத்து வாகும்
பொலிதரு ஞான மத்தின்
காரணந் தியாந மந்தத்
தியாநமே கருத்திற் கோள்க. 2

நிரந்தர முட்பு றம்பு
நிறைந்துள மகேசன் றன்னைப்
பரந்தரு பரமா நந்தப்
பயன்பெறும் பொருட்டு மேவி
விரிந்துள கலைக ளெல்லாம்
விளங்கிய வறிவி னாலே
தெரிந்துள புலவ ரென்றுந்
தியாநமே செய்க மாதோ. 3

பொருளறு மொழியு நூலிற்
புக்குறு மதியுந் தன்பா
லருளுறு கோமுநற் றீர்ந்த
வரிமதர் மழைக்கட் செவ்வாய்ச்
சுருளுறு மலர்மென் கூந்தற்
றுடியிடை மாதும் போலுந்
தெருளு பாவ மோடு
சேர்ந்திடாக் கிரியை யன்றே. 4

கண்ணிலான் வடிவ மொன்றுங்
காண்கிலா வாறு போல
வெண்ணுபா வனையி லாதா
னிறைவனைக் காணுன் முக்கட்
பண்ணவன் றனையர்ச் சிக்கப்
பாவனை மனத்தி னோடு
நண்ணுருன் சிவனை யந்தப்
பாவனை நழுவி னேனே. 5

கீடசிந் தனையி னாலே
　　கிருமியுங் கீட மாகும்
பீடுறுஞ் சிவனே யென்றும்
　　பிரிவறத் தியானஞ் செய்வோ
னீடுறு சிவமே யாவ
　　னிட்கள சிவத்தி யாநங்
கூடருந் தகைய தேனுங்
　　குறிக்கொணீ யவன்றன் வாழ்வே. 6

பாவாகமத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கணநாதாய நம:

ஐம்பத்தாருவது

3-ஞா ன க ம த் த ல ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

நவின்றிடும் பரம யோகி
　　ஞானசின் னங்க டாமே
பவந்தொடர் மனிதர்க் கெல்லாம்
　　பவமற வின்ப வீடிங்
குவந்தருள் செய்யு ஞான
　　கமமென வுரைப்பர் மேலோர்
தவந்தனி யுருவு கொண்ட
　　தனையசந் தநவெற் புள்ளோய். 1

கிரியைபா வங்க டம்மாற்
கிடைத்திடும் பயனென் றில்லை
கிரியைபா வங்கண் மேவு
ஞானத்தாற் கிடைக்கு முத்தி
பிரிவிலா நூறு கோடி
பிறப்பினி லெனினுங் கன்ம
முரியவீ டுதவா தம்ம
வுதவுவ துயர்ஞா னங்காண். 2

ஞானமற் றொழிந்த கன்ம
நவைதரு பிறப்பிற் கேது
வானவக் கருமந் தானே
யறிவொடு கூடு மாயி
னீனவப் பிறவி மாற்று
மீவது கருமம் பொன்றும்
வானிலைப் பதமே ஞானம்
வழங்குவ தழியா வீடு. 3

முன்னுறு நூல்க ளாதி
முயற்சியாற் குரவன் சொல்லாற்
பன்னரு ஞான மொன்றே
பயிலுக வொழிந்த வற்று
லென்னுறு பலன்ஞா னந்தா
னியல்சிவாத் துவித நல்கித்
துன்னுறு பவங்க ளெல்லாந்
தொலைத்திடு நல்லோர்க் கன்றே. 4

தெரிந்திடு முலக மெல்லாஞ்
சிவமயஞ் சிவனில் வேறா
யிருந்துள பொருளொன் றில்லை
யாதலாற் சிவனு னென்றே
யுரந்தரு முணர்வு தானே
யுத்தம ஞான மென்ப
ரருந்தவ முனிவ ரேறே
யாகம நெறியு ணர்ந்தோர். 5

கண்ணிலா னெதிர்ந்த தொன்றைக்
காண்கிலா னதுபோ னீங்கா
துண்ணிலா மிறையை ஞான
மொழிந்தவன் காணு னென்று
நண்ணுறு தொழிக்கும் பாச
நற்சிவ காட்சி ஞானக்
கண்ணுளார் தங்கட் கந்தக்
காட்சிதா னெளிது மாதோ. 6

எறிசுட ரன்றி யில்லி
லிருளறு ததுவே போல
வறிவினை யொழிய நீங்கா
தகத்துறு மோகந் தானு
மறிவறு ஞான மாகும்
வலிகெழு கதவங் கொண்டு
பொறிவழி யடைத்து மிக்க
பொதியில்வீற் றிருக்க வல்லோய். 7

ஞானகமத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ப்ரஜாபதயே நம:

ஐம்பத்தேழாவது

4-சகாயத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கிரியைநற் பாவ ஞானங்
கிடைத்திடா காய மின்றேல்
விரிதரு முலகில் யார்க்கும்
விளம்புறி னதனால் யோகி
தரையுறு சகாய னாகச்
சரிப்பனென் றெடுத்து ரைப்ப
ரரிமதர் மழைக்கண் மங்கை
பாகனாக மங்கள் வல்லோர். 1

ஏகமா ஞான யோகி
யென்னினு முடம்பி னானே
போகமா முத்தி யாதி
பொருந்துவன் விறகை யின்றி
யாகுரு தொளிரு மங்கி
யதுவென வாக்கை யின்றி
யோகிதா னன்ம ஞான
முடையவ னாகா னன்றே. 2

ஒப்பறு பரமன் ருனு
முருவொடு பூசை கொள்வ
னப்பரி சுடம்பின் மேவி
யருச்சனே கொள்வன் யோகி
செப்புமைந் தொழிற்கு மாகச்
சிந்மய ருகு மீசன்
மெய்ப்புறு மூர்த்தி மாறுய்
விளங்குவ னென்பர் மேலோர். 3

அயன்முத லாகி நின்ற
வமரரு முத்தி வேட்ட
மயன்முனி முனிவர் தாமு
மியாவையும் வழங்க வல்ல
செயன்மிகு தவமு டம்பாற்
செய்தன ரத்த வத்திற்
கியன்முத லாய வாக்கை
யினேவிட லாகா தன்றே. 4

சகாயத்தலம் முற்றும்

௨

ஓம் ஹிரண்யரேதஸே நம:

ஐம்பத்தெட்டாவது

5-அகாயத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சாற்றிய பரம யோகி
சகஞ்சிவ மயம தாகத்
தோற்றுறு நிலையி னுற்பொய்
மாயையின் றொடக்கி லாத
வாற்றலா லுதவி யாகு
மாக்கைய னுத லாலே
போற்றுறு மகாய னென்றே
புகன்றிடப் படுவ னன்றே. 1

சங்கர னெனமெய் யோடு
சாரினும் பரம யோகிக்
கிங்குறு முடல்வி கார
மிலாமையா லகாய னாகும்
பொங்கொளி யம்ப ரத்திற்
புக்குறு மியோகிக் காக
மெங்குள துடம்பி போல
விருப்பது பிராந்தி யன்றே. 2

ஆக்கையின் மான மில்லா
தருஞ்சிவ மாகி நிற்கு
நோக்குறு மியோகிக் காக்கை
நுவன்றிடு முலக மென்றுற்
போக்கறு முடல மொன்றுற்
பொருந்துறும் வாதை யாதோ
வீர்க்குமிந் தியவாங் கார
விடரவற் கில்லை யன்றே. 3

மயக்குறு மனித னல்லேன்
வானவன் றனு மல்லே
னியக்கனு மல்லேன் மிக்க
விராக்கத னல்லே னென்று
முயர்த்துறு சிவமே நானென்
றுணர்ந்தவன் றனக்கு வந்து
பயக்குறு முடம்பு செய்யுங்
கருமமென் பயனைச் செய்யும். 4

அகாயத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் துர்த்தர்ஷாய நம:

ஐம்பத்தோன்பதாவது

6-பரகாயத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பகுதியை வசிக ரிக்கும்
பான்மையான் மாயா மார்க்கத்
தொகுதியை நீங்கி நிற்குந்
தூய்மையா லறிவா நந்தத்
தகுதிகொள் பிரமந் தானாய்த்
தகும்பர காய னவன்
மிகுதிகொ டவத்தர் கோவே
விளம்புறு மகாய னென்றே. 1

பேரறி வுருவாய் நின்ற
பிரமமே வடிவ மானோற்
கேரறு மாயை யாக்கை
யாற்பய மென்னே ஞான
வாரழ லாற்பி றப்பிற்
காதியா முடலஞ் சுட்டு
நேரறு சிவம டைந்தோ
னிகழ்பர காய னென்பான். 2

வினைதரு மநோவி ருத்தி
விடயவிந் தியங்க ளெல்லா
மெனையதி லடங்கு மந்த
விருஞ்சிவ மேயி வற்குத்
தனியுரு வாகு நானே
சிவமெனச் சகங்க ளெல்லா
நனியறி வாகிக் கண்டோற்
குடல்சொல னன்மா லாகும். 3

சோதியாம் பிரம மேதன்
சொரூபமாய்ச் சிந்தை செய்வோன்
மேதையா முடம்போ டுற்று
மெய்யிலி சீவன் முத்தன்
போதமா மியோகி யாக்கை
யிருப்பினும் போகி னுந்தான்
றீதிலா முத்தி யாகு
மென்பர்நூ றிருந்தக் கற்றோர். 4

பெரும்பவ நோய்வ ருத்தல்
பிறங்குதன் சொரூப ஞானம்
பொருந்துறு மளவே யன்றே
பொங்கொளி யிரவி தோன்றப்
பரந்திடு மிருளு முண்டோ
பகர்ந்திடிற் காலா தித
வரும்பத மடைந்து ளோனுக்
காக்கையுட் படுத லின்றே. 5

பரகாயத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கிரீசாய நம:

அறுபதாவது

4 தருமாசாரத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அப்பர காயன் செய்வ
தியாதொரா சார மம்ம
செப்புறு மதுதான் யார்க்குஞ்
செய்திடுந் தரும மாகி
யொப்பறு முதவி யாமென்
றுரைப்பர்க ளுணர்வின் மிக்கோர்
துப்புறழ் சடிலக் கற்றைச்
சுடர்முடி முனிவர் வேந்தே. 1

கூறருந் தருமா சாரங்
கோல்லாமை வாய்மை யோடு
வேறுறுங் களவி லாமை
வெகுளாமை பிரம சரியம்
பேறெனுந் தயையே தாநம்
பிறங்குறு சேபந்தி யாந
மாறரும் பூசை யென்று
வகுத்துரை செய்வர் மேலோர். 2

வினையிலி யாக மத்தின்
விதித்தவித் தருமா சாரம்
புனையிழை யாகக் கொள்வோன்
புராரிதன் னருளுக் கேற்றோ
னினைவற வறம லாமை
நியமஞ்செய் தருமந் தன்னை
நனிவரு காம மின்றி
நவிற்றுதன் ஞான வேது. 3

உலகெலா மொருதா னாக
வுன்னலால் வடிவ மாதி
யிலகலா னுயிர்க ளெல்லாம்
வேறறத் தானைக் காண்பா
னுலகெலாஞ் சிவமொன் றாக
வுணர்ந்தவற் கெனதென் றெண்ண
விலகுமோர் பொருளு முண்டோ
விலையென விளம்பு நூலே. 4

அறிநெறி முத்தி யேது
வாதலா லவ்வ றத்தைத்
துறவின னெனினுஞ் செய்க
தொல்லறி வமுதந் தன்னு
ணிறையினு மறத்தை நீங்கா
னின்றதன் னொழுக்க நோக்கிப்
பிறரிது நெறியென் றெய்தப்
பெறுதலாற் பரம யோகி. 5

விமலனுஞ் சதாசா ரத்தில்
விருப்புள ளாகி யென்று
மமலனு மாசா ரத்தா
லருச்சிக்கப் படுவன் கண்டாய்
நிமலமா மாசா ரத்தை
யன்றியே நெற்றி நாட்டத்
துமையொரு பாகன் செய்யு
மோங்கரு ளுண்டா காதால். 6

தருமாசாரத்தலம் முற்றும்.

உ
ஓம் கிரிசாய நம.
அறுபத்தோன்றுவது

8-பாவாசாரத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அறமுறு மிவன்றன் பாவ
மனைவர்க்கும் பாவா சாரந்
திரமுறு பாவந் தன்னைச்
சேப்புறின் மனவ ழக்காய்
நிறைதரு சிவனைப் பற்றி
நிற்பதேன் றறிந்து கொண்ணீ
மறிதிரை சுருட்டு மாழி
வாய்மடுத் துண்ண வல்லோய். 1

பாவனை யாற்செய் கன்மம்
 பாவநங் களினுண் மேலாம்
பாவனை யால றத்தைப்
 பண்ணுக வதனு லென்றும்
பாவனை யாற்செய் கன்மம்
 பலித்திடு மனமுந் தூய்தாம்
பாவனை யாலென் றெண்ணிப்
 பாவனை விடாமற் செய்க. 2

நித்திய கரும மாதி
 நிகழ்சிவ பாவந் தன்னுற்
சுத்தநல் யோகி செய்து
 துரிசினிற் கட்டு ரூறற்
சித்தேனு மிரவி தன்னைச்
 சிந்தையிற் பாவித் தேய்த
லுத்தம மாய சந்தி
 வந்தனை யுணர்ந்து கொள்ளே. 3

பரசிவ வங்கி தன்னிற்
 படர்புல விந்த நத்தைத்
துரிசறு பாவத் தாலே
 சுடுதலே யாக மாகும்
பரிசுறு கரும மெல்லாம்
 பரமனுக் காவ வாகக்
கரிசுறு பவந்தொ லைப்பான்
 கருத்தினிற் கொள்க மாதோ. 4

செயத்தகு செயல்செய் யாத
செயலெல்லாஞ் சிவன்பால் வைத்த
மயக்கமி லறிவன் றீமை
மருவுறா னென்பர் தன்னை
வியக்குறு முலகை ஞான
விமலனை வேறி லாம
லயிர்ப்பற வொன்றாய்க் கண்டோன்
கண்டவ னாகு மன்றே. 5

பாவாசாரத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அநகாய நம:

அறுபத்திரண்டாவது

9-ஞானாசாரத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இந்நிலை யோகி தன்பா
லிலங்குறு ஞானா சார
மன்னிய வுலகில் யார்க்கு
மருவிய ஞானா சார
மென்னநன் குரைப்பர் கற்றோ
ரிரைந்திழி யருவிக் குன்றந்
தன்னையென் றிணையெ றிந்த
தவத்தினி லுயர்ந்த மேலோய். 1

ஞானமா வதுசி வாத்து
விதஞான மென்பர் நல்லோ
ரேனைய ஞான மெய்திற்
றென்னினு மெய்தா தேனுந்
தானதா லாவ தென்கொல்
சாற்றுமப் பரஞா னத்தா
லூனமாம் பிறவி நீங்கு
மொழிந்ததா லொழிந்தி டாதால். 2

பூரண ஞானம் பற்றிப்
புரிவதே ததுதான் மிக்க
வேரணி ஞான சார
மென்பர்நற் சிவமி தென்னும்
பேரணி பரத்தி லெல்லாம்
பேரறி வாலோ டுக்குஞ்
சீரணி பவனே யாகுந்
திகழ்தரு ஞான சாரி. 3

முத்தியை யுதவு ஞானங்
குருவருண் முறையிற் பெற்றோ
னெய்த்திடும் பவம்பெ ருக்குங்
கருமத்தி விச்சை செய்யான்
றத்தலை யொழுகு நீர்போற்
சார்ந்துள கரும பந்தஞ்
சித்தமெய்ஞ் ஞானத் தீயாற்
சுடுதலான் மறித்துந் தோன்றா. 4

ஞானமி லாதான் கன்ம
நாணினாற் கட்டுப் பட்டான்
ஞானமு ளானக் கன்ம
பந்தனை நழுவி னேனும்
ஞானவா சார நண்ணிப்
பரசிவ நாட்டம் பெற்ற
ஞானிதான் சீவன் முத்த
னாகியே நடிக்கு மன்றே. 5

ஞானாசாரத்தலம் முற்றும்.

2-வது குருலிங்கத்தலம் முற்றிற்று.

உ

3-வது சிவலிங்கத்தலம்.

(ப்ரஸாதிக்குச் சேர்ந்த உட்பிரிவுகள்.)

கலிநிலைத்துறை.

தாவி லாதமா கேசநற் றலத்தவாந் தலங்கள்
யாவு மோதினை யினிப்பிர சாதியத் தலத்தை
மேவு றுந்தல பேதமும் விளங்குற வெனக்கு
நாவ லோர்புகழ் தருகண நாயக நவில்வாய். 1

காய மிந்தியம் பிராணநல் லனுக்கிர கந்தாங்
காய மோடுறு கரணபா வார்ப்பிதங் கருதி
னேய சீடனற் ஜிசுருடை சேவியத் தலமென்
றாய வத்தல மோன்பதா மவற்றையு மறைவாம். 2

உ

ஓம் புஜங்கபூஷணாய நம:

அறுபத்துமூன்றாவது

1-காயாநுக்கிரகத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

இந்த யோகிதன் மெய்யினை யிலங்குறக் காட்டி
வந்தி யாரையு முலகினி லளித்திடு மாற்றா
லுந்து பேரெழி லுடலநுக் கிரகனென் றுரைக்கு
முந்து நாமமுற் றிடுமென வறைகுவர் முன்னோர். 1

அண்ண லாகிய பரசிவன் வடிவுகொண் டடுத்திங்
கெண்ணி லாவுயி ரியாவையு மளித்திடு மியல்போன்
மண்ணில் யோகியும் வடிவொடு மருவியா வரையு
நண்ணி யேயளித் திடுபவ னுமென நவில்வார். 2

ஈசன் மேனியோ டொன்றினும் பற்றில னென்ப
மாசில் யோகியு முடம்பின னெனினுமவ் வாறும்
பாச மாய்வுறு மருஞ்சிவ பாவனை யதனாற்
றேசு லாவுறு பரசிவ னுமவன் றிண்ணம். 3

இன்ப வெள்ளமாஞ் சிவத்தினின் மனவமுக் கிறந்த
துன்பில் யோகிமா யைப்பொரு டோன்றுறக் காணான்
முன்பு வெள்ளியன் றிதுவென விப்பிகாண் முறைபோற்
பின்பி லங்குறு மிதுசக மன்றெனப் பிரமம். 4

சொற்ப னப்பொருள் விழித்திடத் தோன்றிடா மாயா
கற்ப னைப்பொருண் ஞானம்வந் துற்றிடிற் காணா
முற்பெ றச்சக மயக்கினுக் கவித்தையே முதன்மை
நிற்ப தற்றிடி னதுபினை யுலகெதிர் நில்லா 5

விண்ட மூலவாங் காரணாய் விளிந்திடு முபாதி
கொண்டு தான்விளை யாடலான் பொய்யொடு கூடிக்
கண்ட யோகிமெய் யாளர்போ னடித்திடுங் கண்டாய்
மண்டு வெண்டிரைக் கருங்கடன் மடுத்தவாய் மலநோய்.

காயா நுக்கிரகத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பர்க்காய நம:

அறுபத்துநான்காவது

2-இந்திரியா நுக்கிரகத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

வடிவு கொண்டருள் பவனது காட்சியான் மருவு
மொடிவி லிந்திய விவேகமே யுலகுளார் யார்க்கும்
படிவி லிந்தியா நுக்கிர கம்மெனப் பகர்வர்
முடிவ றுஞ்சிவ தத்துவ முணர்பெரு முனிவர் 1

இந்தி யங்கடத் தம்புல னிதமொடு வெறுப்பாய்
வந்து றும்படி யடைந்திடு மிவனவை மருவா
னிந்தி யங்கடாம் புறந்திரிந் திடுதலே பந்த
மிந்தி யங்கணின் றகத்தடங் கிடுதலே முத்தி. 2

உள்ளு றுஞ்சிவத் தொடுங்கிய மனமுடை யோகி
கொள்ளு மிந்திய மியாவையுங் கூடினுங் கூடான்
றெள்ளு றும்பர சிவத்தையே காண்குவன் சிறிதும்
விள்ளு றும்பிற பொருளினைக் கண்டான் விழித்து. 3

மான மின்றியே சிவத்தினில் வைத்தவிந் தியத்தோ
னான மொன்றிய மூப்பொடு முயிர்விடு மரணந்
தானு னும்பசி தாகமென் றிவற்றினைச் சாரான்
வான மொன்றொடும் பற்றிலா வாறென மன்னே. 4

எங்க ணெய்துறு மனமவ ணெய்துமிந் தியமுஞ்
சங்க ரன்றனை யுறின்மனஞ் சரிக்குமோ புலன்க
ளிங்க ருஞ்சிவ யோகிதான் மனத்திடை யெண்ணிப்
பங்க மின்றியே பார்த்திடும் பொருளெலாம் பரமாம். 5

கரண மோடுறு பிராணனு மனத்தொடு கலந்தோன்
புரண மாஞ்சிவ மாகுவன் சகமயல் பொன்றி
முரணு றும்புலன் யாவினு மயன்றுமுட் புறமோ
ரரண வஞ்சிவ மடைந்தவ னெங்குமின் படைவான். 6

இந்திரியாநுக்கிரகத்தலப் முற்றும்.

உ

ஓம் கிரிதந்விநே நம:

அறுபத்தைந்தாவது

3-பிராணுநுக்கிரகத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை

சிவமெ னும்பர வடிவமாய்த் திகழ்ந்திடு மிவன்ற
னுவகை யந்தரி சனமிகு முலகனைத் தினுக்கும்
பவம றும்படி யுயிரநுக் கிரகமாப் பகர்வர்
தவம டைந்துயர் தத்துவ முணர்ந்துள தலைவர். 1

யோகி னுற்சிவத் தொடுங்கிய வுயிருள னெனினு
மாக மேவுறுந் தன்சத்தி வாசனை யதனு
லேக மாஞ்சிவத் தடங்கிய பிராணனே டிருப்போன்
போக மார்புல னெடுமன மெங்ஙனம் பொருந்தும். 2

தத்தம் வெவ்விட யங்களைச் சார்வுற மீள
வுய்த்தி டுங்கர ணங்களோ டுள்ளடங் குயிரான்
மெய்த்த சாந்திய னுகியே விளங்குவ னென்று
முத்த னுகம முழுதையு முணர்ந்தவர் மொழிவார். 3

சாந்தி யாமெனி னிங்குயிர் விருத்திதான் றழைந்து
போந்த வன்மன விருத்தியோ டமைந்திடும் புகலி
னேய்ந்த வம்மனச் சாந்தியா லிலங்குறும் யோகி
யார்ந்தி டுஞ்சிவ மன்றிவே றொருபொரு ளறியான். 4

உடம்பி னுக்குயி ருயிரினுக் கிறைவனு தார
மடைந்த காரண ணுகிய சிவனிரா தாரன்
தொடர்ந்து மாபர னுயி ருயிரிணுற் ருேன்றி
மடங்கு காயகின் றியங்குறு மெனமதி மதித்தே. 5

இந்த வாயுநற் பயிற்சியா லின்பபூ ரணமா
யந்த மாதியி லாததா யறிவுரு வாகிப்
பந்த மாகிய தத்துவங் கடந்துயர் பரத்தில்
வந்து மாய்தலில் யோகிதான் சலித்திடான் மன்னே. 6

நீங்கு வாசனை யுடையனுய் நிகழுயிர் விருத்தி
யீங்கு மாறுபு சிவத்திணி லேகமா யிருப்போ
னேங்கு தாணுவொத் தசைந்திடா னென்றுமென் றுணர்க
வாங்கு வார்திரைக் கடல்குடித் துயர்ந்திட வல்லோய்.

பிராணுநுக்கிரகத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கிரிப்ரியாய நம:

அறுபத்தாறுவது

4-காயார்ப்பிதத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

அருள்செ யப்பர யோகிதா னருச்சனைப் பொருட்டு
மருள்செய் யிவ்வுடன் மானமற் றிடுவதே மதிப்பிற்
றெருள்செய் கின்றகா யார்ப்பித மென்றுரை செய்வ
ரிருள்செய் வெம்பவ மகன்றுநல் லறிவறிந் திருப்போர். 1

என்று தன்னுடம் பீசனுக் கர்ப்பிதஞ் செய்வ
னன்று தன்வடி வொருசிவ வடிவமே யாகு
மொன்று மிந்திய விடயவின் பங்களை யோகி
நின்ற சிந்மய சிவத்தினுக் காக்குவ னேர்ந்து. 2

கண்டு கேட்டுமற் றுண்டுயிர்த் துற்றிடு காலைக்
கொண்ட வின்பங்கள் யாவையுஞ் சிவத்தினிற் கொடுத்து
மண்டி யிவ்வுடல் வழிவரு மற்றுள சுகமும்
விண்ட வெந்தளைப் பரமனுக் காக்குவோன் விமலன். 3

காயார்ப்பிதத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் க்ருத்திவாஸஸே நம:

அறுபத்தேழாவது

5-கரணார்ப்பிதத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஆதி யாகிய சிவத்தினிற் கரணங்க ளனைத்தும்
வேதி யாவத னிடைப்புணர்த் திடுதலே விளங்கத்
தீதி னால்கர ணார்ப்பித மென்னவே தெரிக்கும்
பூத நாயக னருள்கொடு பொதியிலிற் புகுந்தோய். 1

யாது தானொரு கரணங்கொண் டுறுபுல னிடத்திற்
போது மோர்சுகஞ் சிவத்தினிற் சமர்ப்பணை புரியு
நீதி யான்கர ணார்ப்பித னென்னவே நிகழ்த்து
மாது பாதிய னருளிய வாகமம் வகுத்து. 2

அகந்தை யாமதம் பொழிதரு கரணவா ரணத்தை
மிகுந்த மாசிவ மெனுந்தறி பிணிப்பவன் வீரன்
பகுந்த விந்தியத் ததிபதி யாயனம் பரத்திற்
புகுந்து ளான்றனக் கதுதொடர் பொறிகொடென் பொருந்தும். 3

இந்தி யங்களை மறித்தருஞ் சிவத்தினி லிசைத்தோற்
கந்த வெம்பவ முழுகுத லியாண்டுள தறையி
னிந்தி யங்கடன் வழிபடுத் திடல்பவ மென்னும்
பந்த வல்வன மெறிந்திடற் கொருபெரும் பரசாம். 4

இந்தி யங்களாற் பாவபுண் ணியங்கள்வந் தெய்து
மிந்தி யஞ்சிவத் தாக்கினுற் கிருவினை யில்லை
யந்த வெம்பவ முறுன்மனத் தாஞ்சக வவியை
முந்து ஞானவா ரழலிடை யிட்டிடு முறைபோல். 5

அகம்பு றங்களு நிறைந்துள ஞானவங் கியினின்
மிகும்பு லன்களை னவியிடை யிட்டுவேட் கின்றோ
னுகந்தி டும்பர முத்தனைத் தொருசிவ மாமென்
றிகம்ப ரங்களு முணர்ந்தவ ரியம்புவ ரன்றே. 6

பொறிகள் யாவையும் போகசா தநமெனும் புரமு
நெறிகொ ளீசன தருச்சனை யங்கமா நினைந்தோன்
குறிகொ ளங்கமி லொருபர முத்தியே குறுகும்
வெறிகொள் வண்டின மிசைமுரல் சந்தந வெற்போய். 7

கரணார்ப்பிதத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் புராராதயே நம:

அறுபத்தெட்டாவது

6-பாவார்ப்பிதத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சலந மின்றிய பாவனை கொண்டுசற் பாவ
நலமு றுஞ்சிவ னிடத்தினி லர்ப்பித நவிற்று
நிலையி லங்குபா வார்ப்பித மென்னவே நிறுப்பர்
புலமை கொண்டுயர் சிவநிலை யுணர்ந்திடும் புலவர். 1

மான சந்தனைப் பாவமென் றறைகுவர் மனத்தி
லான வப்பொரு ணினைவொரு சிவத்தி லர்ப்பிதபா
மீன வெம்பவ மடைகிலன் பாவசுத் தியினோன்
ருன திங்கிலன் பவத்தினிற் சுழலுவன் றளர்ந்தே. 2

பாவ சுத்திதான் சிவோகமென் யோகமாய்ப் பகர்வர்
பாவ மற்றது தீர்ந்துளன் பவத்தினிற் படுவான்
மேவி யுண்பவ னுணும்பொரு ளூட்டுவோன் விளம்பின்
யாவு மோர்சிவ மயமென வெண்ணுவோன் சிவனும். 3

மித்தை யென்றுல கனைத்தையும் விடுத்தறி வின்பச்
சத்தெ னுஞ்சிவந் தன்னையே நினைந்துறுந் தகையோ
னெத்தி றங்களி னாயினு மலத்துட னிசையான்
முத்த னென்றவன் றனைமொழி குறுவர்மூ தறிஞர். 4

கருமம் யாவுமோர் பரசிவ பூசனை கழறு
முறைகள் யாவுமொண் டுதியென வுன்னுவோற் கில்லை
கரும பந்தனை யின்பதுன் பங்களைக் கருதா
தொருப ரன்றனக் காக்குவோ னுயர்சிவன் முத்தன். 5

பாவார்ப்பிதத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பகவதே நம:

அறுபத்தோன்பதாவது

7-சீடத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பிரம மேவடி வாகுமப் பெரியவன் றன்னு
லருள்பு ரிந்தளிக் கப்படு வோனவ னருளாற்
பரம வின்பவீ டவாவுளோ னெவனவன் பகரி
னிருமை தங்கிய சீடனென் றுயர்ந்தவ ரிசைப்பார். 1

பாவ நற்குணங் கட்கிட மாகியே பரமாய்
மேவு சற்குரு பரனிடை மனமொழி மெய்யால்
யாவு முற்றவன் றன்னையே சீடனென் றிசைக்குங்
காவி யொத்தகண் மலைமகள் பாகனு கமங்கள். 2

சாந்தி தாந்திநற் றவஞ்சம தரிசனம் வாய்மை
வாய்ந்து மாண்குரு சிவனிடை யொத்தநன் மனத்தா
லேய்ந்து ளான்றனைச் சீடசூ டாமணி யென்பர்
தீர்ந்த மாலுடை யொருபர சிவமுணர் திறத்தோர். 3

குருவை மெய்ச்சிவ மாகவச் சிவன்றனைக் குருவா
யொருமை பெற்றிடக் காண்கவக் குருபர னுரைத்த
திரிவ றச்சிவ நெறிசிவத் தியானமெய்ஞ் ஞான
மருவ லுற்றவை நிட்டையி னேங்குக மாதோ. 4

அண்ட மொக்குள்சேர் மாயையங் கடலுய ராசான்
கண்ட நல்லருள் கடைக்கணால் வற்றுறுங் கலப்பப்
பண்டி ரும்பிர தத்தினாற் பசும்பொனு மாபோன்
மண்ட லந்தனின் மனிதருஞ் சிவமய மாவர். 5

தேசி கன்றன தாணையைக் கடந்திடல் செய்யா
னூச கன்றுள ஞானமுற் றடைகுவ னவனாற்
பேசு றுஞ்சக மித்தைபே ரறிவது பிரம
மேச லின்றது நீயென விசைந்தவன் முத்தன். 6

பிறவி நன்மருந் தாகிய பிரம ஞானத்தை
யறவ னென்றுயர் குரவனு லடைந்தவந் தமர்வோ
னுறவு வெம்பகை யிலாவுயிர் முத்தனென் றுரைப்பர்
மறுவ கன்றுள கலைமுழு துணர்ந்துறு மதிஞர். 7

சீடத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் விச்வேச்வராய நம:

எழுபதாவது

8-சிசுருடைத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பீடு றுங்குரு வாலருள் செய்திடத் பெற்ற
சீட னொண்குரு சிசுருடை விருப்பினைச் செயலா
னாடு றுஞ்சிசு ருடைப்பெயர் நண்ணுவ னென்னப்
பாடு றும்புகழ் மாதவ வாகமம் பகரும். 1

மெய்ம்மை யாதுபொய் யாதுயிர் யாதுதான் விளங்குஞ்
செம்மை யார்சிவம் யாதென வினவுவோன் சீட
னிம்மை யேசிவ மருள்குரு வின்மொழி கேட்டுப்
பொய்ம்மை போயக மமைபவன் வீட்டினைப் பொருந்தும்

ஆரி யன்றன துரையிலா தலர்வுரு திதயஞ்
சூரி யன்றனை யலான்மரை யலர்வுரு சொல்லி
னாரி யன்றிகழ் வால்விளங் குவனருஞ் சீடன்
சூரி யன்றிகழ் வாற்கதிர்க் காந்தமுஞ் சுடரும். 3

சீட னக்குரு பரனெதி ரஞ்சலி செய்து
கேடி லத்துவி தாநந்த மொன்றையே கேட்க
நாடு தத்துவம் யாதுல கெதன்கணே நண்ணும்
வீட டுத்துறல் யாதினால் விளம்புக வென்பான். 4

இன்ன வாறருஞ் சீடனேர் வினவுற விறைவ
னின்ன லம்பவ மொழிகுவான் றத்துவ மிசைப்ப
னுன்ன ருஞ்சிவ னேபர முண்மையு மவனே
யன்னி யங்களா மிச்சக மநித்தமென் றறிவாய். 5

மித்தை யாஞ்சகஞ் சிவனிடை மேவுறும் வெள்ளி
சுத்தி மேவல்போற் சிவோகமென் பாவனை தோன்றி
னத்த னாகிய சிவநிலை யுண்மையை யடைய
முத்த னாகுவன் பவநெறி மூலமா மோகம். 6

மைந்த நீயுனைச் சிவமய மென்னவே மதித்திங்
கிந்த வேறெனு முலகினை யெண்ணலை யிங்ஙன்
வந்து றுஞ்சிவாத் துவிதவின் பத்தினான் மருவிப்
பந்த மின்றிய வுயிர்முத்த னாயினை பகரின். 7

மேவு நற்குணக் குன்றமாங் குரவனால் விளங்கப்
பாவ மற்றுயர் போதனை யருள்செயப் பட்டோ
னியாவு மிச்சகஞ் சிவமய மேயெனக் கண்டு
சீவன் முத்தனா குவனென வாகமந் தெருட்டும். 8

சிசுருடைத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ம்ருத்யுஞ்ஜயாய நம:

எழுபத்தோன்றுவது

9-சேவியத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை

போத மாபலன் குருமொழி யமுதினாற் பொருந்து
மேதை யாமிவ னேயுல கடங்கவும் விரும்பித்
தீதி லாதுசே வித்திடப் படுவனாற் றெரியி
னோத லாலிவன் சேவிய னெனும்பெய ரடைவான். 1

குரவ னல்குமெய்ஞ் ஞானநெஞ் சகத்தினிற் கூடி
விரவு றுஞ்சிவ வடிவமாஞ் சீடனும் விளம்பிற்
பரவு றுங்குரு பரனெனப் பூசிக்கப் படுவன்
வரமு றுஞ்சிவ ஞானவாழ் வினனென மதித்து. 2

என்று மெய்ச்சிவ நானெனும் பாவனை யெய்தி
நின்ற வற்கிடை யீடிலா திறைநிலைத் திடலா
னன்று றச்சிவன் போலவே யிங்கவ னுளுங்
குன்ற லற்றுயர் பூசனை கொள்வனென் றறிவாய் 3

ஒழிவ றுஞ்சிவ பாவனை யுடையநல் யோகி
யிழிவு றுஞ்செயல் விடயநெஞ் சுடையவ னெனினு
மொழியு மவ்விட யங்களின் முத்தனுய் மருவும்
வழிப டுஞ்செயல் பரவுமா சிவனென மன்னே. 4

பந்த நாசநஞ் செயுஞ்சிவ ஞானமே பற்றுஞ்
சிந்தை யாலுல கோர்பவந் தொலைத்திடல் செயுமா
நந்த ஞானமெய்ச் சிவபத மடைந்தநல் யோகி
யிந்த மாநிலத் தனைவரும் போற்றிட விருப்பன். 5

சேவியத்தலம் முற்றும்.

3-வது சிவலிங்கத்தலம் முற்றிற்று.

உ

4-வது ஜங்கமலிங்கத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நற்பிர சாதி யெய்துந்
தலத்திற நயந்து ரைத்தாய்
பிற்பெறு பிராண லிங்கி
தலத்தினிற் பேதந் தானுஞ்
சொற்பொருள் விளங்கு மாறு
சொல்லுக வடிய னேற்குப்
பொற்புறு கயிலை காக்கும்
புகழ்மலி கணங்கள் வேந்தே. 1

பொற்புறு மான்மா மூன்றும்
　　புகழுமா கமங்கண் மூன்றுந்
தற்பிர சாத மூன்று
　　மாகவே தலங்க ளோன்பான்
சொற்பெறு பிராண லிங்கி
　　தொடர்ந்துள தலமி வற்றை
வெற்பமர் முனிவர் வேந்தே
　　விளம்புது முறையிற் கேண்மோ. 2

உ

ஓம் ஸூக்ஷ்மதநவே நம,

எழுபத்திரண்டாவது

1-சீ வா ன் ம த் த ல ம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆரிய னருளு ஞான
　　போதனை யடைந்த விந்தச்
சீரியன் சீவ பாவந்
　　தீர்ந்துநற் றத்து வத்தை
யோரியல் பொருபா விக்குங்
　　காலையி லுணர்ந்து ளோர்நற்
பேரிய லான்மா வென்னப்
　　பெற்றிடு முலகி லன்றே. 1

பகர்ந்திடி னுண்மை வாலாக்
கிரசத பாக மொத்து
நுகர்ந்துறு வினையின் பேறு
நுண்ணிய னகு மான்மா
வகந்தனி லிருளி ரிக்கு
மருஞ்சுடர் போலிருந்து
திகழ்ந்திடு மென்று சொல்வர்
சிவாகம நெறியு ணர்ந்தோர். 2

ஆணவத் தடையி னலோ
ரணுவென வாதி கன்ம
நா ணுற வசைக்கப் பட்டு
நவிலினுண் ணியனு மான்மா
வேணுறுங் கரணந் தன்னை
யிசைந்துளா னென்றி சைப்பர்
தா ணுவி னமல நூலாற்
றமையுணர்ந் தமைந்த மேலோர். 3

தெள்ளுறு பளிங்கு தானேர்
சேயொளி யரத்தச் சார்வாற்
கொள்ளுறு மிலங்கு செம்மை
குறித்திடி னவ்வா றேபோல்
விள்ளரு மாங்கா ரத்தின்
சார்வினல் விளங்கு மான்மாத்
தள்ளரு முடலின் மானந்
தரிக்குமென் றறிந்து கொள்ளே. 4

நிரஞ்சந மாய வான்மா
    நிறைந்தவ னெங்கு மேனும்
வருஞ்செய லுடலி லாதா
    னுயினு மாயை தந்த
புரஞ்செறி பவனாய் நின்று
    புகலரும் பவங்க டோறுந்
திரிந்திடு மென்று கூறுஞ்
    சிவனரு ளாக மங்கள் 5

மெய்யுட னிந்தி யங்கள்
    வேறுசெய் வழியி னாலே
பொய்யறு மகண்டா நந்த
    பூரண பிரம ரூபா
லயம தறவே யான்ம
    சொரூபநன் கறிதல் செய்யச்
செய்யுமெந் நாளந் நாளான்
    மாவினைச் சேர்த லென்பார் 6

உடம்பறு மான்மா விற்கோ
    ருடலிலை யியல்பா லேனு
மடத்தரு மவித்தை கன்ம
    மருவலா லவன்ரு னிங்குத்
தொடர்ந்துள நுகர்விற் காகத்
    தோன்றுவன் றேகி யாயென்
றொடுங்கிய புலவ ழக்க
    முடையவ ருரைப்ப ரன்றே. 7

தேவல னியக்கர் நற்கந்
திருவரோ டரக்கர் மக்கண்
மாவல னிற்ப வற்றின்
வடிவலன் வயங்கு மான்மா
யாவன்மற் றென்னி னவ்வவ்
வுடம்புறு மிசைவி னாலே
மேவுவ னவற்று ளும
மென்றறி விளக்க மிக்கோய். 8

பற்பல கருமந் தன்னாற்
பற்பல யோனி யெய்திப்
பற்பல மதிபொ ருந்திப்
பற்பல நெறியி னெய்தி
யற்பமென் றறிவு டன்சிற்
றிறைமையு மடைந்த சீவன்
சிற்பர னுட லுக்கோ
ரிடமெனச் செறியு மன்றே. 9

தன்னுறு வினையி னாலச்
சம்புவா லியக்கப் பட்டு
வெந்நர கொடுது றக்க
மேவிய கரும சேட
மன்னுற வனைவ யிற்றில்
வந்துதித் திறந்து தோன்றி
யின்னண முழலுஞ் சீவ
னிரும்பவத் தமைதி யின்றி. 10

அருந்துயர்க் கிடம தாயஞ்
　　ஞானகற் பிதமே யாகிப்
பொருந்தினின் றுள்ள சீவத்
　　துவமுடன் போகு மாசான்
றிருந்தருண் மொழியான் ஞான
　　சத்தியுந் திகழு மென்பர்
பரந்துள கலைகண் முற்றும்
　　பழுதறக் கற்ற மேலோர். 11

சீவான்மத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஜகத்வ்யாபினே நம:

எழுபத்துமூன்றுவது

2-அந்தரான்மத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தேசிக னருளி னாலே
　　சிவபா வந்தா னென்று
நாசம தடையு மன்று
　　நசித்திடப் பட்ட வற்குப்
பாசமி லந்த ரான்ம
　　பாவம்வந் துறுமென் றோர்வாய்
மாசறு தவத்தின் மிக்க
　　மலயவெற் பமர்ந்த மேலோய். 1

அறைந்தவச் சீவன் மெய்யோ
    டடுக்கினு முடல பந்தந்
துறந்தொரு பரமான் மாவை
    யுள்கலாற் றுளங்கு சீவ
னிறைந்துள பரம ஞப்ப
    ணிற்றலா லுபயத் தன்மை
பெறுந்திற மதனு லெய்தும்
    பிறங்குமந் தரான்ம நாமம். 2

முற்றுறு மனிதத் தன்மை
    முதலவாங் காரச் சார்வான்
மற்றவை யியல்பன் றென்று
    மதிப்பவ னந்த ரான்மாச்
சொற்றிடு மவன்பு னற்கட்
    டோன்றுபா சிலையுந் துன்னத்
தெற்றுறு குடம்பைப் புள்ளும்
    போலவே மெய்யிற் றீர்ந்தான் 3

மதிதனை யடையா மேக
    மறைத்திடப் படல்போ லான்மாப்
பொதியுட லகல நின்று
    புணர்த்திடப் படுவன் மெய்யா
மிதனிடை யுறினு மாழ்கி
    யானென தென்ப தில்லோன்
பதியெனுஞ் சிவனை யோகப்
    பயிற்சியாற் காண்ப னென்றும். 4

போத்துரு வாம வற்கும்
　　போக்கிய மாம வற்றைப்
பேர்த்திடு தலினுன் மிக்க
　　பிரேரக னருளி னாலே
போத்துருப் பாவ நீங்கிப்
　　பொலிகுவ னெங்கு நின்று
காத்தருள் பரமற் கண்டு
　　களிக்குவ னந்த ரான்மா. 5

அந்தரான்மத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஜகத்குரவே நம:

எழுபத்துநான்காவது

3-பரமான்மத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பரமமெய்ஞ் ஞானந் தன்னாற்
　　பவநெறிக் கேது வாகு
மிருண்மல மகலு மாற்றாற்
　　பரமனோ டிருக்கும் பற்று
வரமுறு பரமான் மாவென்
　　றுரைத்திடப் படுவ னன்னோன்
றிரைமலி கடல்கு டித்துத்
　　தேக்கெறி முனிவ ரேறே. 1

தன்னொளி யானி றைந்து
    தான்மிளிர் சிவனே யிங்ங
னுன்னுமான் மாக்கட் கெல்லா
    முயர்தலாற் பரமான் மாவா
மன்னுமா மாயை யென்னும்
    வாரியு ளண்ட மொக்குள்
சின்னமா யெழுந்த டங்கச்
    செய்பவன் பரமான் மாவாம். 2

யாதினி லொளிக ளெல்லா
    மெரியினிற் பொறிற்போற் றேன்றி
மாய்தரும் பரம னுக்கவ்
    வடிவமாந் தத்து வங்கள்
யாதினிற் கடற்ற ரங்க
    மென்னவந் தெழுந்தொ டுங்கு
மோதுமவ் வடிவ மாகு
    மொருபர மான்மா விற்கே. 3

உலகினுக் குயிரு மாகி
    யொழிந்திடு மலத்த னாகி
யிலகுமப் பரமன் றன்னை
    யிசைப்பர்தத் துவத்தின் மேலா
யலரிதன் கதிரா லெங்கு
    மவிர்தல்போற் பரமன் றானும்
விலகிலச் சத்தி தன்னால்
    வியாபித்து விளங்கு மன்றே. 4

எங்கணு மொளிர்வோ னேனு
    மகிலமு மிறந்து நின்ற
பொங்கறி வுருவ மாகப்
    புகன்றிடு பரமன் சீவர்
தங்களுக் கொருதன் சோதி
    வடிவமாய்ச் சாரு மென்பர்
மங்கலப் பொருனே யீன்ற
    மலயவெற் பமர்ந்த மேலோய். 5

பரமான்மத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் வ்யோமகேசாய நம:

எழுபத்தைந்தாவது

4- நிர்த்தேகாகமத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஓவுறு மகந்தை யோனு
    யுயர்தரு பரமான் மாவைப்
பாவனை புரிவோ னுகிப்
    பழுதுடற் றரும நீங்கி
மேவுறு தேகிக் கிங்கு
    விளம்புவ ரறிவ றிந்த
நாவலர் விளங்கு நிர்த்தே
    காகம நயந்து மாதோ. 1

இரும்பவ மூல மாகு
மியானென தென்ப தின்றி
யரும்பர நானென் றன்மை
யடைந்தவற் குடல முண்டோ
வருஞ்சகங் கடந்து ஞான
வாரிதி தன்னின் மூழ்கு
மூரம்பெறு யோகி யெவ்வா
றுடம்பினைச் சிந்தை செய்வான். 2

தன்னையோ ரெல்லை யில்லாத்
தனிச்சிதம் பரமாய்க் கொள்வோன்
மன்னுமா யினுமு டம்பில்
வடிவுறு விகார மொன்றுன்
றன்னவே றிலாமற் சச்சி
தாநந்த பரமா காச
மென்னவே யுணர்ந்த யோகி
யாண்டுமோ கத்திற் சேர்வான். 3

ஒருபொரு ளிடத்திற் பேத
முபாதியாற் றோன்று மென்னத்
தெருளுற வுணர்வோற் குண்டோ
தேகத்தி னளவா யுற்றல்
விரிவுறு பேத புத்தி
வினைப்பரிச் சேத வேது
வரிதெனு மபேத புத்தி
யதுதனக் கேது வாமோ. 4

நிரம்பிய சிவோக மென்னு
நினைவுவந் தியார்க ளுண்டாம்
வரம்பெறு மவனுக் கெங்கு
மருவுறு துடல பந்த
மிருங்கடன் முகட்டெ ழுந்த
வமுதினு மினிமை பெற்ற
வருந்தமிழ் பயந்த செவ்வா
யகத்தியப் பெயரி னனே. 5

நிர்த்தேகாகமத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் மஹாஸேநஜநகாய நம:

எழுபத்தாறுவது

5. நிர்ப்பாவாகமத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அப்பெருஞ் சொரூப முள்ள
வவற்குமா றுகு மென்னச்
செப்புறு பாவ பேதஞ்
சிதைந்திட விகார நீங்கு
மெய்ப்புறு பாவ நிர்ப்பா
வாகம மெனவி ளம்புங்
கைப்பொலி மழுவொன் றுள்ள
கடவுளா கமங்க ளன்றே. 1

பிரமநா னெனுமி ரண்டு
 பெரும்பொருள் பாவத் தெய்தும்
பரமதி லொன்று தற்கப்
 பாவமின் றெனப தண்மை
புரையறு சிதம்ப ரத்தி
 லேகமாய்ப் பொருந்தி னேற்கு
வரையறு சாதி மேனி
 யலமரன் மருவு ருவால். 2

உரைமன மிறந்து நின்ற
 வொருபெருஞ் சிதாகா சத்தி
லிருமையின் றிலயித் தொன்று
 னேதினு லெதைப்பா விப்பன்
றிரையறு ஞான வாரி
 சேர்ந்தடங் கினற்குச் சிந்தை
மருவுறு பாவஞ் சங்கற்
 பனையிவை மருவு மோதான். 3

நல்லிட மல்லி டங்க
 ளெனுதுசெஞ் ஞாயிற் றின்பே
ரெல்லொளி விழல்போல் யோகி
 யெங்கணு மொப்பக் காண்பன்
சொல்லரு மறிவா நந்த
 சுகிபசி தாகத் தின்கட்
செல்லுதல் செய்யான் மூப்பு
 மரணத்திற் சிறிது மஞ்சான். 4

நிர்ப்பாவாகமத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சாருவிக்ரமாய நம:

எழுபத்தேழாவது

6-நட்டாகமத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பேதமி லாத மாபோ
தத்தினிற் பிரிந்து நின்ற
ஞாதுரு வாதி யிங்கு
நண்ணலான் ஞானத் தின்கட்
போதுறு நட்ட பாவம்
புகல்வர்நட் டாக மந்தான்
றீதறு கலைகண் முற்றுந்
திருந்துறக் கற்ற மேலோர். 1

ஏகமா நினைவு தோன்று
மிதயத்திற் றனைக்கண் டோன்வே
றேகுஞா துருத்து வத்தை
யடைவதெவ் வாறு சொல்லா
யோகையார் கருத்தா வல்லே
னுணர்பவ னல்லே னல்லேன்
றேகநா னிமல னென்னுஞ்
சிந்தையாற் கொளிரு ஞானம் 2

தணந்திடும் பேத முள்ள
சாந்தனைத் தன்னிற் றானே
யணைந்தடங் குறுநல் யோகிக்
கயலொரு ஞேய முண்டோ
விணங்கிடிற் றன்சொ ரூப
ஞானத்தி லேக மாக
வுணர்ந்திடு பொருள்சி றந்த
வுணர்வுணர் பவனெவ் வாறும். 3

உண்டெனு மொருமா சித்தே
யுலகமாய் விளங்கி நிற்குங்
கண்டிடு மறிவை யன்றிக்
காண்பொருள் வேறென் றில்லை
விண்டுறு பேத புத்தி
மேவினேற் கென்று கூறும்
பண்டரு மறைக ளெல்லாம்
பராரைவெற் பமர்ந்த மேலோய். 4

நாட்டாகமத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ருத்ராய நம:

எழுபத்தெட்டாவது

7 ஆதிப்பிரசாதித்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அனைத்தினு மதிட்டித் துள்ள
சம்புவே யாதி யாமத்
தனிப்பரன் பிரசா தத்தால்
விகாரமில் பதத்தைச் சார்வுற்
றினைப்பறு மவனே யாதிப்
பிரசாதி யென்று கூறும்
பனிக்கதிர் தவழும் வேணிப்
பராபர னருளு னாலே. 1

புனிதனுய்ப் பலபி றப்பிற்
பொருசக வகந்தை யுள்ளோர்க்
கினிதுறு மாதி தேவ
னிரும்பிர சாத மென்ப
வனைசிவப் பிரசா தத்தான்
மலிசிவ மாயி னோற்குக்
கனைசகங் காண்ப தாயுங்
காணுறப் படாது கண்டாய். 2

பிறப்பெறி மூல மாகும்
பிரான்பிர சாதந் தன்னு
லறப்பெறு மோக முத்தி
யடைகுவன் பிறவி வெந்நோய்
சிறப்பரன் பிரசா தத்தா
லன்றியே தீர்ந்தி டாதால்
வெறுப்பிரு ளிரவி யன்றி
வீயுமோ வுலகந் தன்னில். 3

அகிலமு மளிக்கு மீச
னருளினு லுயிர்கட் கெல்லாம்
புகலுறு பாச நீக்கம்
புரிவனிப் புரித லின்கண்
முகிழிள மதிய ணிந்த
முதல்வனுக் கேது வின்று
லிகலுறு புலன டங்க
ஞானவா ளெடுத்த மேலோய். 4

ஆதிப்பிரசாதித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பூதபதயே நம:

எழுபத்தோன்பதாவது

8-அந்தியப்பிரசாதித்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆகிய பதார்த்த மெல்லா
மடங்குறு மிடமாய் நிற்கு
மேகனந் தியனு மென்ப
ரிவனநு பவமே யிங்குச்
சீர்கெழு பிரசா தப்பேர்
சேர்ந்திடு மிதனைப் பெற்ற
யோகியென் பவன்று னேயந்
தியப்பிர சாதி யோர்வாய். 1

சுரர்நரர் மிருக மாதி
தோற்றுற மாயை மாயிற்
பரனிடை யதுப யந்த
பதார்த்தமு மாயு மென்ப
ருரமுறு சத்தா நந்த
வொருபொரு ளுண்மை பெற்று
னிரைதரு பதார்த்த ஞானம்
யாதுயர் ஞேயம் யாதோ. 2

கனவிடைக் கண்ட தெல்லாங்
கழிந்திடும் விழிப்ப மாயை
தனில்வரு வனமேய்ஞ் ஞானஞ்
சார்ந்திட மாய்ந்து போகு
முனலருஞ் சுழுத்தி யோனுக்
கொன்றுமங் கெதிரா வாபோ
லினலறு சீவன் முத்தற்
கெதிர்ந்திடா தொன்று மன்றே. 3

அந்தரம் விகார மின்றி
யகண்டித மாகு மாபோ
லுந்துறு சீவன் முத்த
னுருவமும் விளங்கு மென்பர்
சிந்தனை செய்து காண்கை
செய்கையும் முத்தற் கில்லை
நிந்தையில் சுகநி றைந்து
நிச்சல னாகி மேவும். 4

பரசிவாத் துவித ஞான
பலத்தினு னழுவப் படட்
விரிதரு பொருளு ளானுய்
மெய்யுணர் வினையே காண்போற்
கொருவனு ளாவ தாக
வுறுபொரு ளில்லை யென்ப
ரரவுலாம் வேணி முக்க
ணமலனு கமங்கள் வல்லோர். 5

அந்தியப்பிரசாதித்தலம் முற்றும்

உ

ஓம் ஸ்த்தாணவே நம:

எண்பதாவது

9-சேவியப்பிரசாதித்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தேசிகன் சிவனே யந்தத்
தேசிகன் சேவி யன்று
ஞசிலிங் கவன்ற ஞதோ
ரநுபவ மெவற்று மேலாய்ப்
பேசுறும் பிரசா தப்பேர்
பெற்றுள ததனைப் பெற்றோன்
வீசுறும் பவமு றுஞ்சே
வியப்பிர சாதி யாகும். 1

குரவனே பரம னந்தப்
பரமனே குரவ னென்ப
விரவுமிவ் வேக மாகு
மநுபவ மெய்ம்மை யென்று
முரைமன மிறந்த தன்பே
ருருவவின் பங்கண் டுற்றோன்
மருவுறு மயலொன் றின்கண்
மனம்விழைந் திடுமோ சொல்வாய். 2

ஞானவா ரமுதந் தன்னா
னன்றுற நிரம்பி னேனுக்
கேனையூண் பொருளா லென்கொ
லெய்துதல் சத்தா மீசன்
ஞானமே கொண்டு பேரா
நந்தநின் றிலக்கு மென்னும்
பானல்வா ளரிநெ டுங்கட்
பாவைபங் குடையோ னாலே. 3

சத்துட னறிவா நந்தத்
தகுமிலக் கணத்த தாகு
முத்தியே யுயர்தி ருத்தி
யென்குவர் முதனூல் கண்டோர்
நித்திய நிரம்பல் பெற்ற
நிகரிலம் முத்த னுக்குத்
துய்த்திடு பொருள்க டம்மாற்
றேன்றுறு பயனென் சொல்வாய். 4

சிவம்பெறு மேக ஞானஞ்
சேர்ந்துடன் மயக்கி லாற்குப்
பவம்பெறு கரும மில்லைப்
பகர்தரிற் புறவ கத்துந்
தவஞ்செபந் தியாநம் யோகஞ்
சார்ந்திடா வவற்றின் மேலா
யுவந்துள ஞானந் தன்னி
லுற்றிடு மவனுக் குள்ளம். 5

சேவியப்பிரசாதித்தலம் முற்றும்.

3-வது ஜங்கமலிங்கத்தலம் முற்றிற்று.

உ

5 வது பிரசாதலிங்கத்தலம்.

(சரணனுக்குச்சேர்ந்த உட்பிரிவுகள்.)

கலி விருத்தம்.

உரைத்தனை விளங்குற வுயிரி லிங்கித
னிரைத்தல மனைத்தையு நீயெ னக்கினி
யருட்சர ணத்தல மடைந்த வற்றையுங்
கருத்துற வருளுதி கணங்கள் வேந்தனே. 1

அத்தல மடைவுற வடிப்பு னற்பினிட்
பத்திவிண் ணொளியின்மும் மூன்று பாலவாய்
வைத்துள பன்னிரு தலமு மாசற
மெய்த்தவ வறைகுதும் விழைந்து னக்கரோ. 2

உ

ஓம் அஹிர்புத்ந்யாய நம:

எண்பத்தோன்றுவது

1-தீக்ஷாபாதோதகஸ்த்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆரிய னோடு சீட
    னநந்தத் தயிக்க மாகச்
சீரிய திட்சை யாலே
    தீர்ந்துள பேத முள்ள
பேரியன் ஞானந் தன்னாற்
    பெருங்கலை யுணர்ந்த மேலோ
ரேரியன் முனிவ தீட்சா
    பதோதக மியம்பு வாரால். 1

பாதமென் கிளவி யாலே
    பகர்தரப் படுவ னாசான்
மேதைகோ ளுதகச் சொல்லால்
    விளம்புறப் படுவன் சீடன்
றீதறு தீட்சை தன்னாற்
    செப்புறு மிரவ யிக்க
பேதமி லுலகிற் றீட்சா
    பதோதக மென்ன நிற்கும். 2

பரித்திடும் பரமா நந்தம்
பாதமென் கிளவி ஞான
முரைத்திடு முதகந் தீட்சை
யுரைத்திடு மிவற்ற யிக்கந்
தெரித்தவிஞ் ஞானா நந்தஞ்
சேர்ந்துதான் பேத மின்றி
வரைத்தொரு பொருளுங் கண்ணுற்
காண்குறுன் மான யோகி. 3

ஆரிய னருளி னாலே
ஞானவா ரமுத முண்டு
சீரிய பரம யோகி
தீர்ந்துவெம் பிறவி நோய்தா
னேரிய லாடல் செய்தே
யொழுகுமென் றறிந்து கொண்ணீ
கூரிய விலைவேற் செங்கைக்
குமரனாற் றருமங் கண்டோய். 4

தீக்ஷாபாதோதகஸ்த்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் திகம்பராய நம:

எண்பத்திரண்டாவது

2-சிக்ஷாபாதோதகஸ்த்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

யாதொரு சிட்சை யிங்குக்
குருசீட மயமா ஞானந்
தீதறு மியோகிக் காகச்
செய்திடு மவையி ரண்டும்
பேதம தறக்க லந்த
பெருமையை யுரைப்பர் நல்லோர்
மாதவ முனிவ சிட்சா
பதோதக மென்ன மாதோ. 1

மதியெனு மந்த ரத்தால்
வாய்த்தநூற் கடலை யாசான்
விதிமுறை கடையத் தோன்றும்
விளங்கறி வமுத முண்ப
னெதிரறு மியோகி முத்தி
யிரவினிற் பரமா காசத்
துதிதரு ஞானத் திங்க
ளின்பநல் லொளியே காண்பன். 2

வரைந்துள தேச கால
    மருவறும் பரமா நந்தம்
பொருந்தினேன் காண்ப கேட்ப
    வறிவவாய் பொருளிங் கில்லை
யொருங்கிய பரமா நந்த
    யோகிபால் விடய வேட்கை
வருங்கொலோண் கங்கை பெற்றேன்
    மதிப்பனோ கூவ நீரை 3

அலையில்பே ரின்ப வாரி
    யமிழ்ந்துவன் பரம யோகி
யெலையிலவ் வாரி திக்கோ
    ரெல்லையு முண்டோ சொல்வாய்
கலைமலி குரவன் மிக்க
    கருணைவா னிலவு திப்ப
மலர்தரு நெஞ்ச நீல
    மருவினேன் மயங்கு றுனல். 4

சிக்ஷாபாதோதகஸ்த்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அஷ்டமூர்த்தயே நம:

எண்பத்துமூன்றாவது

3-ஞானபாதோதகத்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

நாடுமா நந்த ஞானங்க ளேயிவண்
டேடரு ஞானதே சிகன்மற் றன்னவை
கூடிய சமரசங் குலவு பாதநீர்
சீடனென் றுரைத்திடச் சிறந்து ளோர்க்கரோ. 1

நிறைவொடு நிமலமாய் நின்ற வித்தையா
மறையர வொடுபுயன் மாறி யின்பமா
மறைகடல் பொலியவா நந்தச் சோதியாற்
கறையறு ஞானவெண் கதிரி லங்குமால். 2

அறிவெனு மதிவர வவித்தை யாகிய
செறியிரு ளொழிதரச் சிதாநந் தங்களே
குறியெனு மொருபெருங் கோலந் தோன்றுமா
லுறவொடு பகைதவிர் யோகி கட்கரோ. 3

யாவைவல் லிரவற வந்து ஞானமாஞ்
சேயொளி யிரவிதான் றிகழுங் காலையிற்
போயுற வுலகியல் வழக்கம் போற்றுருன்
றாயநல் யோகிதான் றுயிலு மென்பவே. 4

அகன்றிட வநாதியா மவித்தை நித்திய
சுகந்திகழ் பரமமாஞ் சூரி யன்றனிற்
புகுந்துறு மனமுடைப் புனித யோகிதான்
சகந்தரு கற்பனை தன்னிற் றோய்வுறான். 5

மெய்ப்பர சுகமொடு விளங்கு சோதியர்க்
கொப்பல ரயனரி யுருத்தி ரன்கதி
ரப்படி தமையுணர்ந் தவர்க்கத் தேவர்தாந்
துய்ப்புறு சுகஞ்சிறு துளியொன் றாகுமால். 6

மானுடர் சிறுசுக மருவு மிந்திய
ஞானம தடைகுவர் நச்சி யிந்திய
மானம தறுபரா நந்த வாழ்வினைத்
தானெவர் விரும்புவார் சார்தற் கெண்ணியே. 7

ஞானபாதோதகத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அநேகாத்மநே நம:

எண்பத்துநான்காவது

4-கிரியாநிட்பத்தித்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

உன்னரும் பரமநல் யோகி தன்கணே
மன்னுறுங் கிரியையோர் வன்க யிற்றினிற்
பன்னகம் போன்றுகற் பிக்கப் பட்டதா
லன்னவன் றன்கிரி யாநிட் பத்திமான். 1

சிறப்புறு ஞானிசெய் செயல்கள் யாவுமிப்
பிறப்புறு காரண மல்ல பேரழல்
வறுப்புறு விதையினை மண்ணி னெண்முளைக்
குறப்பெறு மேதுவென் றுரைக்க லாகுமோ. 2

தீதறு ஞானிதன் செயல்க ளாலவற்
கேதுள தெய்துவ திருள்வி ழுங்குறு
சோதிகொண் மதிக்கெதிர் தோன்றும் விம்பமார்
வாதைய துளதுகொன் மதித்து நாடினே. 3

திங்களுக் கிரிதருஞ் செயல்வி சும்பினு
லிங்குரைத் திடுதல்போ லிசைந்த வாக்கையான்
மங்கலத் தொளிகொளான் மாவி னுக்குமா
றங்குமச் செயுந்தொழில் சாற்றப் பட்டிடும். 4

வினைபல விரவினும் விமல ஞானிதா
னனையவை தருபய னவண டைந்திடா
னினியன பலபொரு ளிசைந்த ருந்தினு
நணியுணு நாவவை நண்ணு மோசொலாய். 5

விடுத்துள வுபாதியான் வினைகள் யாவுமிங்
கடுத்துள வளவதா யவன்கண் மாயுமா
னடப்பினு மிருப்பினு நணியு றங்கினுந்
தொடக்குறு முயிர்வினை ஞானி தோய்ந்திடான். 6

நிறையுறு பராநந்த சுத்த நெஞ்சனு
மறிவுடை யவன்றனை யணங்கு வல்வினைச்
செறிதொடர் பந்தனை செயாதென் றோர்கநீ
குறுமுனி யென்றுயர் குணப்பொற் குன்றனே. 7

கிரியாநிட்பத்தித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஸாத்விகாய நம:

எண்பத்தைந்தாவது

5-பாவநிட்பத்தித்தலம்.

கலிநிலைத்துறை

உடைத்திடு மயலுடை யோகி தன்கணே
யடுத்துள பாவமிப் பியின்க ணுகிய
கடுத்துள வெள்ளிபோற் காட்ட லாலிவன்
படைத்துள பாவநிட் பத்தி மானரோ. 1

பரமஞா னிக்கொரு பாவ பந்தந
மருவுறு தெனினுமே வருத்து வெம்பவ
மொருவவா ரருள்புரி யொருசி வத்தினில்
விரவுபா வனையது மேவ வேண்டுமால். 2

நிரம்பிய சிதாநந்த நித்தன் றன்கணே
விரும்பிய பாவனை விடேல வன்றனிற்
பரம்பெறு பாவனை பரவு வெம்பவக்
கருங்கடல் கடந்திடக் கடத்து மென்பவே. 3

இங்குறு பவவிடா யாவு நீக்கியே
சங்கர பாவனை தானு நீங்குமாற்
பொங்கழல் விறகினைப் பொடித்து நின்றுதா
னங்கவி யாமலே யடுக்கு மோசொலாய். 4

ஏத்துறு சிவாநந்த மெய்தி னென்செயும்
வாய்த்தபா வனையினி பனத்தி னெண்பொருள்
சாத்திய மாயுறிற் சாத நங்களாற்
பேர்த்தொரு பயனிலை பேசுங் காலையே. 5

பாவமு ஞானமும் பரனி லேகமாய்
மேவிடி னேருசிவ மாய்வி ளங்குவான்
பாவமு ஞானமும் வேறு பட்டுநின்
றுவன வின்மையா லவைவி டேலரோ. 6

பாவநிட்பத்தித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சுத்தவிக்ரஹாய நம:

எண்பத்தாறுவது

6-ஞான நிட்பத்தித்தலம்.

கலிவிருத்தம்.

உலகினி லுணர்பொரு ளுணர்விற் கின்மையா
லிலகுறு மிவன்கன வென்ன ஞாலமேற்
பலர்புகழ் ஞானநிட் பத்தி மேவலா
னலமலி ஞானநிட் பன்ன னென்பரால். 1

சொற்பனந் தனில்வரு முணர்வு தோன்றுமப்
பற்பல பொருளொடு போகும் பான்மைபோற்
றற்பர மிலகுறத் தன்னு ணர்ச்சியான்
முற்பெறு ஞேயமு முடிந்து போகுமால். 2

நிறைந்திடு பராநந்த நிமலன் றன்னிடை
யிறந்துள மனமுடை யிவற்கு ஞேயமா
யறிந்திடு பொருள்சிவ மன்றி யில்லையென்
றுறுந்தவ முனிவர வுலக மோதுமால். 3

சச்சிதா நந்தமாந் தன்மை யோன்சிவ
னிச்சக மியாவுமோ மித்தை யென்பதிங்
கச்சுறு ஞானமென் றறிவி லக்கணம்
வச்சநூ லுணர்பவர் வகுத்துக் கூறுவார். 4

உற்றிடு பரனில்வே றுங்க டாதியிற்
பற்றிநின் றிடுவன பார்த்து மித்தையென்
றற்றிட விடுதலை யறிவென் றோதுவார்
தெற்றென வறிவறி திறத்தின் மேலையோர். 5

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

காரண காரி யங்கள்
கடந்துபா திகளை னைத்து
மாரண மடைய நின்ற
வத்துவே பிரம மந்த
வேரணி பிரம நானேன்
றிருந்திடு நிட்டை தானே
சீரணி ஞான மென்பர்
செழுமறை கற்று ணர்ந்தோர். 6

விரிந்துள பொருள னைத்தும்
விடுத்தொரு முதலாய் நின்ற
பரந்தனி லபேத மெய்தப்
படுமெனி னறிகு வேனுன்
றெரிந்தறி ஞேய மீதென்
றுணர்தருந் திறத்து ஞானம்
பொருந்துவ தெவ்வி டத்து
மிலையெனப் புகல்வர் கற்றோர். 7

ஞானநிட்பத்தித்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் சாச்வதாய நம:

எண்பத்தேழாவது

7-பிண்டாகாசத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நெடியவான் பிண்டத் துற்று
நிறைவெனப் படுதல் போலப்
படியறு மான்மா வுந்தா
னிறைவெனப் படுமென் றோர்வாய்
விடலரு மிவன திந்தப்
பொருடெரி விவேக மேதான்
றடையறு பிண்டா காசத்
தலமென வறைவர் மேலோர். 1

குடத்தினி லுறுவி சும்பு
    குறிக்கிற்பூ ரணமா மாபோ
லடுத்துறு பிண்டத் தான்மா
    வதனது சொரூபத் தானே
தடுப்பரு நிறைவ தாகித்
    தயங்குமென் றறைவர் மேலோர்
கடத்தினி லுதித்து மிக்க
    கடல்குடித் துயர்ந்த மேலோய். 2

அகத்தினிற் பரவி சும்பா
    யத்துவி தத்த தாகி
மிகுத்துறு சிவத்தை யென்றும்
    விமலமா மனத்திற் பாவ
மிகப்பற வியற்று வோனே
    யியம்பிற்பிண் டாகா சத்தன்
றகக்கலை முழுது மோர்ந்து
    தயங்கிய முனிவ ரேறே. 3

தத்துவ முப்பத் தாறுற்
    சமைத்திடப் பட்டு மாசில்
சுத்தநன் மனமாம் பீடந்
    துளக்கற வமைத்து ஞானப்
புத்தொளி மணிவி ளக்குப்
    பொருந்துறு மிந்த யாக்கை
யத்தனஞ் சிவனி ருக்கு
    மாலய மென்பர் மேலோர். 4

மிக்குறு பரமா காச
    மேனியாய் விளங்கு மீசன்
மெய்க்கணி னவரு ளத்தின்
    மேவுவோ னுகக் காண்க
விக்குறி யுடல மாகுஞ்
    சிவபுரத் திதயக் கோயில்
புக்குறு மமல நீரிற்
    பொருந்திய விசும்பு போல. 5

அந்தரா காச விம்பத்
    தடுத்துபா திகளை னைத்தும்
வந்துறு தொழிந்து நிற்கு
    மணிக்குட வானம் போல
முந்தையோர் சின்ன மாகி
    மூதறி வுருவாய் நின்ற
வெந்தையாஞ் சிவத்தை யென்று
    மியல்பிற்பா விக்க மாதோ. 6

பிண்டாகாசத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் கண்டபரசவே நம:

எண்பத்தேட்டாவது

8-விந்தாகாசத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகினி லெவர்க்கு மேலா
யுயர்தரு மகல்வி சும்பை
யிலகுற விபுவென் றேரு
மியல்பென மேலா மான்மா
வலகறு விபுவென் றோர்க
வாயவிவ் வுவமை கொண்டு
விலகறு பொருளே யேதான்
விந்துவிண் டலம தென்பர். 1

யாவர்த மிடத்து மோர்காற்
றிருப்பினு நிறைவா மாபோல்
யாவர்த மிடத்துந் தானே
யிருப்பினும் விபுவா மான்மா
மேவுறு வன்னி யொன்றே
யெங்கணும் விளங்கல் போலத்
தேவர்க டேவன்-றானுங்
கண்டிதந் தீர்ந்தோ னவான். 2

தேகிக ளனைவ ருள்ளுஞ்
சித்தமா கியகண் ணுடி
சேகற விளங்கு மென்றும்
விபுவெனுஞ் சிவன்ற ஞன்மா
வாயுட லதில்விம் பித்திட்
டமர்குவன் மேலின் மேலா
மேகனிவ் வனைவர் கண்ணு
மிருப்பினும் விபுவா மென்பர். 3

செங்கதி ரொன்று தானே
தேசுறு கிரணந் தன்ன
லெங்கணு நிறைத லுற்றே
யிலங்குறு மதனைப் போல
மங்கல வடிவா மான்மா
மல்குதன் சத்தி தன்ன
லெங்கணு மிடைந்தோ னுகி
யிலங்குவ னென்பர் மேலோர். 4

விந்தாகாசத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அஜாய நம:

எண்பத்தோன்பதாவது

9-மகதாகாசத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அண்டபிண் டத்தி னுள்ள
வம்பரம் வேரு காமைக்
கண்டன மதனைப் போலக்
கருதரு மிவனுன் மாவி
னுண்டெனும் பரமான் மாவே
றுறுவதின் றிதையு ணர்ந்து
கொண்டிடன் மகதா காசத்
தலமெனக் குறிப்ப ரன்றே. 1

கடத்தினு மடத்தின் கண்ணுங்
கலந்தவா காசம் வேரு
யடுத்திட லிலாத வாபோ
லண்டபிண் டத்தின் கண்ணே
யெடுத்துரை செயுமான் மாவும்
பின்னமன் றினைய மாற்றந்
தடுத்திட லரிய வேதந்
தலையினுற் சுமக்கு மன்றே. 2

ஓங்கொளி யாகிக் கால
    மொப்புரை மனங்க டந்து
தீங்கறு சுவா நு பூதிப்
    பிரமாணஞ் செறிவுற் றியாவுந்
தாங்குறு நிலைமை சச்சி
    தாநந்தம் பரமா காச
மாங்கது சிவமி லிங்கம்
    பிரமமென் றறையா நிற்கும். 3

யோகிகண் மனம டங்கு
    மொருபரஞ் சோதி யாய்மால்
போகிய வறிவா நந்த
    பூரண வுண்மை யாகி
போகமின் முனிவர் கூறு
    முதன்மையாம் பரமா காச
மாகன லிங்க மென்று
    வகுத்துரை செய்வர் மேலோர் 4

திரைநுரை கடல்வே றுகாச்
    செழுமல ரிலைகா யெல்லா
மரனில்வே றுகா வாபோல்
    வகுக்குமிவ் வுலகந் தானும்
பரனில்வே றுவ தின்று
    பற்பல வுடுக்கள் வானில்
விரவல்போற் பரமா காச
    மேவியிவ் வுலகி லங்கும். 5

நீங்கிய வுபாதி கொண்டு
நிமலமாம் பரமா காச
மோங்குறு முலக மென்னு
மோவியம் பலவுந் தோன்றத்
தாங்குறு பித்தி யாகித்
தயங்குமென் றறிஞர் சொல்வர்
தீங்குறு புலக்கு றும்பு
செற்றுயர் முனிவர் வேந்தே. 6

மகதாகாசத்தலம் முற்றும்.

உ
ஓம் பாசவிமோசகாய நம:
தொண்ணூறுவது
10-கிரியாப்பிரகாசத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நிறைவுறு மதுவாய் ஞான
காசமாய் நிகழ்சி வத்தி
னறைவுறு சொரூபந் தன்னே
டநுசந்தா நத்தி னுலே
யுறுவினை யறுமி வன்றான்
கிரியைமா வொளிய னென்ன
மறுவறு கலையு ணர்ந்தோர்
வகுத்துரை செய்வ ரன்றே. 1

மாசறு ஞான காய
 மயமதாய் நிறைவ தாகு
மீசன துருவி றந்த
 வொளியினின் மனம டங்குந்
தேசுடை யவன்ற னாது
 திறல்வலிக் கிரியை யந்தப்
பாசமி லொளியே யாகப்
 பகர்ந்திடப் பட்டு நிற்கும். 2

முழுமையு முணர்ந்தோ னாகி
 முழுவிறை யாகி யெங்கு
மொழிவற நிறைந்தோ னவ
 னொருசிவ னவன்பாற் சென்றுற்
றழிதரு சிந்தை யானே
 யவன்றனி வடிவ மாகப்
பழுதற வொளிர்வ னென்று
 பகர்ந்தன ரறிஞ ரெல்லாம். 3

இந்திய வழக்க மெல்லா
 மெய்தியு மேனைக் குற்ற
சிந்தையா லசல மாகுஞ்
 சிவத்தினைக் கண்டு வப்ப
னுந்துறு மறிஞ னன
 வுயர்ந்தகூ டத்தன் றன்னைப்
பந்தமில் சிவமாய்க் கண்ட
 படிவத்தா னுவப்பன் யோகி. 4

கிரியைக ளனைத்தும் வானிற்
கிளர்ந்தகந் திருவ ளூர்போற்
பரவடி வாயி னோன்பாற்
பரந்துநின் றிலங்க லாலே
யுரவிய வறிஞ ரெல்லாங்
கிரியைமா வொளிய தென்பர்
பொருவறு புகழ்ம லிந்த
பொதியில்வீற் றிருக்கு மேலோய். 5

கிரியாப்பிரகாசத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ம்ருடாய நம:

தோண்ணூற்றொன்றாவது

11-பாவப்பிரகாசத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தரங்கமா திகடாம் வேலை
தன்னில்வே றாகா வாபோற்
பரந்துள புத்தி யாதி
பாவங்க ளான்மா வில்வே
றிருந்தன வலவென் றோது
மிதுபாவ வொளியா மென்பர்
புரங்கடந் தவன்றன் னூலின்
பொருடெரிந் துணர்ந்து ளோரே. 1

சகமெலாஞ் சிவமே தானுந்
　　தற்சிவ மேயென் றுன்னும்
பகவிலா யோகி தான்வெம்
　　பவத்தினுல் வருத்த மெய்தா
னிகரிலாச் சிவபா வந்தா
　　னிலைத்திடு மேல வற்குத்
திகழ்வுறு பாவ மெல்லாஞ்
　　சிவமய மாகு மன்றே. 2

வேறறு சிவபா வத்தால்
　　விலக்குறு வினைக ளுள்ளோன்
மாறறு சிவமே யன்றி
　　மற்றொரு பொருங் காணுன்
பாறிய மலமு டைத்தன்
　　சொரூபாநு பவிபு லன்க
ளேறிய விடங்க ளெல்லா
　　மிருஞ்சிவ மயமே யாகும். 3

விருப்பொடு வெறுப்பு மேவும்
　　பாவனை விளையா நிற்கு
முருப்பவ மவையொ டுங்கும்
　　பாவனை சிவமே நாட்டு
மிருட்படா மிரவி தன்னை
　　யெய்திடா ததுபோற் பாவந்
தரிப்புட னிலகு மான்மாத்
　　தனையுறு தவித்தை யன்றே. 4

பாவப்பிரகாசத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பசுபதயே நம:

தொண்ணூற்றிரண்டாவது

12-ஞானப்பிரகாசத்தலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முக்கியப் பொருளிற் கூட்ட
முளைத்திடு மாசெ யான்மன்
மிக்குறு மிலக்க ணூர்த்த
மேவுறு நிமலன் றன்னுற்
புக்குறு மந்த ஞானம்
பொருந்துத றனைய வற்குத்
தக்கவர் மொழியு ஞானப்
பிரகாசந் தானென் றோர்வாய். 1

முத்தனுக் கந்த ஞான
சம்பந்த முறைமை கூறின்
வைத்திடு மியல்பான் ஞேய
மிலாமையாம் வகுத்து நின்ற
மெத்துறு முபாதி யோடு
மேவிநிற் கின்ற ஞான
மித்தலை யென்னும் பேத
மிறந்திடா தென்பர் நல்லோர். 2

பொருளுறு பரிச்சே தந்தான்
புகன்றிடு ஞான மாகு
மருளறும் பரிச்சே தம்பின்
வரும்பர மான்மா வின்க
ணுரைசெயு ஞான மில்லை
யுணர்விற்கு விடய மல்லாப்
பரசிவ னிடத்த யிக்கம்
பண்ணலே ஞான மாகும். 3

உலகொரு மயமா யின்ப
வுண்மையா யபரிச் சேத
நலமலி பிரம மென்னு
ஞானமே பிரம ஞான
மலிசக வுபாதி நீங்கி
மலர்வுறு பிரம ஞான
மிலகுறி னறிவா மெங்குங்
காண்பதொன் றில்லை வேறு. 4

முத்திகா ரணமா மத்து
விதஞான முற்றி னுனக்
கெய்த்திடும் பவமே யில்லை
யெங்கணு நிறைந்து நின்ற
நித்தியா நந்த ஞான
நிட்கள சிவத்தொ டுங்குஞ்
சித்தனு மியோகி பேதந்
தீர்ந்தொரு தானே யாகும். 5

ஞானப்பிரகாசத்தலம். முற்றும்.

5-வது பிரசாதலிங்கத்தலம் முற்றிற்று.

உ

6-வது மஹாலிங்கஸ்த்தலம்.

(அயிக்கியனுக்குச்சேர்ந்த உட்பிரிவுகள்.)

கலிநிலைத்துறை

இலங்க வோதினை யச்சர ணத்தல மெய்துந்
தலங்க ளியாவையு மினியயிக் கத்தலஞ் சார்ந்த
நலங்கு லாந்தல பேதமு மெனக்குநீ நவில்வாய்
கலங்கி லாவுளத் தருளினுற் கணங்கணு யகனே. 1

சாத மேவருஞ் சுவிகிரு தப்பிர சாத
மாதி ஞானசூ னியமுடி வாகிய வோன்பான்
பேத மாகிய தலங்களை யயிக்கியன் பெறுதற்
கோது வாமுறை யினிலவை யகத்திய வுணர்வாய். 2

உ

ஓம் தேவாய நம:

தோண்ணூற்றுமூன்றுவது

1 சுவிகிருதப்பிரசாதத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

முக்கி யார்த்தமு மிலக்க ணார்த்தமு மிலைமொழியிற்
றக்க பேரறி வுருவமா பவற்கவன் றனக்கு
வைக்கு மோர்தடை யிலாமையான் மகிழ்பிர சாதந்
துய்க்கு மாறுகொண் டிடப்படு மெனமறை சொல்லும். 1

மாது ருப்பிர மேயமொண் பிரமாண வழக்கிற்
பேத மற்றுயர் சிந்மய மாக்குறப் பெற்றே
யேத மற்றிடு யோகிதன் சொரூபமுற் றிருப்பன்
போத மற்றவத் துவிதனைப் பொருந்துமோ பந்தம். 2

போத மாகிய சிவனிடைப் பொருந்துமிவ் வுலக
மியாது மாரழற் படுவன போற்சிவ மேயாஞ்
சோதி யாஞ்சிவங் கண்டிடின் மண்முதற் சொல்லும்
பூத மோடுமற் றுள்ளவும் பொருந்திநின் றிலங்கா. 3

சோதி லிங்கநின் றகத்தினிற் சுடர்வுற யோகி
பூத மாதிய தத்துவங் கண்டவை பொருந்தான்
போத வாரழ லிடைப்புல னியாவையும் போக்கித்
தீதி லாமனத் துவகைபெற் றிடுஞ்சிவ யோகி. 4

நவையில் யோகிதான் சச்சிதா நந்தமாய் நண்ணுஞ்
சிவனின் மேவுற விடயங்கள் சமர்ப்பணஞ் செய்தே
யவனி லாம்பிர சாதமுண் குவனென வறிவாய்
தவமெ லாமொரு வடிவுகொண் டனையமா தவனே. 5

சுவிகிருதப்பிரசாதத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் மஹாதேவாய நம:

தொண்ணூற்றுநான்காவது

2-சிட்டோதநத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மாயை யாதஃதி யாவர்க்குந் தோன்றியே மறையு
மாய மாயைதா னறிவுரு வாகிய வவற்குத்
தூய ராற்சொல் சிட்டோதநப் பெயர்பெறுந் தொன்மை
மூய மாமல விருளற முனிவுறு முனியே. 1

மாயை தந்துள சகம்வடி வாயதன் சொரூபந்
தூய ஞானத்தின் மூடுறப் படுதலாற் றேன்று
மாயை யொன்றுமே யெஞ்சிய தொருசிவ மயமே
யாய முத்தனுக் கேவல்செய் தொழிலியம் மாயை. 2

எண்ணில் சத்தியா னுலகெலா மயக்குமிம் மாயை
நண்ணு மெய்ச்சிவத் தயிக்கனை நண்ணுற வற்றே
கண்ணி னிற்றிகழ் சோதியாஞ் சிவத்தினிற் கலந்தோ
னுண்ண லுற்றிடு விடயங்க ளொழிந்திடுந் தாமே. 3

பொறிக ளாலுணும் புலன்கடல் புகுந்திடு நதிபோ
லறிஞ ஞகியோ னிடத்திற்புக் கடங்குறு மென்பர்
மறிவில் யோகியிப் பொருளொழி வறவடி வடக்கிச்
செறியு யார்கதி ரெலாங்கொடு விழ்திந கரன்போல். 4

சிட்டோதநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அவ்யயாய நம:

தொண்ணூற்றைந்தாவது

4-சராசரலயத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பாகு பாடுறு சராசரத் துறுபரத் தொன்றும்
யோகி தானுடம் புறுகில ஞகியே யொழிவி
லேக மாகிய சராசர நாசக னென்ன
மோக மாயையை முனிந்தவர் மொழிந்திடப் படுவான். 1

உலக ஞானமோ ரவித்தையாங் காரண முடைத்திங்
கலகி லாததன் சொரூபஞா னம்பெற வவிச்சை
மலமி-ராதெனி னிச்சகம் விளங்கிட வற்றே
கலையெ லாமுணர்ந் துயர்தரு கலயமா முனிவ. 2

வானின் மாமுகி லெழுந்தடங் குதலென மயங்கா
ஞானி பாலெழுந் தடங்குறும் விடயங்க ணவிலி
ஞன தோர்கன விற்பொரு ணனவிலற் றிடல்போ
லூன மாஞ்சகத் தோற்றமெய் யுணர்வினி லொழியும். 3

சாக்கி ரந்தொடர் சொற்பன ஞ் சுழுத்தியைத் தணந்து
மீக்கி ளந்திடு மவத்தையை மேவிய வொருவ
ஞக்கு ஞாதுரு ஞானஞே யங்களா மினைத்து
நீக்கி நின்றிடு மென்பர்நல் லறிவினி னிலைத்தோர். 4

துரியா தீதமாம் பதத்திடைத் துளக்கற விருந்த
பெரியா னிவ்வுல கத்துருக் காண்கிலன் பின்னர்க்
கரியாய் நின்றமெய்ச் சிவத்தினைக் கண்டவன் காணுன்
றிரியா மற்றொரு பொருளினைச் செவிக்கொளா னறியான்

மித்தை யாகுமிவ் வுலகமுன் னுண்மைபோல் விளங்குஞ்
சத்த தாகிய பரசிவம் வெளிப்படிற் றனது
மெய்த்து நின்றமெய்ச் சொரூபமே யெங்கணும் விளங்குஞ்
சித்த மாமய லொழிந்துமுன் னூல்பல தெரிந்தோய். 6

சராசரலயத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஹரயே நம:

தொண்ணூற்றுருவது

4-பாண்டத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

அண்ட நூறுகோ டிகள்படைப் புடனிலை யழிவு
கொண்ட தோரிட மாகிய வதனையே குறித்துக்
கண்ட தோர்விம ரிசந்தனைக் கசடற வுணர்வாற்
பண்டை நூலுணர் பவர்பாண்டத் தலமெனப் பகர்வார்.

தத்து வங்களுக் கொருகரி யாகியே சகத்திற்
குய்த்த காரண மாய்விம ரிசப்பெய ருடைய
சத்தி தானிலங் குறுஞ்சக மடங்கிடத் தானுய்
மெய்த்த வாருயிர் விளங்கிடும் விமரிச கலையே. 2

ஈச னோர்பர வகந்தைசேர் விமரிச வானுய்ப்
பேசு மியாவையு முணர்ந்தொழி வறுபெருந் தகையாந்
தேசு லாம்பர வகந்தையிற் சிறந்துள தாகி
மாசி லாவிம ரிசநிகழ் வுறுமென மதிப்பாய். 3

பரந்த தாகிய விமரிச பாண்டத்தி லடங்க
விரிந்த தத்துவ மியாவையு மேவுற வைத்துத்
தெரிந்த தன்னையே கண்டிருப் பன்றிகழ் முத்த
னருந்த வர்க்கர சாகிய வகத்திய முனியே. 4

பாண்டத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பகநேத்ரபிதே நம:

தோண்ணூற்றேழாவது

5-பாசநத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஓது மண்டங்கள் யாவும்வந் துதித்துநின் றொடுங்கற்
கேது வாகிய விமரிச மியாதன்க ணிலங்கு
மேதை யாமது பாசந மெனவிவண் விளம்பு
பாது பாதிய னருளிய வாகம மறைகள். 1

வேறு பாடுறு முலகினுக் கொருதனி வித்தாய்க்
கூறு மோர்விம ரிசப்பெயர் பராசத்தி குறுகும்
பேறி யாதெனிற் பெற்றிடும் பிரமமா மதுவே
தேறு பாசந மனைத்திற்கு மென்றுரை செய்வார். 2

ஆதி யாயசிற் சத்தியிச் சகமுளை யாகி
யோது மாகர ணத்துரு வாலெதி லொளிருந்
தீதி லாவது பிரமமேன் சிவமென வறைவர்
வேத மோடுய ராகம முணர்ந்திடு விமலர். 3

திங்கள் வெண்ணிலா வனைத்தையுந் திகழ்த்துதல் போலச்
சங்க ரன்றனி லுறுவிம ரிசமெனுஞ் சத்தி
யிங்க னைத்தையு மோருங்குற விளங்குமென் றிசைப்பர்
மங்க லப்பெருங் கலைகளி னுழைந்திடு மதியோர். 4

ஆதி யிற்பெறு மகரமே யுயர்சிவ மந்தா
ஞேது தற்கருஞ் சத்தியிச் சிவசத்தி யுருவா
மேத மற்றிடு பிரமமொன் றேயக மென்னு
போதை நற்பதம் பொருந்துமென் றறைகுவர் மேலோர். 5

திகழு றும்பர மாகியே சிவசத்தி மயமா
மகமெ னும்பத மடைந்துய ருஞ்சிவ யோகி
சகம டங்கலுந் தன்னுரு வாகவே சார்ந்து
நிகழு மென்றுரை செய்திடு நிமலனு கமங்கள். 6

மரம டுத்துள பாசிலை மலர்முத லனவோர்
தரைய டுத்துள வித்தினி லடங்குறுந் தகைபோற்
பரவு மிச்சக மியாவுமோர் பரமநல் யோகி
யிருத யத்தனி வித்தினி லடங்குமென் றிசைப்பார். 7

பாசநத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் அவ்யக்தாய நம:

தொண்ணூற்றெட்டாவது

6-அங்கலேபத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

காலந் திக்கிவை யாதியாற் கண்டித மின்றிக்
கோலஞ் சச்சிதா நந்தமா மிதுமுனங் கூறுஞ்
சீலங் கொண்டவற் குருவெனச் செப்புவ ரவன்றன்
மாலிங் கோவுமங் காலேப னென்பர்நூல் வல்லோர். 1

போத மேனியா மதிஞன்வெண் புகைமுத லனவா
லோதும் வானென வொன்றொரு தொழிலொடு முறுஞன்
மேதை யாமிவன் றனக்கிலை விதியொடு விலக்காம்
பேத மாகிய விகற்பமு மென்றிடும் பெருநூல். 2

வேறு பட்டிடு கடாதியால் விசும்புவே றுறினும்
வேறு பட்டிடா வாறென விமலமெய்ப் பிரமம்
வேறு பட்டிடு முபாதியால் வேறுவே றுறினும்
வேறு பட்டிடா தெனமறை விளங்குற விளம்பும். 3

வான மேயென வளவற வயங்குறும் பிரம
மான வங்கதிற் சிற்கலை விசேடமென் றறிவாய்
மாணி டங்கட வுளர்விலங் கெனுந்தகை மருவான்
ஞானி யாவையுந் தன்வடி வாகவே நண்ணும். 4

அங்கலேபத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் தக்ஷாத்வரஹராய நம:

தொண்ணூற்றொன்பதாவது

7-சுபராஞ்ஞத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஏக மாகியே யறிவுரு வாயள விசையா
தாகு மோர்பிர மத்தினிற் கலந்திடு மரிய
யோகி யாமவன் றன்னையும் பரனையு முணரும்
பாகு பாடுறு மியல்பினை யுடையனே பகராய். 1

ஞான சீலமே வினற்குநீ நானெனு மயலோ
டான வின்பதுன் பம்புணர் வகறறே வாதி
மான ஞாதுரு ஞேயம்வா லறிவறி யாமை
யீன மேலொடு பந்தம்வீ டிவைமுத லில்லை. 2

தேச காலமற் றொளிதரு தேசடை தலினு
லாசி றன்னையும் பரனையு மறிந்திடா மையினு
லேசி றன்னொடு பரமறி யாத்தல மிதனைப்
பேசு மாகம மென்றறி யருந்தவப் பெரியோய். 3

சுபராஞ்ஞத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் ஹராய நம:

நூருவது

8-பாவாபாவலயத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பகுத்து நின்றுநீ நானெனும் பரிசில தாகி
யுகப்ப டைந்திடு சூனிய சிதம்பரத் தொன்றுந்
தகப்பெ ருந்தகை யாகிய யோகியைச் சாரா
மிகுத்து நின்றபா வாபாவ மெனவறி மேலோய். 1

ஈங்கு நானெனும் பாவத்திற் கிலாமைவந் துறலாற்
றீங்கி லாதவான் மாவின தபாவமுஞ் செப்புற்
றுங்கி லாமையை யடைதலா லச்சீவன் முத்த
னுெங்கு பாவமோ டபாவமு மிலனென வுணர்வாய். 2

பந்த மோவிய பெருமையோ னின்பதுன் பத்தில்
வந்த பாவமு மபாவமு மிலனென மதிப்பா
யுந்து ஞானியாய்ப் பாவமு மபாவமு மொழித்தோ
னந்தி லுள்ள தா யினுமில்ல தாயினு மறியான். 3

தோன்று பாவமு மபாவமு மெங்கணுந் தோயான்
சான்ற தாஞ்சிவத் தேகமாந் தகையினோ னதனு
லான்று நின்றபா வாபாவ லயத்தல மதனை
ஞான்ற வார்சடைக் கடவுளா கமமெலா நவிலும். 4

பாவாபாவலயத்தலம் முற்றும்.

உ

ஓம் பூஷதந்தபிதே நம:

நூற்றேன்ருவது

9-ஞானசூனியத்தலம்.

கலிநிலைத்துறை

பராப ரத்தினை விழைந்தபா வாபாவ விவேகம்
விராவு நற்பெரு ஞானமோண் பிரமத்தின் மேவுற்
றிராதெ னப்பட லான்ஞான சூனிய மிசைக்கு
மராவு டைச்சடை யெம்பிரா ஞகம மனைத்தும். 1

நீரி னீரும்வெங் நெருப்பினி னெருப்புமே போல
வாரு மோர்பிர மத்தினி லயிக்கமுற் றடைந்த
பேரி னேன்விபா கத்தினற் காண்குரு னென்று
சாரு மாகம நெறியுணர்ந் தவருரை தருவார். 2

பேத மாறிய வனைத்துமா மொருபிர மத்தின்
ஞாது ராதிகள் வழக்கினற் றேன்றுறு ஞானம்
யாது மேவுறு மியாதுமே வாதென வெய்ப்பாய்
போத வாரமு துண்டருந் தமிழ்க்கலை புகன்றேய். 3

வான மாமென வடிவில்சிந் மாத்திர மாகி
மான மின்றிவே றென்றெடும் படாதுதான் மலர்ந்தொன்
ருன வோர்பிர மத்தினி னுனெனு மதனுன்
ஞான பாவனை பாவிப்போன் யாவனீ நவில்வாய் 4

ஞேய மாகவொன் றெதிருற நின்றிடா மையினுற்
பாய ஞானசூ னியமென்றும் பாவிக்கப் படுமாற்
றாய தானசத் தாநந்த வடிவமாஞ் சோதி
மேய வோர்பரா காசமொத் தெங்கணும் விளங்கும். 5

சூனி யம்பெறு ஞானதி கற்பனைச் சோதி
யான வொண்சிவ லிங்கமாந் தன்னுரு வதனிற்
றுனி ரண்டற வடைந்துள தகுதியோன் றனக்கு
ஞான மென்பதொன் றிலையென வறைகுவர் நல்லோர். 6

சாற்று காரணத் துவமோடு காரியத் தன்மை
யேற்ற சேடமோ டுற்றசே டித்துவ மிலானைப்
போற்று மோர்பர முத்தனென் றறைகுவர் புலவ
ராற்றல் சாறவத் துயர்தரு மகத்தியப் பெயரோய். 7

ஞானசூனியத்தலம் முற்றும்.

6-வது மஹாலிங்கஸ்த்தலம் முற்றிற்று.

ஆக காப்பு பாயிரம் உள்பட செய்யுள் 851.

த்வீதிய பரிச்சேதமாகிய

லிங்கஸ்த்தலம் ஸம்பூர்ணம்.

உ

ஓம் ஸஹஸ்ராக்ஷாய நம:

அந்தியகதை.

ஸ்ரீ ரேணுகாகஸ்த்ய ஸம்வாதம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முக்கண னம்பி கைக்கு
    முன்சொலத் துவித ஞான
மக்கண நாத னிவ்வா
    றகத்திய முனிக்கு ணர்த்தி
நெக்குறு மனத்தி லீச
    னினைவொடு மவுனி யானன்
கைக்கம லங்கள் கூப்பிக்
    கடமுனி கசிந்து சொல்வான். 1

வருத்துறு பிறவி நோய்தீர்
    மருத்துவ நெஞ்சக் கோட்டந்
திருத்துறு முரவ ஞானச்
    செல்வவே தாக மங்கள்
கருத்துணர் புலவ நீநின்
    கருணையா லடிய னேனுக்
குரைத்தருண் ஞான நூலா
    லுளத்துறு முவகை பெற்றேன். 2

இன்றுநான் மனித யாக்கை
        யெய்திய பயன டைந்தே
னின்றுநான் முனிவர்க் கெல்லா
        மிறைவனும் பெரியோ னானே
னின்றுநா னவிச்சை யென்னு
        மிருள்விடி காலை பெற்றே
னின்றுநா னளவி லேனென்பா
        லெய்த்ததற் குறுதி கண்டேன். 3

பரம நூலிதனைக் கேட்க
        வருந்தவம் பயின்றோ ரென்போ
லொருவரு முலகி லில்லை
        யுமையொரு பாக னெங்கோ
னருளினு லடிய னேனை
        யடிமைகொண் டருள வேண்டி
மருவினை யென்று சேர்சான்
        மலயமா தவன்று தித்தான். 4

அறைந்தநூ லிதற்கு நீயே
        யதிகாரி யன்றி யில்லை
பிறந்திடா வடிவ முக்கட்
        பெருந்தகை யருளி னுக்குச்
சிறந்துளா யென்னு மாற்றுற்
        செப்பின னிதனைப் போல
மறைந்திடா திலகு ஞான
        சாதன மற்றொன் றில்லை 5

ஆகம சார மாகி
யருமறைப் பொருணி றைந்து
சீர்கெழு கிரியை ஞானந்
திகழ்த்துமிவ் விணையி னூலைப்
பாகம தடைந்த சீடன்
பானுகந் தளிப்ப தன்றி
மோகம தடைந்து ளோற்கு
மொழிந்திடத் தக்க தன்றே. 6

இப்பரி சருளி யெங்க
ளிரேணுகன் கடிதெ ழுந்தங்
கொப்பரு முனிவர் கோமு
னுயர்விசும் பிடைக்க ரந்தா
னப்பெரு முனிவ ணேக்கி
யற்புத முடனி ருந்தான்
செப்பரும் வீர சைவ
சித்தாந்த நூலு ணர்ந்து. 7

விபீஷணுபீஷ்டதாநம்.

வேண்டுரு வடைய வல்ல
விழுமிய விரே ணு கன்றான்
சேண்டொடு மதிலி லங்கைத்
திருநகர் தன்னிற் சென்றான்
பூண்டிகழ் குவவுத் திண்டோட்
பொருவலி விபீட ணன்றான்
காண்டலு முவகை பூத்துக்
கரிப்பகை யணையி லுய்த்தான். 8

அருக்கிய முதல ளித்தங்
கருச்சனை முறையி னாற்றித்
திருக்கிளர் கமலப் பொற்றாள்
சென்னியின் வணங்கி நிற்பச்
செருக்கொழி யுளத்த னன்பாற்
செய்பணி யுவந்தி யோகி
யிருக்கென வயலொ டுங்கி
யிருந்தன னியம்ப லுற்றான். 9

கண்ணுதல் கயிலை காக்குங்
கணங்களிற் றலைவ நீயிம்
மண்ணுல குய்ய வந்த
மாற்றமு முணர்ந்தி ருந்தேன்
புண்ணிய மூர்த்தி நீயிப்
புரத்திடைத் திருத்தாள் வைக்கப்
பண்ணிய தவங்க ளென்னோ
வுணர்ந்திலன் பண்டி யானே. 10

பரித்துட லிருந்த தற்குப்
பயனுனை யின்று கண்ட
தொருத்தரு மென்னை யொப்பா
ருளர்கொலோ வென்று கூறக்
கருத்துவ கையினின் மூழ்கிக்
கணங்கணா யகனு ரைப்பான்
பெருத்துள வறத்தி னின்போற்
பெரியரிவ் வுலகி லில்லை. 11

சங்கர பத்தி தன்னாற்
றலைமையோய் நின்னைக் காண்பா
னிங்குற வடைந்தே மெம்பா
லெய்துறும் வரமொன் றுண்டேற்
சங்கைய தறவு ரைத்தி
தருதுமென் றவனு ரைப்பப்
பங்கய மலர்த்தாள் போற்றி
யரக்கர்கோன் பகர லுற்றான். 12

கலிவிருத்தம்.

இன்று நீயிங் கெழுந்த ருளப்பெறு
நன்றி மேவிய நான்குறை யீதெனச்
சென்று கூறுஞ் செயலிலை யாயினு
மொன்று கூறுவ துண்டுனக் கின்றரோ. 13

எனக்கு முன்னவ னுரு மிராவணன்
சினக்கும் வென்றியி ராமன் சிலையுமிழ்
நுனிக்கு மம்புற நொந்துயிர் போம்பொழு
துணிக்க வன்றிது ரைத்திடன் மேயினான். 14

நங்கு லம்பெறு நன்மைப் பெருக்கினாற்
றிங்க ளென்னத் திசைகள் விளங்குறும்
பொங்கி ரும்புகழ்ப் புண்ணிய னுருநீ
யிங்கொ ழிந்தனை யெம்பியென் றோதினான். 15

இலங்கை யொன்றவி லிங்கம் புதியவாய்
நிலங்க ளொன்பது கோடி நிறுவுவான்
மலங்க லின்றி மனங்கொண் டவற்றினு
ணலந்த யங்கறு கோடிக ளுட்டினேன். 16

கலிநிலைத்துறை.

மூன்று கோடிலிங் கங்களிங் கொழிந்தன முறைநீ
யூன்று வாயென வுரைத்திறந் தனனவ னுரையா
லான்ற வாகம முறையது செயத்துணிந் தகத்தெஞ்
ஞான்று நானினைத் திருந்தன னென்றிது நவில்வான். 17

மூர்த்த மொன்றின்முக் கோடிலிங் கமுமுறை நிறுவித்
தீர்த்த வென்கருத் தினைமுடித் தருளெனச் செப்பி
யேத்தி நின்றன னரக்கர்கோ னிரேணுக னதுகேட்
டாத்த நன்றது புரிகுவ னென்றன னருளால். 18

மூன்று கோடியா ரியவுரு வாயினன் முயன்று
மூன்று கோடிலிங் கங்களு முறையுளி வழாம
லூன்றி னொருங் கெயினரு ளொருவனு லன்றி
யூன்றி னிருங் கணத்தினு ளுயர்ந்துள வொருவன். 19

அரக்கர் கோனது கண்டுளத் தற்புத மடைந்து
நிரைக்கு மாமணி முடியக னிலம்பட விறைஞ்சி
யுரைக்கு மாறுள துதியெலா முரைத்திட வருளிச்
செருக்கு மாறிய கணேந்திரன் மறைந்தனன் சென்றான்.

சென்ற திக்கினை நோக்கின னஞ்சலி செய்தங்
கென்று மற்புட னிருந்தன னரக்கர்கோ னப்பா
னன்றி யுற்றருள் யோகிதா னல்லருள் புரிந்து
தன்ற னிச்சையிற் றடையற வுலகெலாஞ் சரித்தான். 21

ஸ்ரீரேணுகர் ஸ்ரீசைல மடைதல்

எண்ணி லாவகை யாடல்கொண் டோங்குறு மின்ப
மண்ணு ளோர்தமக் குதவின னுலாவினன் வந்தே
யண்ணன் மேவிய கொல்லிபாக் கத்தினை யடைந்தான்
கண்ணி னுலடி யவர்கள்கண் டுவந்திடக் கணேசன். 22

ஆல யத்தினி லடைந்துசோ மேசனு மரனை
மால யற்கரி யான்றனை யன்பொடு வணங்கிச்
சால மெய்த்துதி செய்திரு தடங்கணீ ரருவி
போல நெக்குள முருகின னின்றிது புகலும். 23

இன்று காறுநின் னேவலான் மண்ணிடை யிருந்தே
னன்று நீயினித் திருவடித் தாமரை நல்கி
யென்று நானுடற் பொறையெடா தருளென விரந்து
நின்று ஞானமே னியனுருப் பெற்றிட நினைந்தான். 24

ஆன காலையி லங்கணன் றனதுபே ரருளான்
மான மாகுநின் பத்தியான் மகிழ்ந்தன முள்ள
ஞான மாமொழி மைந்தநீ வருகென நவின்முன்
வானு ளார்மலர் பொழிந்தனர் மண்ணுளா ரார்த்தார். 25

ஸ்ரீ ரேணுகர் மஹாலிங்கத்தந்தர்த்தாந மாதல்.

ஆதி நாயக னருண்மொழி கேட்டக மகிழ்ந்து
போத மாதவ ரனைவரு முறைமுறை போற்றச்
சோதி யாயெழுந் திலங்குசோ மேசன்மெய்ச் சொரூபத்
தோதி யான்மிகு மிரேணுக கணேசனுற் றேளித்தான். 26

கணங்க ளுயகன் சிவலிங்கத் துற்றமை கண்டு
வணங்கி வானவர் கணங்கண்மா தவரெலாம் வழுத்தி
மணங்கொண் மாமலர் பொழிந்துநின் ருர்த்தனர் மண்மே
லணங்கு பாதியன் புகழ்வளர்ந் தோங்கிய தம்மா. 27

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வேதமோ டாக மங்கள்
வேறுபா டின்றி நல்கும்
தீதறு பொருளை யெல்லாந்
திரிவற வுலகிற் காட்டு
மாதவ னணைய விந்நு
லாதர வொடுபொ றிப்போ
ரோதுந ரோது விப்போ
ருயர்தனி முத்தி சேர்வார். 28

கலிவிருத்தம்.

மாரி பெய்க மநுநெறி யோங்குக
பாரி லொண்சிவ பத்தர்கண் மல்குக
சீரின் மல்குஞ் சிவன்புகழ் வெல்குக
வீர சைவம் விளங்குக வெங்குமே.

அந்தியகதை முற்றும்.

ஆக-காப்பு பாயிரம் உள்பட செய்யுள் 880

இவ்விதமாய் ஸ்ரீரேணுகாசார்யர் அகஸ்த்யமுனிவருக்கு உபதேசித்தருளிய வீரசைவ

சித்தாந்தசிகாமணி மூலம்

முற்றுப் பெற்றது.